

ΟΡΦΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ

Τό Αρχαίο κείμενο & η Μετάφραση

Οι Ορφικοί Ύμνοι τραγουδούνταν ή απαγγέλονταν κατά την διάρκεια των Ορφικών Μυστηρίων των αρχαίων Ελλήνων. Η λατρεία τους ήταν γνωστή μόνο στους Μυημένους σ' αυτά. Πολύ λίγα σώζονται μέχρι τις μέρες για να ξέρουμε τι ακριβώς τελετές γίνονταν στα μυστήρια. Αποσπασματικά μόνο σώζονται μερικοί ύμνοι καθώς και εικονικές παραστάσεις από τα μυστήρια ή σποραδικές αναφορές και σχόλια. Χαρακτηριστικό των Ορφικών Υμνων είναι η μυστικιστική λατρεία και η απόκρυψη από τα μάτια των αμήνητων σ' αυτά.

Ορφεύς

Ο Ορφεύς ήταν μυθολογικός ποιητής και ήρωας της αρχαιότητας. Ήταν γιος του βασιλέα της Θράκης Οιάγρου και της Μούσας Καλλιόπης. Πήρε μέρος στην εκστρατεία των Αργοναυτών. Όταν πέθανε η σύζυγός του Ευρυδίκη, κατέβηκε στον Άδη και, γοητεύοντας την Περσεφόνη με το τραγούδι του και τη λύρα, πήρε την άδεια να πάρει την Ευρυδίκη πάλι στον επάνω κόσμο. Αλλά επειδή, παρά την απαγόρευση, γύρισε να τη δει, πριν ακόμα εξέλθει από τον Άδη, η Ευρυδίκη γύρισε πίσω μέσα στους νεκρούς. Ο Ορφέας απαρηγόρητος έκλαιγε πάνω στη Γη κι απέφευγε κάθε σχέση με τις γυναίκες. Γι' αυτό οργισμένες οι γυναίκες της Θράκης τον έπιασαν και τον κομμάτιασαν. Ήταν ασύγκριτος μουσικός και το άσμα του ήταν τόσο δυνατό που εξημέρωνε τα θηρία, ενώ τα ποτάμια και τα δέντρα τον ακολουθούσαν. Θεωρείται ως ιδρυτής μυστικών εορτών, που είχαν σχέση με τη λατρεία του Διόνυσου και ως θεμελιωτής της διδασκαλίας για την αγνή ζωή, ώστε να μην βρεθεί τιμωρία μετά το θάνατο.

Αργότερα τον αναγνώρισαν και ως μάγο και αστρολόγο.

ΟΡΦΕΥΣ ΠΡΟΣ ΜΟΥΣΑΙΟΝ

Εύτυχῶς χρῶ, ἑταῖρε.

Μάνθανε δὴ, Μουσαῖε, θηηπολίην περισέμνην,
εὐχὴν, ἣ δὴ τοι προφερεστέρα ἔστιν ἀπασέων.
Ζεῦ βασιλεῦ καὶ Γαῖα καὶ οὐράνιαι φλόγες ἀγναὶ
Ἡελίου, Μήνης θ' ἱερὸν σέλας Ἴαστρα τε πάντα·
καὶ σύ, Ποσειδάων γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
Φερσεφόνη θ' ἀγνή Δημήτηρ τ' ἀγλαόκαρπε
Ἄρτεμί τ' ἰοχέαιρα, κόρη, καὶ ἦε Φοῖβε,
ὅς Δελφῶν ναίεις ἱερὸν πέδον· ὅς τε μεγίστας
τιμὰς ἐν μακάρεσσιν ἔχεις, Διόνυσε χορευτά·
Ἄρες τ' ὀμβριμόθυμε καὶ Ἡφαίστου μένος ἀγνὸν
ἀφρογενῆς τε θεά, μεγαλώνυμα δῶρα λαχοῦσα·
καὶ σύ, καταχθονίων βασιλεῦ, μέγ' ὑπείροχε δαῖμον,
Ἥβη τ' Εἰλείθυια καὶ Ἡρακλέος μένος ἠΰ·
καὶ τὸ Δικαιοσύνης τε καὶ Εὐσεβίης μέγ' ὄνειρα
κικλήσκω Νύμφας τε κλυτὰς καὶ Πᾶνα μέγιστον
Ἥρην τ', αἰγιόχοιο Διὸς θαλερὴν παράκοιτιν·
Μνημοσύνην τ' ἐρατὴν Μούσας τ' ἐπικέκλωμαι ἀγνάς
έννεα καὶ Χάριτάς τε καὶ Ὄρας ἠδ' Ἐνιαυτὸν
Λητώ τ' εὐπλόκαμον, θείην σεμνήν τε Διώνην
Κουρῆτάς τ' ἐνόπλους Κορύβαντάς τ' ἠδὲ Καβεῖρους
καὶ μεγάλους Σωτήρας ὁμοῦ, Διὸς ἀφθίτα τέκνα,
Ἰδαίους τε θεοὺς ἠδ' ἄγγελον Οὐρανιῶνων,
Ἑρμείαν κήρυκα, θέμιν θ', ἱεροσκοπὸν ἀνδρῶν,
Νύκτα τε πρεσβίστην καλέω καὶ φωσφόρον Ἥμαρ,
Πίστιν τ' ἠδὲ Δίκην καὶ ἀμύμονα θεσμοδότειραν,
Ῥεῖαν τ' ἠδὲ Κρόνον καὶ Τηθὺν κυανόπεπλον
Ὠκεανόν τε μέγαν, σύν τ' Ὠκεανοῖο θύγατρας
Ἄτλαντός τε καὶ Αἰῶνος μέγ' ὑπείροχον ἰσχὺν
καὶ Χρόνον ἀέναον καὶ τὸ Στυγὸς ἀγλὰν ὕδωρ
μειλιχίους τε θεοὺς, ἀγαθὴν τ' ἐπὶ τοῖσι Πρόνοιαν
Δαίμονά τ' ἠγάθεον καὶ Δαίμονα πῆμονα θνητῶν,
Δαίμονας οὐρανίους καὶ ἡερίους καὶ ἐνύδρους
καὶ χθονίους καὶ ὑποχθονίους ἠδ' ἐμπυριφοίτους,
καὶ Σεμέλην Βάκχου τε συνευαστήρας ἅπαντας,
Ἴνῳ Λευκοθέην τε Παλαίμονά τ' ὀλβιοδῶτην
Νίκην θ' ἠδυέπειαν ἰδ' Ἀδρήστειαν ἄνασσαν

καὶ βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπιὸν ἠπιοδῶτην

Παλλάδα τ' ἔγρεμάχην κούρην, Ἀνέμους τε πρόπαντας
καὶ Βροντᾶς Κόσμου τε μέρη τετρακίονος αὐδῶ·
Μητέρα τ' ἀθανάτων, Ἄπτιν καὶ Μῆνα κικλήσκω
Οὐρανίαν τε θεάν, σύν τ' ἄμβροτον ἀγνὸν Ἄδωνιν
Ἀρχὴν τ' ἠδὲ Πέρας, τὸ γὰρ ἔπλετο πᾶσι μέγιστον,
εὐμένεας ἐλθεῖν κεχαρημένον ἦτορ ἔχοντας
τήνδε θυηπολίην ἱερὴν σπονδὴν τ' ἐπὶ σεμνήν.

ΕΥΧΗ ΠΡΟΣ ΜΟΥΣΑΙΟΝ

*Μάθε λοιπόν, Μουσαίε, την μύησι την πολυσέβαστη την προσευχή, πού είναι βέβαια για
σε η προσφορώτερη απ' όλες:*

*Ὡ Δία βασιλιά και Γη καὶ ουράνιοι φλόγες καθαροί
του Ηλίου, καὶ της Σελήνης το ιερὸν φως καὶ ὅλα τα Ἀστρα
καὶ συ Ποσειδῶνα με την κυανὴν χαιτήν πού περιβάλλεις την γῆν.*

*Περσεφὸνῃ αγνή καὶ Δήμητρα με τους ωραίους καρπούς,
καὶ Ἄρτεμι πού εκτοξεύεις τα βέλη, ὡ κόρη καὶ ἠε Φοῖβε
πού κατοικεῖς εις την ιερὴ γῆ των Δελφῶν*

*καὶ συ χορευτὴ Διόνυσε, που ἔχεις τις μεγαλύτερες τιμές ανάμεσα στους θεοὺς
Ἄρη ἰσχυρόκαρδε καὶ αγνὴ ἰσχυρὴ Ἡφαιστε καὶ συ θεά γεννημένη ἀπὸ τον αφρό.
(Αφροδίτη), πού σουλάχαν δῶρα με μεγάλα ονόματα· καὶ συ βασιλιά των καταχθόνιων,
θεὴ πού ἔχεις μεγάλην ὑπεροχὴν καὶ σεις Ἥβη καὶ Εἰλείθυια καὶ του Ηρακλή ἢ γενναία
δύναμις καὶ της Δικαιοσύνης και της Ευσέβειας το μέγα ὄφελος προσκαλῶ, καὶ τις
Ξακουστὲς Νύμφες καὶ τον Πάνα τον μέγιστον καὶ την Ηραν, την θαλερὴν σύζυγον του
Διός. πού φέρει την ασπίδα καὶ την Μνημοσύνην την ἀξιέραστη καὶ τὰς ἀγνάς εννέα
Μούσας επικαλούμαι καὶ*

*τὰς Χάριτας καὶ τὰς Ὠρας καὶ τον Ἐνιαυτὸν και την θεϊκὴ Λητώ με τα ὄμορφα μαλλιά καὶ
την σεβαστὴ Διώνην καὶ τους ὦπλισμένους Κουρήτας. τους Κορύβαντας καὶ τους
Κάβειρους καὶ μαζί μ' αυτούς τους μεγάλους Σωτηρας καὶ τους Ἰδαίους θεοὺς, τα
αθάνατα τέκνα του Διός καὶ τον ἀγγελιοφόρον των ἐπουρανίων, τον Ερμῆν, τον κήρυκα,
καὶ την θέμιν πού ἐξετάζει τὰς θυσίας των ἀνθρώπων, καὶ την Νύκτα την πρεσβυτέραν
ἐξ ὅλων προσκαλῶ καὶ την Ημέραν πού φέρει το φως καὶ την Πίστιν καὶ την Δίκην καὶ
την ἄμωμον θεσμοδότησαν*

*καὶ την Ρέα καὶ τον Κρόνο καὶ την μαυρόπεπλο Τηθύν καὶ τον μέγαν Ὠκεανόν και
συνάμα τὰς θυγατέρας του Ὠκεανού' του Ἀτλαντος και του Αἰώνος την ἀνυπέρβλητον
δύναμιν καὶ τον Χρόνον πού τρέχει διαρκῶς, καὶ της Στυγὸς το λαμπρὸ νερό καὶ τους
μειλίχιους θεοὺς*

*καὶ προς τούτοις την αγαθὴν Πρόνοϊαν καὶ τον Δαίμονα τον ἀγιώτατον καὶ τον Δαίμονα
τον καταστροφέα των ἀνθρώπων τους Δαίμονας τους ουράνιους και τους θαλασσίους και
τους ὑδατινους και τους γήινους και τους κάτω ἀπὸ την γῆν*

www.misraimmemphis.org

www.misraimmemphis.com.gr

*και τους περιφερόμενους εις τον αέρα
και την Σεμέλην και όλους όσοι εορτάζουν μαζί με τον Βάκχον.
Την Ινώ, την Λευκοθέαν και τον Παλαίμονα. που δίδει την ευτυχίαν.
Και την Νίκην την γλυκομίλητη και την βασίλισσαν Άδράστειαν και τον Ασκληπιόν τον
μεγάλο βασιλέα, πού καταπραύνει με τα δώρα του.
Και την κόρην (παρθένον) Παλλάδα, πού διεγείρει την μάχην,
και τους Άνεμους όλους και τας Βροντάς και τα μέρη του Κόσμου, πού έχει τέσσαρες
κίονες, προσφωνώ και την Μητέρα των αθανάτων, τον Απτιν και τον Μήνα προσκαλώ.
Και την θεάν Ούρανίαν μαζί δε και τους αθανάτους, τον αγνόν Αδωνιν και την Αρχήν και
το Πέρας· διότι αυτό είναι το μέγιστον δι' όλα· (όλους αυτούς τους θεούς τους
επικαλούμαι) να προσέλθουν με ευμένειαν, έχοντες χαρούμενη καρδιά,. εις αυτήν την
ιέραν θυσίαν και εις αυτήν την σεμνήν σπονδήν.*

1. Ἐκάτης

Εἰνοδίαν Ἐκάτην κλήζω, τριοδίτιν, ἔρανήν,
οὐρανίαν χθονίαν τε καὶ εἰναλίαν, κροκόπεπλον,
τυμβιδίαν, ψυχαῖς νεκύων μέτα βακχεύουσαν,
Περσείαν, φιλέρημον, ἀγαλλομένην ἐλάφοισι,
νυκτερίαν, σκυλακίτιν, ἀμαιμάκετον βασίλειαν,
θηρόβρομον, ἄζωστον, ἀπρόσμαχον εἶδος ἔχουσαν,
ταυροπόλον, παντὸς κόσμου κληιδουῖχον ἄνασσαν,
ἡγεμόνην, νύμφην, κουροτρόφον, οὐρεσιφοῖτιν,
λισσόμενος κούρην τελεταῖς ὅσαισι παρῆναι
βουκόλῳ εὐμενέουσαν ἀεὶ κεχαρηότι θυμῷ.

Ἕννος εἰς ΕΚΑΤΗΝ

*Τὴν Ἐκάτην ἐξυμῶ, ποὺ τὴν λατρεύουν στὰς οδοὺς καὶ στὰς τριόδους, τὴν ἐπέραστη,
τὴν οὐρανίαν καὶ τὴν ἐπίγειον καὶ τὴν θαλασσινήν ποὺ ἔχει κίτρινο πέπλο, αὐτὴν ποὺ
φροντίζει γιὰ τοὺς νεκρούς καὶ ποὺ εἶναι ἐνθουσιασμένη ἀνάμεσα στὶς ψυχὲς τῶν
νεκρῶν,*

*τὴν Πέρσειαν, αὐτὴν ποὺ ἀγαπᾷ τὴν ἐρημιά καὶ εὐφραίνεται μὲ τὰ ἐλάφια, τὴν
νυκτερινήν, τὴν προστάτιν τῶν σκύλων, τὴν ἀκαταμάχητη βασίλισσα αὐτὴν ποὺ θηρεύει
ταύρους, τὴν βασίλισσα ποὺ ἔχει τὰ κλειδιά ὅλου τοῦ κόσμου, τὴν ὀδηγόν, τὴν νύμφην
αὐτὴν ποὺ ἀνατρέφει παιδιὰ καὶ ποὺ περιφέρεται στὰ βουνὰ αὐτὴν τὴν κόρην ας
παρακαλέσωμε νὰ παρευρεθῆ εἰς τὰς ἱεράς τελετάς μὲ εὐμενὴ πάντοτε διάθεσιν πρὸς τὸν
ηγέτην καὶ μὲ χαρούμενη καρδιά.*

2. Προθουραίας

θυμίαμα στύρακα

Κλυθί μοι, ὦ πολύσεμνε θεά, πολυώνυμε δαῖμον,
ὠδίνων ἔπαρωγέ, λεχῶν ἠδεῖα πρόσσοφι,
θηλειῶν σῴτειρα μόνη, φιλόπαις, ἀγανόφρον,
ὠκυλόχεια, παροῦσα νέαις θνητῶν, Προθουραία,
κλειδοῦχ', εὐάντητε, φιλοτρόφε, πᾶσι προσηνής,
ἢ κατέχεις οἴκους πάντων θαλίαις τε γέγηθας,
λυσίζων', ἀφανής, ἔργοισι δὲ φαίνηι ἅπασι,
συμπάσχεις ὠδῖσι καὶ εὐτοκίησι γέγηθας,
Εἰλείθουια, λύουσα πόνους δειναῖς ἐν ἀνάγκαις·
μούνην γὰρ σὲ καλοῦσι λεχοὶ ψυχῆς ἀνάπαυμα·
ἐν γὰρ σοὶ τοκετῶν λυσιπήμονές εἰσιν ἀνῖαι,
Ἄρτεμις Εἰλείθουια, καὶ ἡ σεμνή, Προθουραία.
κλυθί, μάκαιρα, δίδου δὲ γονὰς ἔπαρωγὸς ἐοῦσα
καὶ σῶζ', ὥσπερ ἔφυς αἰεὶ σῴτειρα προπάντων.

ΠΡΟΘΥΡΑΙΑΣ θυμίαμα, στύρακα (ἡδύοσμον)

Ἄκουσε με ὦ πολυσέβαστη θεά. πού έχεις πολλά ονόματα, καὶ πού εἶσαι βοηθός στα κοιλοπονήματα καὶ με γλυκύτητα προσβλέπεις στις λεχῶνες σου ἢ σωτηρία των θηλυκῶν, πού μόνον εσύ αγαπᾶς τα παιδιά, καὶ εἶσαι φιλόφρων σου επιταχύνεις τον τοκετό καὶ προσέρχεσαι βοηθός των ανθρώπων στις λύπες των ως Προθουραία (ως προστάτις της θύρας της οικίας).

Σύ εἶσαι φύλαξ καὶ ευπρόσιτος (καταδεκτική) καὶ αγαπᾶς να τρέφης ζῶα καὶ εἰς ὅλους εἶσαι προσηνής (ἡπια). Σύ προστατεύεις τὰς οικίας ὄλων καὶ χαίρεσαι στὰ συμπόσια. Λύεις τὰς ζῶνας (των γυναικῶν) καὶ εἶσαι ἀφανής, ἀλλ' ὀμωσκεδηλῶν εσαι εἰς ὅλα τα ἔργα, καὶ συμπάσχεις για το κοιλοπονήματα (των γυναικῶν) καὶ χαίρεσαι. ὅταν ο τόκετος εἶναι εὐκόλος καὶ γρήγορος. Εἶσαι ἡ Εἰλείθουια. πού λύεις τους πόνους, σε φοβερές ἀνάγκες. Διότι μόνον εσένα προσκαλοῦν οἱ λεχῶνες για ἀνακούφιση της ψυχῆς των.

Διότι εσύ κάνεις (τις γυναῖκες) να λησμονήσουν τις στενοχώριες ἀπὸ τους τοκετούς Ὡ Ἄρτεμι Εἰλείθουια καὶ σεβαστὴ Προθουραία. Ἄκουσε με μακαρία καὶ δίδε ἀπογόνους καὶ να εἶσαι βοηθός· καὶ να διασώζης καθὼς ἐκ φύσεως ἐγεννήθης καὶ εἶσαι πάντοτε ἡ σωτηρία ὄλων.

3. Νυκτός

θυμίαμα δαλούς

Νύκτα θεῶν γενέτειραν αἰείσομαι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
Νύξ γένεσις πάντων, ἦν καὶ Κύπριν καλέσωμεν
κλυῖθι, μάκαιρα θεά, κυαναυγής, ἀστεροφεγγής,
ἠσυχίηι χαίρουσα καὶ ἠρεμίηι πολυύπνῳ,
εὐφροσύνη, τερπνῆ, φιλοπάννουχε, μήτερ ὄνειρων,
ληθομέριμν' ἀγαθή τε πόνων ἀνάπασιν ἔχουσα,
ὑπνοδότειρα, φίλη πάντων, ἐλάσιππε, νυχαυγής,
ἠμιτελής, χθονία ἠδ' οὐρανία πάλιν αὐτή,
ἐγκυκλία, παίκτηρα διώγμασιν ἠεροφοίτοις,
ἢ φάος ἐκπέμπεις ὑπὸ νέρτερα καὶ πάλι φεύγεις
εἰς Αἴδη· δεινὴ γὰρ ἀνάγκη πάντα κρατύνει.
νῦν σε, μάκαιρα, καλῶ, πολυόλβιε, πᾶσι ποθεινῆ,
εὐάντητε, κλύουσα ἱκετηρίδα φωνῆν
ἔλθοις εὐμενέουσα, φόβους δ' ἀπόπεμπε νυχαυγεῖς.

ΝΥΚΤΟΣ θυμίαμα, δαλούς (ξύλα αναμμένα)

*Τὴν Νύκτα θα τραγουδήσω, τὴν μητέρα τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Νύξ ἐγέννησε
τὰ πάντα, δια τούτο ας τῆς δώσωμεν καὶ τὸ ὄνομα Κύπρις. Ἀκουσε με μακαρία θεά, πού
ἔχεις σκοτεινὴ λάμψιν καὶ φέγγεις με τὰ ἀστέρια συ χαίρεσαι εἰς τὴν ἠσυχίαν καὶ εἰς τὴν
ἠρεμίαν πού φέρει πολὺν ὑπνον. Εἶσαι ἢ χαρὰ, ευχάριστη, ἀγαπᾶς τὰ ολονύκτια γλέντια,
ὦ μητέρα τῶν Ὀνειρῶν συ κάνεις νὰ λησμονοῦν (οἱ ἀνθρώποι) τὶς φροντίδες (τῆς ζωῆς)
καὶ τοὺς παρέχεις ωραίαν ἀνάπασιν ἀπο τοὺς κόπους, διότι τοὺς δίνεις τὸν ὑπνον, καὶ
εἶσαι φίλη ὅλων, καὶ οδηγεῖς τοὺς Ἴππους καὶ λάμπεις κατὰ τὴν νύκτα.
Εἶσαι ἠμιτελής, γηινὴ καὶ ἡ ἴδια πάλιν εἶσαι οὐρανία περιστρέφεσαι κυκλικῶς καὶ παίζεις
με τὰ θηράματα πού πλανῶνται εἰς τὸν Αἴρα
εσύ στέλλεις τὸ φῶς εἰς τὰ ὑποκάτω ἀπὸ τὴν γῆν καὶ πάλιν φέγγεις εἰς τὸν Αἴδη διότι τὰ
πάντα κυβερνά ἢ ἀκαταμάχητος ἀνάγκη (ἡ υπερέχουσα, ἢ ἀκατανίκητος δύναμις. πού
δεν δύναται νὰ τὴν ἀποφυγῆ κανεὶς). Ἀλλὰ τώρα ὦ μακαρία πολυευτυχισμένη Νύκτα,
πού εἶσαι εἰς ὅλους περιπόθητη καὶ καταδεκτικὴ εἰσάκουσε τὴν ἱκετευτικὴν φωνῆν τῶν
λόγων μου καὶ ἔλα με ευμενῆ διάθεσιν καὶ δῶξε τοὺς νυκτερινούς φόβους.*

4. Οὐρανοῦ

θυμίαμα λίβανον

Οὐρανὲ παγγενέτωρ, κόσμου μέρος αἰὲν ἀτειρές,
πρεσβυγένεθλ', ἀρχὴ πάντων πάντων τε τελευτή,
κόσμε πατήρ, σφαιρηδὸν ἐλίσσόμενος περὶ γαῖαν,
οἴκε θεῶν μακάρων, ῥόμβου δίναισιν ὀδεύων,
οὐράνιος χεθόνιός τε φύλαξ πάντων περιβληθεῖς,
ἐν στέρνοισιν ἔχων φύσεως ἄτλητον ἀνάγκην,
κυανόχρως, ἀδάμαστε, παναίολε, αἰολόμορφε,
πανδερκές, Κρονότεκνε, μάκαρ, πανυπέρτατε δαῖμον,
κλύθ' ἐπάγων ζωὴν ὅσιν μύστη νεοφάντη.

ΟΥΡΑΝΟΥ

θυμίαμα, λίβανον

*Ουρανέ πού εγέννησες τα πάντα και είσαι
πάντοτε μέρος του κόσμου ακατάβλητον.
πρωτότοκε, ή αρχή των πάντων και το τέλος
των πάντων κυρίαρχε του κόσμου, πού ελίσσεσαι γύρω από
την γήν ωσάν σφαίρα και είσαι ή κατοικία των
μακαρίων θεών και περιοδεύεις με κυκλικάς
περιστροφας ωσάν σβούρα
και ανέλαβες ως φύλαξ όλων και
εις τον ουρανόν και εις την γήν
εις τα στήθη σου έχεις την φοβεράν ανάγκην της φύσεως,
συ πού έχεις κυανούιν χρώμα ακατάβλητος,
πολυποίκιλος, πολυειδής.*

*συ πού βλέπεις τα πάντα και είσαι τέκνον του Κρόνου, μακάριος, υπεράνω όλων, άκουσε
με και φέρε ιεράν ζωήν εις τον μύστην τον νέον.*

5. Αιθέρος

θυμίαμα κρόκον

Ὡ Διὸς ὑψιμέλαθρον ἔχων κράτος αἰὲν ἀτειρές,
ἀστρων ἡλίου τε σεληναίης τε μέρισμα,
πανδαμάτωρ, πυρίπνου, πᾶσι ζωῶσιν ἔναυσμα,
ὑψιφανῆς Αἰθήρ, κόσμου στοιχεῖον ἄριστον,
ἀγλαὸν ὧ βλάστημα, σελασφόρον, ἀστεροφεγγές,
κικλήσκων λίτομαί σε κεκραμένον εὐδίων εἶναι.

ΑΙΘΕΡΟΣ

θυμίαμα, κρόκον

*Ω εσύ πού έχεις το υψηλόν κράτος του Διός πού είναι πάντοτε ακατανίκητον καί έχεις μέρος των ἀστρων, του ἡλίου και της σελήνης πού δαμάζεις τα πάντα καί φυσάς φωτιά και είσαι ο σπινθήρ της ζωής εις όλα τα ζωντανά πλάσματα.
ο Αιθήρ πού φαίνεσαι από υψηλά, καί είσαι το ἄριστον (πρώτον) στοιχείον του κόσμου ὡ λαμπρόν βλαστάρη, πού φέρεις το φως και φέγγεις με τα ἄστρα.
Εσέ προσκαλώ καί σέ παρακαλώ να είσαι ἡπιος καί γαλήνιος εις ημάς.*

6. Πρωτογόνου

θυμίαμα σμύρναν

Πρωτόγονον καλέω διφυῆ, μέγαν, αἰθερόπλαγκτον,
ώιογενῆ, χρυσέαισιν ἀγαλλόμενον πτερύγεσσι,
ταυροβόαν, γένεσιν μακάρων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
σπέρμα πολύμνηστον, πολυόργιον, Ἡρικεπαῖον,
ἄρρητον, κρύφιον ῥοιζήτορα, παμφαῆς ἔρνος,
ὄσσων ὃς σκοτόεσσαν ἀπημαύρωσας ὀμίχλην
πάντη δινηθεῖς πτερύγων ῥιπαῖς κατὰ κόσμον
λαμπρὸν ἄγων φάος ἀγνόν, ἀφ' οὔ σε Φάνητα κικλήσκω
ἠδὲ Πρίηπον ἄνακτα καὶ Ἀνταύγην ἐλίκωπον.
ἀλλά, μάκαρ, πολύμητι, πολύσπορε, βαῖνε γεγηθῶς
ἔς τελετήν ἀγίαν πολυποίκιλον ὀργιοφάνταις.

ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΥ

θυμίαμα, σμύρναν

Τον Πρωτόγονον προσκαλῶ, τον διμορφον. τον μέγαν πού πλανάται εις τον αιθέρα, πού ἐγεννήθη από τα αυγὸ καὶ χαιρέται με τα χρυσὰ πτερά αὐτόν πού ἔχει πρόσωπον ταύρου καὶ πού ἐγέννησε τους μακάριους θεοὺς καὶ τους θνητοὺς ἀνθρώπους, πού εἶναι σπέρμα πολυενθύμητον καὶ εορτάζεται με πολλές τελετάς. Τον Ηρικεπαῖον, τον ἀπόρρητον, τον ἀπόκρυφον. τον ορμητικόν, το λαμπρὸ βλαστάρει ἐσύ πού ἀφήρησες την σκοτεινὴν ὀμίχλην των ματιῶν, αφοῦ περιστράφης με τὰς ορμητικὰς κινήσεις των πτερύγων σου παντοῦ εις τον κόσμον καὶ ἔφερες λαμπρὸν φῶς ἀγνόν καὶ ἀπ' αὐτό σε ονομάζω Φάνητα καὶ βασιλέα Πρίηπον καὶ Ἀνταύνην με τα εὐστροφα μάτια. Ἀλλά συ ο μακάριος, ὁ πολυμήχανος ο γόνιμος βάδιζε (πήγαινε) χαρούμενος εις την ἱεράν πολυποίκιλον τελετήν πού γίνεται από ἐκείνους, πού φανεράνουν (πού γνωρίζουν να τελούν) τὰς μυστηριακὰς τελετουργίας.

7. Ἄστρον

θυμίαμα ἀρώματα

Ἄστρον οὐρανίων ἱερὸν σέλας ἐκπροκαλοῦμαι
εὐιέροις φωναῖσι κικλήσκων δαίμονας ἀγ[ν]ούς.
Ἄστέρες οὐράνιοι, Νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης,
ἐγκυκλίους δίναισι περιθρόνια κυκλέοντες.
ἀνταυγεῖς, πυρόεντες, ἀεὶ γενετῆρες ἀπάντων,
μοιρίδιοι, πάσης μοίρης σημάντορες ὄντες,
θητῶν ἀνθρώπων θεῖαν διέποντες ἀταρπὸν,
ἐπταφαεῖς ζώνας ἐφορώμενοι, ἠερόπλαγκτοι,
οὐράνιοι χθόνιοί τε, πυρίδρομοι, αἰέν ἀτειρεῖς,
αὐγάζοντες ἀεὶ νυκτὸς ζοφοειδέα πέπλον,

ΑΣΤΡΩΝ

θυμίαμα, ἀρωμα

*Των Αστέρων των επουρανίων το ἱερὸν Φως επικαλοῦμαι, καὶ με φωνές αγιώτατες
απευθύνω πρόσκλησιν προς αυτοῦς τους αγνοῦς θεοῦς. Ὁ Ἄστρον επουράνια, της μαύρης
Νυκτὸς αγαπητὸ τέκνα, σεις ποῦ περιφέρεσθε κυκλικῶς με κυκλοτερεῖς κινήσεις γύρω
ἀπὸ τον θρόνον, σπινθηροβόλα, πύρινα, ποῦ εἰσθε αιωνίως οι γεννήτορες των πάντων
σεις εἰσθε το πεπρωμένον, ποῦ ἐπισημαίνετε κάθε μοιραῖον (εἰσθε οι ἄγγελοι κάθε
μοίρας)· σεις των θνητῶν ἀνθρώπων καθορίζετε την θεϊκὴν πορείαν σεις που φαίνεσθε
σε ἐπταφωτισμένες ζώνες καὶ περιπλανάσθε εἰς τον ἀέρα· επουράνιοι καὶ ἐπίγειοι, ποῦ
ἔχετε πύρινη διαδρομὴ, πάντοτε ἀκατάβλητοι· καὶ φωτίζετε πάντοτε τον σκοτεινὸν
πέπλον της νυκτὸς, καὶ πάντοτε λάμπετε με ἀκτινοβολίας καὶ εἰσθε γεμάτοι ἀπὸ χαρὰν
καὶ ως νυκτερινοὶ· ἐλάτε εἰς τους πολυπάθεις μόχθους της ἱεράς τελετῆς φέροντες εἰς
πέρας ως αγαθοὶ την διαδρομὴν προς ἐνδοξα ἔργα.*

8. Εἰς Ἥλιον

θυμίαμα λιβανομόνναν

Κλυῖθι μάκαρ, πανδερκὲς ἔχων αἰώνιον ὄμμα,
Τιτὰν χρυσαυγῆς, Ὑπερίων, οὐράνιον φῶς, αὐτοφυῆς, ἀκάμας ζώων ἠδεῖα
πρόσοψι, δεξιῆ μὲν γενέτωρ ἠοῦς, εὐώνυμε νυκτός,
κρᾶσιν ἔχων ὠρῶν, τετραβάμοσι ποσσὶ χορεύων,
εὐδρομε, ῥοιζήτωρ, πυρόεις, φαιδρωπέ, διφρευτά,
ρόμβου ἀπειρεσίου δινεύμασιν οἶμον ἐλαύνων,
εὐσεβέσιν καθοδηγέ καλῶν, ζαμενῆς ἀσεβοῦσι,
χρυσολύρη, κόσμου τὸν ἔναρμόνιον δρόμον ἔλκων,
ἔργων σημάτων ἀγαθῶν, ὠροτρόφε κοῦρε,
κοσμοκράτωρ, συρικτά, πυρίδρομε, κυκλοέλικτε,
φωσφόρε, αἰολόδικτε, φερέσβιε, κάρπιμε Παιάν, ἀιθαλής, ἀμίαντε, χρόνου πάτερ,
ἀθάνατε Ζεῦ, εὐδιδε, πασιφαῆς, κόσμου τὸ περιδρομον ὄμμα, σβεννύμενε λάμπων
τε καλαῖς ἀκτίσι φαειναῖς, δεῖκτα δικαιοσύνης, φιλονάματε, δέσποτα κόσμου,
πιστοφύλαξ, αἰεὶ πανυπέρτατε, πᾶσιν ἄρωγέ,
ὄμμα δικαιοσύνης, ζωῆς φῶς· ὦ ἐλάσιπτε, μᾶστιγι λιγυρῆι τετράρορον ἄρμα
διώκων· κλυῖθι λόγων, ἠδὺν δὲ βίον μύστησι πρόφαινε.

ΗΛΙΟΥ.

θυμίαμα λιβανομόνναν

*Ἄκουσε μακάριε, πού ἔχεις μάτι αἰώνιον και βλέπει τα πάντα συ ὁ Τιτὰν πού λάμπεις
ὡσάν χρυσός, πού βαδίζεις υψηλά, και εἶσαι το επουράνιον φῶς Σύ εἶσαι ἀφ' εαυτοῦ
γεννημένος, ἀκαταπόνητος, των ζῶων γλυκύ θέαμα και εἶσαι της μεν αυγῆς ο δεξιός
γεννήτωρ της δε νυκτός ὁ ἀριστερός ἔχεις την συνένωσιν των εποχῶν και χορεύεις
(κινεῖσαι κυκλικῶς) με τέσσερα πόδια (ὁ δημιουργός των τεσσάρων εποχῶν του ἔτους),
εἶσαι ταχύς, ὀρμητικός, πύρινος, με χαρωπὸν βλέμμα, διφρηλάτης. και διέρχεσαι την
ὁδὸν του ἀπέραντου ρόμβου με περιστροφικὰς κινήσεις- καθοδηγῆς τους ευσεβεῖς
ἀνθρώπους εις τὰς καλὰς πράξεις και εις τους ἀσεβεῖς ἐπιδεικνύεις δυσμένειαν συ ἔχεις
χρυσὴν λύραν και σύρεις τον ἀρμονικὸν δρόμον του κόσμου ἐπισημαίνεις τα καλὰ ἔργα,
συ εἶσαι ὁ νέος που τρέφεις τὰς ἐποχὰς. Εἶσαι ὁ κυρίαρχος του κόσμου, ὁ αὐλητής,
διατρέχεις δια του πυρός και περιστρέφεσαι κυκλικῶς, φέρεις το φῶς ἐμφανίζεσαι με
ποικίλες μορφές, φέρεις την ζωὴν, εἶσαι καρποφόρος, ὦ Παιάν ἀιθαλής, ἀμόλυντος,
πατὴρ του χρόνου, ὁ ἀθάνατος Ζεὺς. Καθαρός, πού λάμπεις εις ὅλους, εἶσαι το
περιφερόμενον κυκλικῶς μάτι του κόσμου, πού σβύνει και λάμπει με ωραῖες φωτεινὲς
ἀκτίνες· δεικνύεις την δικαιοσύνην, ἀγαπὰς το νερό. εἶσαι ὁ δεσπότης (ὁ κύριος) του
κόσμου, ὁ φύλαξ της ἀληθείας, ὁ αἰώνιος υπέρτατος, ὁ βοηθός εις ὅλους εἶσαι ὁ
ὀφθαλμός της δικαιοσύνης, το φῶς της ζωῆς· ὦ συ, πού οδηγῆς τους Ἴππους, και
κατευθύνεις με λιγυρὸ μαστίγιό τέθριππον (με τέσσερα ἄλογα) ἄρμα (ὁ ὕμνωδός δια
του συμβολισμοῦ αὐτοῦ ἀναφέρεται εις την ὑπὸ του ΗΛΙΟΥ διαμόρφωσιν των τεσσάρων
εποχῶν του ἔτους), ἄκουσε τους λόγους μου και φανέρωσε εις τους μεμυημένους
γλυκεῖα και ευχάριστη ζωὴ.*

9. Εἰς Σελήνην

θυμίαμα ἀρώματα

Κλυῖθι, θεὰ βασίλεια, φαεσφόρε, δῖα Σελήνη,
ταυρόκερως Μήνη, νυκτιδρόμε, ἠεροφοῖτι,
έννυχία, δαιδοῦχε, κόρη, εὐάστερε, Μήνη,
αὐξομένη καὶ λειπομένη, θῆλύς τε καὶ ἄρσην,
αὐγάστειρα, φίλιππε, χρόνου μῆτερ, φερέκαρπε,
ἠλεκτρίς, βαρύθυμε, καταυγάστειρα, νυχία,
πανδερκής, φιλάγρυπνε, καλοῖς ἄστροισι βρύουσα,
ἠσυχίη χαίρουσα καὶ εὐφρόνη ὀλβιομοίρωι,
λαμπετίη, χαριδῶτι, τελεσφόρε, νυκτὸς ἄγαλμα,
ἀστράρχη, τανύπεπλ', ἔλικοδρόμε, πάνσοφε κούρη,
ἐλθέ, μάκαιρ', εὐφρων, εὐάστερε, φέγγει τρισσῶι
λαμπομένη, σώζουσα νέους ἰκέτας σέο, κούρη.

ΣΕΛΗΝΗΣ

θυμίαμα, ἀρώματα

*Ακουσε με, θεά βασίλισσα πού φέρεις το φως, σεβαστή σελήνη Μήνη. πού έχεις κέρατα
ταύρου, και τρέχεις την νύκτα και περιπλανάσαι εις τον αέρα.
Νυκτερινή, πού έχεις δάδα, κόρη πού είσαι ένας λαμπρός αστέρας, ή Μήνη πού
μεγαλώνεις και λιγοστεύεις, θηλυκή και αρσενική
πού φωτίζεις και αγαπάς τους ἴππους, μητέρα του χρόνου, πού φέρεις καρπούς (πού
βοηθείς την παραγωγή)· πού είσαι λαμπερή, κατηφής, πού καταυγάζεις και επιβλέπεις
τους τοκετούς βλέπεις τα πάντα, σου αρέσει να είσαι ἀγρυπνος, που σε συνοδεύουν
ωραία αστέρια, και χαίρεσαι στην ησυχία και στην νύχτα την καλότυχη είσαι λαμπρά και
παρέχεις χαρά και φέρεις εις πέρας (τα έργα) και είσαι το καμάρι της νύχτας Είσαι ή
βασίλισσα των άστρων, πού φορείς μακρό πέπλο και τρέχεις κυκλοτερώς ώ κύρη. πού
είσαι γεμάτη από σοφία και ένα λαμπρό άστρο έλα μακαριά, με χαρά, λάμπουσα με το
δικό σου φέγγος, και σώσε, ώ κόρη, τους νέους ἰκέτας σου*

10. Φύσεως

θυμίαμα ἀρώματα

Ὡ Φύσι, παμμήτειρα θεά, πολυμήχανε μήτερ,
οὐρανία, πρέσβειρα, πολύκτιτε δαῖμον, ἄνασσα,
πανδαμάτωρ, ἀδάμαστε, κυβερνήτειρα, παναυγής,
παντοκράτειρα, τιτιμενέα πανυπέρτατε πᾶσιν
ἄφθιτε, πρωτογένεια, παλαίφατε, κυδιάνειρα,
ἐννυχία, πολύτειρε, σελασφόρε, δεινοκαθέκτι,
ἄψοφον ἀστραγάλοισι ποδῶν ἴχνος εἰλίσσουσα,
ἀγνή, κοσμήτειρα θεῶν ἀτελής τε τελευτή,
κοινή μὲν πάντεσσιν, ἀκοινώνητε δὲ μούνη,
αὐτοπάτωρ, ἀπάτωρ, ἐρατή, πολύγηθε, μεγίστη,
εὐάνθεια, πλοκή, φιλία, πολύμικτε, δαῖμον,
ἡγεμόνη, κράντειρα, φερέσβιε, παντρόφε κούρη,
αὐτάρκεια, δίκη, Χαρίτων πολυώνυμε πειθῶ,
αἰθερία, χθονία καὶ εἰναλία μεδέουσα,
πικρὰ μὲν φαύλοισι, γλυκεῖα δὲ πειθομένοισι,
πάνσοφε, πανδῶτειρα, κομίστρια, παμβασίλεια,
αὐξιτρόφος, πείρα πεπαινομένων τε λύτεира.
πάντων μὲν σὺ πατήρ, μήτηρ, τροφὸς ἠδὲ τιηνός,
ὠκυλόχεια, μάκαιρα, πολύσπορος, ὠριάς ὄρμη,
παντοτεχνές, πλάστειρα, πολύκτιτε, ποντία δαῖμον,
αἰδία, κινησιφόρε, πολύτειρε, περίφρων,
ἀνάωι στροφάλιγγι θεὸν ῥύμα δινεύουσα,
πάνρυτε, κυκλοτερής, ἀλλοτριομορφοδίαιτε,
εὐθρονε, τιμήεσσα, μόνη τὸ κριθὲν τελέουσα,
σκηπτούχων ἐφύπερθε βαρυβρεμέτειρα κρατίστη,
ἄτρομε, πανδαμάτειρα, πεπρωμένη, αἴσα, πυρίπνουσ,
αἰδῖος ζωὴ ἠδ' ἀθανάτη τε πρόνοια·
πάντα σὺ ἔσσι, ἄνασσα· σὺ γὰρ μούνη τάδε τεύχεις.
ἀλλά, θεά, λίτομαί σε σὺν εὐόλβοισιν ἐν ὤραις
εἰρήνην ὑγίαιαν ἄγειν, αὔξησιν ἀπάντων.

ΦΥΣΕΩΣ
θυμίαμα, αρώματα

Ὡ θεά Φύσι, μητέρα των πάντων, πολυμήχανη μητέρα, επουράνια, σεβαστή θεά πού κτίζεις τα πάντα, βασίλισσα εσύ δαμάζεις τα πάντα, είσαι ακατανίκητος, εσύ κυβερνάς, λάμπεις πολύ. είσαι ή κυρία των πάντων, πάντοτε τιμημένα ό υπεράνω όλων θεός· είσαι αθάνατη, πρωτότοκος, παναρχαία και εις τους άνδρας παρέχεις δοξαν νυκτερινή, έχεις μεγαλην πείραν φέρεις το φως δυσκόλως καθησυχάζεις, και περιελίσσεις αθόρυβα τα ίχνη των ποδιών σου (περιπατείς αθόρυβα). Είσαι αγνή, διατάσσεις τους θεούς, είσαι το τέλος, χωρίς να έχης τέλος είσαι κοινή εις όλα (μετέχεις εις τα πάντα), αλλά μόνον εις έσέ δεν συμμετέχει τίποτε είσαι ή ίδια πατέρας του εαυτού σου (εγεννήθης αφ εαυτής), διότι πατέρα δεν έχεις, είσαι και αρσενική και πολυμήχανη και πάρα πολύ μεγάλη ανθηρά, περιπλέκεις τα πάντα, είσαι φίλη, αναμειγνύεις τα πάντα και είσαι έμπειρος οδηγός, κυβερνήτις φέρεις ζωήν είσαι κόρη πού τρέφεις τα πάντα, αυτάρκεια. Δίκη είσαι η πειθώ των Χαρίτων με πολλά ονόματα αιθέρια (διάγεις εις τον αιθέρα), επίγειος αρχόντισσα και θαλασσινή πικρή μεν για τους φαύλους, αλλά γλυκεία εις εκείνους που πείθονται εις σέ σοφή εις όλα, παρέχεις τα πάντα τρέφεις τα πάντα και τα αυξάνεις, λιπαρά (άφθονα), και απελευθερώνεις, καταστρέφεις, εκείνα πού ωριμάζουν, που πεθαίνουν

συ είσαι πατέρας των πάντων και επίσης μητέρα τροφός και βυζάστρα βοηθάς εις την παραγωγήν των προϊόντων, μακαρία, έχεις πολλά σπέρματα (είσαι καρποφόρος), και γίνεσαι στον καιρό πού πρέπει. Ορμή (δραστηριοποιείσαι).

καιρό πού πρέπει, ορμή (δραστηριοποιείσαι), δημιουργείς τα πάντα, είσαι πλάστρα, κτίζεις πολλά, σεβαστή θεά αιωνία, φέρεις την κίνησιν. έχεις πολλήν πείραν, είσαι συνετή· και κινείσαι σαν γρήγορο ρεύμα με αδιάκοπον στροβιλισμόν διαρρέεις από παντού, κινείσαι κυκλικώς και διαρκώς μεταβάλλεις μορφήν έχεις ώραιον θρόνον, τιμημένη, μόνον εσύ εκτελείς εκείνο πού απεφασίσθη, και κρατείς το σκήπτρον (κυβερνάς) από επάνω, και βροντάς δυνατά, συ ή ισχυρότατη· ατρόμητη, πού δαμάζεις τα πάντα, ή προωρισμένη μοίρα, πού αποπνέεις φωτιά αιωνία ζωή και αθάνατη πρόνοια τα πάντα είσαι εσύ διότι μόνη σου εσύ κατασκευάζεις (δημιουργείς) όλα αυτά. Αλλά σε παρακαλώ, θεά μου, να μας φέρης μαζί με τις ευτυχισμένες ώρες (εποχές) ειρήνην, υγείαν και πολλαπλασιασμόν τών πάντων.

11. Πανός

θυμίαμα ποικίλα

Πᾶνα καλῶ κρατερόν, νόμιον, κόσμοιο τὸ σύμπαν,
οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν ἰδὲ χθόνα παμβασίλειαν
καὶ πῦρ ἀθάνατον· τάδε γὰρ μέλη ἐστὶ τὰ Πανός.
ἐλθέ, μάκαρ, σκιρτητά, περίδρομε, σύνθρονε Ὠραις,
αἰγομελές, βακχευτά, φιλένθεε, ἀστροδίαιτε,
ἄρμονίαν κόσμοιο κρέκων φιλοπαίγμονι μολπῆι,
φαντασιῶν ἐπαρωγέ, φόβων ἔκπαγλε βροτείων,
αἰγονόμοις χαίρων ἀνὰ πίδακας ἠδέ τε βούταις,
εὐσκοπε, θηρητήρ, Ἥχοῦς φίλε, σύγχορε νυμφῶν,
παντοφυής, γενέτωρ πάντων, πολυώνυμε δαῖμον,
κοσμοκράτωρ, αὐξητά, φαεσφόρε, κάρπιμε Παιάν,
ἀντροχαρές, βαρύμηις, ἀληθῆς Ζεὺς ὁ κεράστης.
σοὶ γὰρ ἀπειρέσιον γαίης πέδον ἐστήρικται,
εἵκει δ' ἀκαμάτου πόντου τὸ βαθύρροον ὕδωρ
Ὠκεανός τε πέριξ ἐν ὕδασι γαῖαν ἐλίσσων,
ἀέριόν τε μέρισμα τροφῆς, ζωοῖσιν ἔναυσμα,
καὶ κορυφῆς ἐφύπερθεν ἐλαφροτάτου πυρὸς ὄμμα.
βαίνει γὰρ τάδε θεῖα πολύκριτα σαῖσιν ἐφετμαῖς·
ἀλλάσσεις δὲ φύσεις πάντων ταῖς σαῖσι προνοίαις
βόσκων ἀνθρώπων γενεὴν κατ' ἀπείρονα κόσμον.
ἀλλά, μάκαρ, βακχευτά, φιλένθεε, βαῖν' ἐπὶ λοιβαῖς
εὐιέροις, ἀγαθὴν δ' ὄπασσον βιότοιο τελευτὴν
Πανικὸν ἐκπέμπων οἴστρον ἐπὶ τέρματα γαίης.

ΠΑΝΟΣ
θυμίαμα, ποικίλα

Τον Πάνα προσκαλώ τον ισχυρόν, των ποιμενικών το σύμπαν του κόσμου (το κοσμικόν σύμπαν) τον ούρανόν και την θάλασσαν και την γήν πού είναι βασίλισσα των πάντων, και το αθάνατον πυρ διότι αυτή είναι τα μέλη του Πάνος. Ελα εσύ πού είσαι μακάριος, πηδηχτής, πού τρέχεις γύρω. και κάθου στον ίδιο θρόνο με τās ώρας (τās έποχάς) εσύ πού τα μέλη σου μοιάζουν με της γίδας, ό μανιακός, πού εύκολα ενθουσιάζουσαι και περνάς τη ζωή σου μέσα σε σπήλαια· εσύ υφαινεις την άρμονίαν του κόσμου με παιχνιδιάρικο τραγούδι, είσαι ό βοηθός των φαντασμάτων και ό δημιουργός μεγάλων φόβων εις τους ανθρώπους· χαιρεσαι να είσαι στις πηγές με γιδοβοσκούς και βοϊδοβοσκούς και βλέπεις μακρυά, είσαι κυνηγός, φίλος της Ηχους, καί χορεύεις μαζί με τις νύμφες παράγεις τα πάντα, είσαι πατέρας των πάντων, εσύ ό θεός με τα πολλά ονόματα είσαι κυρίαρχος του κόσμου, συντελείς εις την αύξησιν, φέρεις το φως, είσαι ό καρποφόρος Παιάν χαιρεσαι στα σπήλαια, υπερβολικά θυμώνεις, καί είσαι αληθινός Ζευς με κέρατα διότι εις εσένα στηρίζεται το άπέραντον δαπεδον της γης καί υποχωρεί το βαθύ ρεύμα του ακαταπόνητου πόντου.

καί ο Ωκεανός ελίσσεται γύρω από τ ην γήν μέσα στα νερά· καί το έναέριον μέρος (μερίδιον) της τροφής, πού είναι σπινθήρ ζωής εις τα ζωντανά καί το μάτι του ελαφρότατου πυρός επάνω από την κορυφήν διότι αυτά τα θεϊκά, πού είναι πολυποικίλα, προχωρούν (κινούνται) δια των ιδικών σου εντολών συ μεταβάλλεις την φυσικήν κατάστασιν όλων τον πραγμάτων κατά τās ίδικάς σου προβλέψεις καί τρέφεις το γένος των ανθρώπων εις τον άπέραντον κοσμον.

Άλλα βάδιζε (έλα) εις τās ίερωτάτας σπονδάς συ ό μακάριος, πού είσαι γεμάτος από βακχικήν μανίαν. Ο ενθουσιώδης, καί δόσε να εχωμεν καλόν τέλος του βίου καί δίωξε την μανίαν του πανικού (τον μανιακον πανικόν) εις τη πέρατα της γης.

12. Ἡρακλέος

θυμίαμα λίβανον

Ἡρακλες ὄμβριμόθυμε, μεγασθενές, ἄλκιμε Τιτάν,
καρτερόχειρ, ἀδάμαστε, βρύων ἄθλοισι κραταιοῖς,
αἰολόμορφε, χρόνου πάτερ, αἰδίε τε εὐφρων,
ἄρρητ', ἀγριόθυμε, πολύλλιτε, παντοδυναστα,
παγκρατῆς ἦτορ ἔχων, κάρτος μέγα, τοξότα, μάντι,
παμφάγε, παγγενέτωρ, πανυπέρτατε, πᾶσιν ἄρωγέ,
ὃς θνητοῖς κατέπτασας ἀνήμερα φῦλα διώξας,
εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ἀγλαότιμον,
αὐτοφυής, ἀκάμας, γαίης βλάστημα φέριστον,
πρωτογόνοις στράψας βολίσιν, μεγαλώνουμε Παιῶν,
ὃς περὶ κρατὶ φορεῖς ἠῶ καὶ νύκτα μέλαιναν,
δώδεκ' ἀπ' ἀντολιῶν ἄχρι δυσμῶν ἄθλα διέρπων,
ἀθάνατος, πολύπειρος, ἀπείριτος, ἀστυφέλικτος·
ἐλθέ, μάκαρ, νούσων θελκτήρια πάντα κομίζων,
ἐξέλασον δὲ κακὰς ἄτας κλάδον ἐν χερὶ πάλλων,
πτηνοῖς τ' ἰοβόλοις κῆρας χαλεπὰς ἐπίπεμπε.

ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

θυμίαμα, λίβανον

*Ηρακλή Ορμητικέ, μεγαλοδύναμε, δυνατέ Τιτάνα.
πού έχεις ισχυρά χέρια. ακατάβλητε. πού είσαι γεμάτος από τολμηρούς ἄθλους,
ποικιλόμορφε, πατέρα του χρόνου, είσαι αιώνιος καί παρέχεις ευθυμίαν, ἀπόρρητος
(ἀνέκφραστος), θηριώδης, πού σε ικετεύουν πολλοί, παντοδύναμος· έχεις πανίσχυρη
καρδιά, μεγάλην δύναμιν είσαι τοξότης καί μάντις τρώγεις τα πάντα, των πάντων
γεννήτωρ (πατήρ), υπέρτατος εξ όλων βοηθός εις όλους συ καταπραύνεις τους
ανθρώπους ἀποδιώκων τα ἄγρια φύλα (θηρία) επειδή ποθούσες την ειρήνη, πού τρέφει
τους νέους, και τιμάσαι με λαμπρότητα Είσαι αὐτογέννητος. ακούραστος, υπέροχο της
γης βλαστάρι.*

*Εις τους πρωτογόνους (τους πρωτογεννημένους τους παλαιούς) ἀστραψες με λάμπεις, ὡ
θεέ με το μεγάλο ὄνομα συ γύρω από το κεφάλι σου φέρεις την αυγήν και την μαύρη
νύχτα και ἔκαμες δώδεκα ἄθλους από την ανατολή ἔως την δύσιν έχεις μεγάλην πείραν
μεταξύ των ἀθανάτων, είσαι ἀπέραντος και ἀδιάσειστος ἔλα μακάριε, και φέρε μας ὅλα
τα μαγικά (μαγευτικά) φάρμακα των ασθενειῶν και βγάλε ἔξω τις καταστρεπτικές
ασθένειες, κρατῶν καί κινῶν κλάδον στο χέρι σου και με τα ριπτόμενα ἰοβόλα βέλη σου
ἀπόδιωξε τις βαρεῖες μοῖρες.*

13. Κρόνου

θυμίαμα σύρακα

Αἰθαλής, μακάρων τε θεῶν πάτερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ποικιλόβουλ', ἀμίαντε, μεγασθενές, ἄλκιμε Τιτάν,
ὃς δαπανᾷς μὲν ἅπαντα καὶ αὔξεις ἔμπαλιν αὐτός,
δεσμούς ἀρρήκτους ὃς ἔχεις κατ' ἀπείρονα κόσμον,
αἰῶνος Κρόνε παγγενέτωρ, Κρόνε ποικιλόμυθε,
Γαίης τε βλάστημα καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
γέννα, φυή, μείωσι, Ῥέας πόσι, σεμνὲ Προμηθεῦ,
ὃς ναίεις κατὰ πάντα μέρη κόσμοιο, γενάρχα,
ἀγκυλομῆτα, φέριστε· κλύων ἱκετηρίδα φωνήν
πέμπτους εὖολβον βίότου τέλος αἰὲν ἄμεμπτον.

ΚΡΟΝΟΥ

θυμίαμα, σύρακα (ηδύοσμον)

*Εσύ πού πάντοτε θάλλεις, καί εἶσαι ὁ πατέρας των μακαρίων θεῶν καί των ἀνθρώπων,
πολυμήχανε, ἀμόλυντε, μεγαλοδύναμε, Ἰσχυρέ Τιτάν*

*εσύ εξαντλεῖς τα πάντα καί ἀντιθέτως συ ὁ ἴδιος τα ἐπαυξάνεις· ἔχεις δεσμούς
αδιάρρηκτους εἰς τον ἀπέραντον κόσμον ὡ Κρόνε, πατερά του αἰῶνος (του χρόνου),
Κρόνε με τα πολλά ονόματα, πού εἶσαι το βλαστάρι της γῆς καί του ουρανοῦ με τα
πολλά ἀστέρια·*

*εἶσαι ἡ γέννησις (ἡ ἀρχή), καί ἡ φθορά της Φύσεως, σύζυγος της Ῥέας, Ὁ σεβαστός
Προμηθεύς, πού κατοικεῖς εἰς ὅλα τα μέρη του κόσμου, ὁ ἀρχηγός του γένους (των
ἀνθρώπων), πού ἡ σκέψις σου εἶναι ἀγκαθωτή (πού ἀγκυλώνει), εἶσαι ὁ κράτιστος·
ἀκούσε την ἱκετευτικήν φωνήν μας, καί εἶθε να μας στέλλης πάντοτε ἀψογον τέλος βίου
ευτυχισμένου.*

14. Ῥέας

θυμίαμα ἀρώματα

Πότνα Ῥέα, θύγατερ πολυμόρφου Πρωτογόνοιο,
ἤτ' ἐπὶ ταυροφόρον ἱερότροχον ἄρμα τιταίνεις,
τυμπανόδουπε, φιλοιστρομανές, χαλκόκροτε κούρη,
μηῆτερ Ζηνὸς ἄνακτος Ὀλυμπίου, αἰγιόχοιο,
πάντιμ', ἀγλαόμορφε, Κρόνου σύλλεκτρε μάκαιρα,
οὔρεσιν ἢ χαίρεις θνητῶν τ' ὀλολύγμασι φρικτοῖς,
παμβασίλεια Ῥέα, πολεμόκλονε, ὄμβριμόθυμε,
ψευδομένη, σώτειρα, λυτηριάς, ἀρχιγένεθλε,
μήτηρ μὲν τε θεῶν ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων·
ἐκ σοῦ γὰρ καὶ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
καὶ πόντος πνοιαί τε· φιλόδρομε, ἀερόμορφε·
ἐλθέ, μάκαιρα θεά, σωτήριος εὐφροني βουλήῃ
εἰρήνην κατάγουσα σὺν εὐόλβοις κτεάτεσσι,
λύματα καὶ κῆρας πέμπουσ' ἐπὶ τέρματα γαίης.

ΡΕΑΣ

θυμίαμα, ἀρώματα

*Σεβαστή Ρέα θυγατέρα του Πρωτογόνου με τις πολλές μορφές.
σου. πού το ιερόν ἄρμα σου οδηγεί το λιοντάρι, πού φονεύει τον ταύρον κάνεις θορυβον
με το κτύπημα τύμπανων καὶ ἀγαπὰς την μανιάν. εἶσαι ἡ κόρη πού κροτεῖς με τον χαλκό.
ἡ μητέρα του βασιλιά Διός. του ' Ὀλυμπίου. πού ἔχει την ασπίδα
εντιμότητα, ἔχεις λαμπρὰν μορφήν, ευτυχισμένη σύζυγος του Κρόνου πού χαίρεσαι στα
βουνά καί με τις φρικτές κραυγές των ἀνθρώπων
ὡ Ρέα βασίλισσα των πάντων, πού διεγείρεις τον θόρυβον της μάχης, ἰσχυρόκαρδη εσύ
σώζεις με τα ψέματα, ἀπολυτρώνεις, εἶσαι ἡ πρωτογενής ἡ μητέρα των θεῶν καὶ των
φθαρτῶν ἀνθρώπων.
Διότι ἀπό σε προέρχονται (ἐγεννήθησαν) καὶ ἡ γη καὶ ο ὑπεράνω αὐτῆς πλατύς οὐρανός
καὶ ὁ πόντος καὶ οἱ ἀνεμοὶ ἀγαπὰς το τρέξιμο, ἔχεις ἀεριώδη μορφήν
'Ελα, μακαρία θεά για σωτηρία μας με καλόβουλη διάθεσι. και φέρε μας την εἰρήνην με
ευτυχισμένους καιρούς καὶ στείλε στα πέρατα της γης ὅ,τι εἶναι ἀχρηστον εἰς ημάς καὶ τις
καταστροφές.*

15. Διός

θυμίαμα στύρακα

Ζεῦ πολυτίμητε, Ζεῦ ἄφθοιτε, τήνδε τοι ἡμεῖς
μαρτυρίαν τιθέμεσθα λυτήριον ἠδὲ πρόσευξιν.
ὦ βασιλεῦ, διὰ σὴν κεφαλὴν ἐφάνη τάδε θεῖα,
γαῖα θεὰ μήτηρ ὀρέων θ' ὑψηχέες ὄχθοι
καὶ πόντος καὶ πάνθ', ὅπσο' οὐρανὸς ἐντὸς ἔταξε·
Ζεῦ Κρόνιε, σκηπτοῦχε, καταιβάτα, ὄμβριμόθυμε,
παντογένεθλ', ἀρχὴ πάντων πάντων τε τελευτῆ,
σεισίχων, αὐξητὰ, καθάρσιε, παντοτινάκτα,
ἀστραπαῖε, βρονταῖε, κεραύνιε, φυτάλιε Ζεῦ·
κλυθεῖ μου, αἰολόμορφε, δίδου δ' ὑγίαιαν ἀμεμφῆ
εἰρήνην τε θεὰν καὶ πλοῦτου δόξαν ἀμεμπτον.

ΔΙΟΣ

θυμίαμα, στύρακα (ηδύοσμον)

Ω Δία πολυτιμημένε. Δία αθάνατε, αυτήν εδώ ημεῖς την απολυτρωτικήν ομολογίαν και προσευχήν σου ἀπευθύνομεν. Ω βασιλιά, από το δικό σου κεφάλι ανεφάνησαν όλα αυτά. (δηλαδή ἡ γη ἡ θεὰ μητέρα και των βουνών οι υψηλοί λόφοι και ὁ πόντος η θάλασσα) και όλα ὅσα ὁ ουρανὸς περιέχει. Ω Δία. υἱέ του Κρόνου, πού ἔχεις το σκήπτρον και εμφανίζεσαι εν μέσω βροντῶν και αστραπῶν, ισχυρόκαρδε. πού ἐγέννησες τα πάντα, και εἶσαι ἡ ἀρχὴ των πάντων και των πάντων το τέλος.

Σύ πού σείεις την γήν και συντελεῖς εις την αὐξησην πού καθαρίζεις (εξαγνίζεις) και ἐξουσιάζεις τα πάντα και αστράφτεις και βροντάς και ρίχνεις κεραυνούς και εἶσαι ὁ τροφός (ὁ τροφοδότης) ἀκουσε με ποικιλόμορφε, και δόσε μας ἀριστην υγείαν και την θεὰν ειρήνην και πλοῦτου δόξαν ακηλίδωτον.

Εἶσαι αυτογέννητος και ο πατέρας των μακαρίων θεῶν και των ἀνθρώπων Ἀλλά πρόσεξε με ευχαρίστησιν τὰς σπονδὰς μας και βοήθησε τὰς φρένας μας (τον νουν μας), δια να γίνουιν ὅλα σωστά.

και ζωήν πού να παρέχη χαράν εις την ψυχὴν συνάμα δε δόσε μας την βασιλίσσαν υγείαν

και την θεὰν ειρήνην, πού εἶναι ἡ πολυτίμητη τροφός των νέων. και βίον πού να κυριαρχήται πάντοτε από εὐθυμες σκέψεις.

16. Ἡρης

θυμίαμα ἀρώματα

Κυανέοις κόλποισιν ἐνημένη, ἀερόμορφε,
Ἥρα παμβασίλεια, Διὸς σύλλεκτρε μάκαιρα,
Ψυχοτρόφους αὔρας ἠθητοῖς παρέχουσα προσηνεῖς,
ὄμβρων μὲν μήτηρ, ἀνέμων τροφέ, παντογένεθε·
χωρὶς γὰρ σέθεν οὐδὲν ὄλως ζωῆς φύσιν ἔγνω·
κοινωνεῖς γὰρ ἅπασι κεκραμένη ἡέρι σεμνῶι·
πάντων γὰρ κρατέεις μούνη πάντεσσί τ' ἀνάσσεις
ἡερίοις ροίζοισι τινασσομένη κατὰ χεῦμα.
ἀλλά, μάκαιρα θεά, πολυώνυμε, παμβασίλεια,
ἔλθοις εὐμενέουσα καλῶι γήθοντι προσώπῳι.

ΗΡΑΣ

θυμίαμα, ἀρώματα

Καθισμένη σε γαλάζιους κόλπους, αερόμορφε συ Ηρα πού είσαι βασίλισσα των πάντων, μακαριά σύζυγος του Διός, καί παρέχεις (προσφέρεις) εις τους ανθρώπους ήπιες αύρες, πού τρέφουν τάς ψυχάς. είσαι μητέρα των βροχών, τροφός των ανέμων, έχεις γεννήσει τα πάντα.

Διότι χωρίς εσένα κανένα γενικώς πλάσμα δεν γνωρίζει την φύσιν της ζωής διότι συμμετέχεις εις όλα συγκερασμένη με τον σεβαστόν αέρα. Διότι μόνη εσύ είσαι κυρίαρχος όλων καί όλων είσαι βασίλισσα καί με αέρινες ορμητικές κινήσεις λούζεσαι εις τα νερά. Αλλά συ ή μακαρία θεά πού έχεις πολλά ονόματα καί είσαι ή βασίλισσα πάντων.είθε να μας έλθης ευμενής με ωραίο χαρούμενο πρόσωπο.

17. Ποσειδῶνος θυμίαμα σμύρναν

Κλυῖθι, Ποσειδαον γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
ἵππιε, χαλκοτόρευτον ἔχων χεῖρεσσι τρίαιναν,
ὄς ναίεις πόντοιο βαθυστέρνοιο θέμεθλα,
ποντομέδων, ἀλίδουπε, βαρύκτυπε, ἔννοσίγαιε,
κυμοθαλής, χαριδῶτα, τετράορον ἄρμα διώκων,
εἰναλίοις ῥοίζοισι τινάσσων ἀλμυρὸν ὕδωρ,
ὄς τριτάτης ἔλαχες μοίρης βαθὺ χεῦμα θαλάσσης,
κύμασι τερπόμενος θηρσίν θ' ἅμα, πόντιε δαῖμον·
ἔδρανα γῆς σώζοις καὶ νηῶν εὐδρομον ὀρμήν,
εἰρήνην, ὑγίειαν ἄγων ἢδ' ὄλβον ἀμεμφῆ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ θυμίαμα, σμύρναν

Ακουσε, Ποσειδῶνα, πού κατέχεις την γῆν με τη γαλανή χαίτη (θάλασσα), φίλε των ἰππων πού κρατεῖς στα χέρια σου χαλκοφκιασμένη τρίαινα σου κατοικεῖς εἰς τα θεμέλια του πόντου, πού εἶναι βαθύς, ἄρχων του πόντου, πού ταρακουνάς (ταράσσεις) την θάλασσαν και βαρεία βροντάς, πού σείεις την γῆν με τα ἀφθονα κύματα, έχεις ὄψιν χαριτωμένην και οδηγεῖς τέθριππον ἄρμα και με θαλάσσια σφυρίγματα τινάζεις ψηλά το αλμυρό νερό.

συ ἔλαχες (επήρες με λαχνό) ως τρίτο μέρος το βαθύ ρεύμα της θαλάσσης, και τέρπεσαι με τα κύματα, συνάμα και με τα θηρία, ὡ σεβαστέ θεέ.

Εἶθε να διασώζης τα στηρίγματα της γης και την ταχεία ὀρμήν των πλοίων, και να μας φέρης εἰρήνην υγείαν και πραγματικήν ευτυχίαν.

Ἄκουσε με. Ποσειδῶνα, «πρωτότοκο παιδί» του Διός πού εἶσαι ἀπό τους ἀρχαιότερους ἐπουρανίους μακάριους θεούς και πατήρ των ἀνθρώπων εσύ πού κατοικεῖς εἰς την κορυφήν ἐπάνω εἰς τα υψώματα του Ολύμπου, και πού σου ἔτυχε ο κλήρος να βασιλεύης δεύτερος μετά τον Δία πάντων φίλε των ἰππων, πού κρατεῖς στα χέρια σου τρίαινα χαλκοφκιασμένη πού έχεις μέγα κράτος, ὄψιν χαριτωμένην και οδηγεῖς τέθριππον ἄρμα. Ω βασιλιά πανίσχυρε, ἀγιώτατε, πολυτίμητε, πού χαιρέσαι με τους σεβαστούς μυστοπόλους και με τα Ἱερά σεβάσματα εἶθε να εἶσαι ευμενής και να δείξης την ευτυχίαν εἰς τους μεμυημένους.

18. Εἰς Πλούτωνα

Ὡ τὸν ὑποχθόνιον ναίων δόμον, ὄμβριμόθυμε,
Ταρτάριον λειμῶνα βαθύσκιον ἠδὲ λιπαυγῆ,
Ζεῦ χθόνιε, σκηπτοῦχε, τάδ' ἱερά δέξο προθύμω,
Πλούτων, ὃς κατέχεις γαίης κληῖδας ἀπάσης,
πλουτοδοτῶν γενεὴν βροτέην καρποῖς ἐνιαυτῶν·
ὃς τριτάτης μοίρης ἔλαχες χθόνα παμβασιλείαν,
ἔδραν ἄθανάτων, θνητῶν στήριγμα κραταίων·
ὃς θρόνον ἐστήριξας ὑπὸ ζοφοειδέα χῶρον
τηλέπορον τ', ἀκάμαντα, λιπόπνοον, ἄκριτον Ἄιδην
κυάνεόν τ' Ἀχέρονθ', ὃς ἔχει ριζώματα γαίης·
ὃς κρατέεις θνητῶν θανάτου χάριν, ὧ πολυδέγμων
Εὐβουλ', ἀγνοπόλου Δημήτερος ὃς ποτε παῖδα
νυμφεύσας λειμῶνος ἀποσπαδίην διὰ πόντου
τετρώροις ἵπποισιν ὑπ' Ἀθείδος ἤγαγες ἄντρον
δήμου Ἐλευσίνος, τόθι περ πύλαι εἶσ' Αἶδαο.
μοῦνος ἔφυς ἀφανῶν ἔργων φανερῶν τε βραβευτής,
ἔνθεε, παντοκράτωρ, ἱερώτατε, ἀγλαότιμε,
σεμνοῖς μυστιπόλοις χαίρων ὀσίοις τε σεβασμοῖς·
ἴλαον ἀγκαλέω σε μολεῖν κεχαρηότα μύσταις.

Εἰς ΠΛΟΥΤΩΝΑ

*Ὡ εσύ πού κατοικεῖς εἰς τὸν υποχθόνιον κόσμον. ἰσχυρόκαρδε εἰς τὸν κατάσκιον καὶ σκοτεινὸν λειμῶνα τοῦ Ταρτάρου. ὦ Δία. πού εἶσαι κάτω ἀπὸ τὴν γῆν καὶ κρατεῖς σκήπτρον,
δέξου με προθυμίαν αὐτὰς τὰς θυσίας ὧ Πλούτων, που κρατεῖς τὰ κλειδιά ὅλης τῆς γῆς καὶ παρέχεις πλούτον εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων με τοὺς ἐνιαυσίους καρπούς, που σου ἔλαχε ὡς τὸ τρίτον μέρος ἡ γῆ, ἡ βασίλισσα πάντων, ἡ ἔδρα τῶν θεῶν, τὸ ἰσχύουν στήριγμα τῶν ἀνθρώπων συ πού ἐστήριξες τὸν θρόνον σου κάτω σε σκοτεινὸν χῶρον.
εἰς μακρὸν αἰώνιον χωρὶς ζωὴν εἰς τὸν ἀσυγκίνητον Ἄδην, καὶ εἰς τὸν μαυρὸν Ἀχέροντα, πού κρατεῖς τὶς ρίζες τῆς γῆς συ πού εἶσαι κυρίαρχος τῶν ἀνθρώπων δια τοῦ θανάτου, ὧ συ Εὐβουλε πού υποδέχεσαι πολλοὺς συ πού κάποτε ἀφού παντρεύτηκες τὴν κόρην τῆς ἀγνῆς Δημήτρας καὶ τὴν ἀπέσπασες ἀπὸ τὸ λειβάδι τὴν ἀπήγαγες δια μέσου τῆς θαλάσσης ἐπάνω εἰς τέσσερα ἄλογα καὶ τὴν ἔφερες εἰς κάποιον σπήλαιον τῆς Ἀττικῆς, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἐλευσίνας, ὅπου εἶναι αἱ πύλαι τοῦ Ἄδου. Σὺ μόνον ἐπιβραβεύεις τὰ ἔργα τὰ ἀφανῆ καὶ τὰ φανερά, εἶσαι ἐνθουσιώδης, κύριος τῶν πάντων, ἱερώτατος. τιμάσαι με λαμπρότητα καὶ χαίρεσαι με τοὺς σεβαστοὺς μυστοπόλους
καὶ με τὰ ἱερά σεβάσματα σε παρακαλῶ νὰ ἔλθῃς εἰς τοὺς μεμνημένους με εὐμένειαν καὶ χαρούμενος.*

19. Κεραυνοῦ Διός

θυμίαμα στύρακα

Ζεῦ πάτερ, ὑψίδρομον πυραυγέα κόσμον ἐλαύνων,
στράπτων αἰθερίου στεροπῆς πανυπέρτατον αἴγλην,
παμμακάρων ἔδρανον θεΐαις βρονταῖσι τινάσσω,
νάμασι παννεφέλοις στεροπῆν φλεγέθουσας ἀναίθων,
λαίλαπας, ὄμβρους, πρηστήρας κρατερούς τε κεραυνοῦς,
βάλλων ἐς ῥοθίους φλογερούς, βελέεσσι καλύπτων
παμφλέκτους, κρατερούς, φρικώδεας, ὄμβριμοθύμους,
πτηνὸν ὄπλον δεινόν, κλονοκάρδιον, ὀρθοέθειρον,
αἰφνίδιον, βρονταῖον, ἀνίκητον βέλος ἀγνόν,
ῥοίζου ἀπειρεσίου δινεύμασι παμφάγον ὀρμήν,
ἄρρηκτον, βαρύθυμον, ἀμυμάκετον πρηστήρα
οὐράνιον βέλος ὄξυ καταιβάτου αἰθαλόεντος,
ὃν καὶ γαῖα πέφρικε θάλασσά τε παμφανόωντα,
καὶ θῆρες πτήσσουσιν, ὅταν κτύπος οὐσας ἐσέληι·
μαρμαίρει δὲ πρόσωπ' αὐγαῖς, σμαραγεῖ δὲ κεραυνὸς
αἰθέρος ἐν γυάλοισι· διαρρήξας δὲ χιτῶνα
οὐράνιον προκάλυμμα βάλλεις ἀργῆτα κεραυνόν.
ἀλλὰ, μάκαρ, θυμὸν κύμασι πόντου
ἠδ' ὀρέων κορυφαῖσι· τὸ σὸν κράτος ἴσμεν ἅπαντες.
ἀλλὰ χαρεῖς λοιβαῖσι δίδου φρεσὶν αἴσιμα πάντα
ζωήν τ' ὀλβιόθυμον, ὁμοῦ θ' ὑγίειαν ἄνασσαν
εἰρήνην τε θεόν, κουροτρόφον, ἀγλαότιμον,
καὶ βίον εὐθύμοισιν ἀεὶ θάλλοντα λογισμοῖς.

*ΚΕΡΑΥΝΙΟΥ ΔΙΟΣ
θυμίαμα, στύρακα (ηδύοσμον)*

Δία πατέρα μας, πού οδηγείς τον λαμπρόν κόσμον. πού βροντάει υψηλά, και παράγει την υψηλοτάτην λάμπιν της αιθέριας αστραπής, συ πού με τις θεικές βροντές σου τινάσσεις (τραντάζεις) τον θρόνον των πανευτυχών θεών, και ανάβεις την φλογεράν αστραπήν μέσο από τα νερά. πού είναι σκεπασμένα από σύννεφα, και στέλνεις τις λαίλαπες, τις βροχές, τις ανεμοθύελλες, τους ισχυρούς κεραυνούς, πού είναι φλογεροί, ορμητικοί, φρικώδεις, ισχυρόκαρδοι, θορυβώδεις, γεμάτοι φλόγα, και σκεπάζεις με τα σύννεφα το φοβερον πετούμενο όπλον (τον κεραυνόν), πού κλονίζει τις καρδιές και προκαλεί ανατριχίλα, πού έρχεται αιφνιδιαστικά και είναι βροντερό, αγνό βέλος ακατανίκητον. με τους στροβίλους του απέραντου σφυρίγματος, πού τρώγει τα πάντα κατά την ορμητικήν του κίνησιν, αδιάρρηκτον αγανακτημένον, ακαταμάχητον, το οξύ ουράνιον βέλος του φλογερού κεραυνού, πού κατεβαίνει με βροντές και αστραπές, για τον οποίον και ή γή αισθάνεται φρίκην και ή πάμφωτη θάλασσα· και τα θηρία τον φοβούνται όταν ο κτύπος (του κεραυνού) εισέλθη εις το αυτί των (Όταν τον ακούσουν) λάμπουν τα πρόσωπα των από τις λάμπεις του κεραυνού Όταν πέφτη ο κεραυνός εις τας κοιλάδας του αιθέρος (εις τον θόλον του ουρανού)· όταν όμως διάρρηξης (διάσχισης) τον χιτώνα, πού είναι το προκάλυμμα του ουρανού, χαλαρώνεις τον απαστράπτοντα κεραυνόν. Άλλα. μακάριε, ρίψε τον βαρύν θυμόν σου εις τα κύματα του πόντου και εις τας κορυφάς των βουνών · διότι την δύναμιν σου την γνωρίζομεν Ολοι. Άλλα συ προς χάριν της σπονδής δόσε εις τας φρένας (εις τον νουν) πάντα τα ορθά (τα πρέποντα), και ζωήν εύτυχισμένην και μαζί μ' αυτά την βασιλίσσαν υγείαν και την θεάν Ειρήνην πού τρέφει τα παιδιά, την πολυτίμητον και βίον πού θα θάλλη (να είναι πλήρης) από εύθυμους λογισμούς.

20. Διός Ἀστραπαίου **θυμίαμα λιβανομόναν**

Κικλήσκω μέγαν, ἀγνόν, ἔρισμάραγον, περίφαντον,
ἀέριον, φλογόεντα, πυρίδρομον, ἀεροφεγγῆ,
ἀστράπτοντα σέλας νεφῶν παταγοδρόμωι αὐδῆι,
φρικώδη, βαρύμηριν, ἀνίκητον θεὸν ἀγνόν,
ἀστραπαῖον Δία, παγγενέτην, βασιλῆα μέγιστον,
εὐμενέοντα φέρειν γλυκερὴν βιότοιο τελευτήν.

*ΔΙΟΣ ΑΣΤΡΑΠΕΩΣ
θυμίαμα, λιβανομόναν*

Προσκαλῶ τον μέγαν, τον ἀγνόν, πού δυνατά βροντά, τον ονομαστόν, τον ἀέριον τον φλογερον, πού συγκλονίζει με το πυρ αυτόν πού λάμπει στον ἀέρα. πού αστράφτει εις το φως των νεφών με φωνήν πού τρέχει με ισχυρόν κρότον, πού προκαλεί φρίκη, εσέ τον πάρα πολύ ωργισμένον τον αγνόν θεον τον αστραφτερόν Δια, τον γεννήτορα των πάντων, τον μέγιστον βασιλέα, αυτόν παρακαλῶ να μας φέρη με ευμένειαν γλυκύτατον τέλος του βίου

21. Νεφῶν

θυμίαμα σμύρναν

Ἄεριοι νεφέλαι, καρποτρόφοι, οὐρανόπλαγκτοι,
ὄμβροτόκοι, πνοιαῖσιν ἐλαυνόμεναι κατὰ κόσμον,
βρονταῖαι, πυρόεσσαι, ἐρίβρομοι, ὑγροκέλευθοι,
ἀέρος ἐν κόλπωι πάταγον φρικώδη ἔχουσαι,
πνεύμασιν ἀντίσπαστοι ἐπίδρομάδην παταγεῦσαι,
ὑμᾶς νῦν λίτομαι, δροσοείμονες, εὔπνοοι αὔραις,
πέμπειν καρποτρόφους ὄμβρους ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

*ΝΕΦΕΛΩΝ
θυμίαμα, σμύρναν*

Αέρινες νεφέλες, πού τρέφετε τους καρπούς και περιπλανάσθε εις τον ουρανόν γεννήτριες των βροχών, πού οδηγεῖσθε ἀνά τον κόσμον με τις πνοές (τα φυσήματα) των ανέμων

βροντερές, πύρινες, πού φωνάζετε δυνατά και τρέχετε στα νερά και δημιουργεῖτε εις τον κόλπον του ἀέρος φρικτόν κρότον και τaráσσετε τον ουρανόν όταν κινήσθε δρομαίως ἀντίθετα προς τα φυσήματα των ανέμων. Ἐσάς τώρα παρακαλῶ, πού ἔχετε την δροσιὰ για φόρεμα. και πού ἔρχεσθε με τις ευχάριστες τις αὔρες, να στέλλετε στην μητέρα γη

βροχές, πού τρέφουν τους καρπούς.

22. θαλάσσης

θυμίαμα λιβανομόνναν

Ὠκεανοῦ καλέω νύμφην, γλαυκώπιδα Τηθύν,
κυανόπεπλον ἄνασσαν, ἔυτροχα κυμαίνουσαν,
αὔραις ἠδ'υπνόοισι πατασσομένην περὶ γαῖαν.
εἰραύουσ' αἰγιαλοῖσι πέτρησί τε κύματα μακρά,
εὐδίνοις ἀπαλοῖσι γαληνιώωσα δρόμοισι,
ναυσὶν ἀγαλλομένη, θηροτρόφε, ὑγροκέλευθε,
μήτηρ μὲν Κύπριδος, μήτηρ νεφῶν ἔρεβεννῶν
καὶ πάσης πηγῆς νυμφῶν νασμοῖσι βρουούσης·
κλυθὶ μου, ὦ πολύσεμνε, καὶ εὐμενέουσ' ἔπαρήγοις,
εὐθυδρόμοις οὔρον ναυσὶν πέμπουσα, μάκαιρα.

ΤΗΘΥΟΣ

θυμίαμα, λιβανομόνναν

Του Ὠκεανού προσκαλῶ την νύμφην την γαλανομόματα Τηθύν την βασίλισσα, με τους κυανούς πέπλους πού κυματίζουν ωραία και πού χτυπιέται γύρω από την γη από τις γλυκόπνοες αύρες, και σπάζει μεγάλα κύματα στους αιγιαλούς και στους βράχους, και είναι γαλήνια στους αἰθριους απαλούς δρόμούς σου ευφραίνεσαι με τα καράβια, είσαι τροφός θηρίων και διανύεις υγρὰς πορείας (Ο δρυμός σου είναι εις την θάλασσαν) (θαλάσσιος) είσαι ἡ μητέρα της Κύπριδος και μητέρα των μαύρων σύννεφων και κάθε πηγῆς των νυμφῶν, πού είναι γεμάτη από νερά άκουσε με, ὦ πο-λυσέβαστη, και είθε να προσέλθης ευμενῆς βοηθός, αποστέλλουσα, συ ἡ μακαριά, ούριον άνεμον εις τα καράβια, πού τρέχουν σε ευθεία κατεύθυνσι.

23. Νηρέως

θυμίαμα σμύρναν

Ὡ κατέχων πόντου ρίζας, κυναυγέτιν ἔδρην,
πεντήκοντα κόραισιν ἀγαλλόμενος κατὰ κύμα
καλλιτέκνοισι χοροῖς, Νηρεῦ, μεγαλώνυμε δαῖμον,
πυθμὴν μὲν πόντου, γαίης πέρας, ἀρχὴ ἀπάντων,
ὃς κλονέεις Δηοῦς ἱερὸν βᾶθρον, ἠνίκα πνοιὰς
ἐν μυχίοις κευθμῶσιν ἐλαυνομένης ἀποκλείεις·
ἀλλὰ, μάκαρ, σεισμοὺς μὲν ἀπότηρεπε, πέμπτε δὲ μύσταις
ὄλβον τ' εἰρήνην τε καὶ ἠπιόχειρον ὑγείην.

ΝΗΡΕΩΣ

θυμίαμα, σμύρναν

*ὦ συ πού κατέχεις τις ρίζες του πόντου, την ἔδραν (τον θρόνον) με την κυανίζουσαν
λάμπιν*

*και ευφραίνεσαι μέσα στο κύμα με τις πενήντα κόρες σου πού χορεύουν σαν ωραία
παιδιά, ὦ Νηρέα, μεγαλονόματε θεέ (θεέ ἔνδοξε). Εἶσαι ο πυθμὴν της θαλάσσης, της γης
το τέρμα, ἡ ἀρχὴ των ὅλων συ κλονίζεις το ἱερὸν ἔδαφος της Δηοῦς, ὅταν τους
πνέοντας ἀνέμους πού ἐπέρχονται κλειδώνης σε βαθεῖς κρυψῶνες ἀλλὰ τους σεισμοὺς,
ὦ μακάριε, απομάκρυνε, και να στέλλης εις τους μεμυημένους ευτυχίαν εἰρήνην και
υγείαν με χέρι ἡρεμον.*

24. Νηρηίδων

θυμίαμα ἀρώματα

Νηρέος εἰναλίου νύμφαι καλυκώπιδες, ἀγναί,
σφράγισαι βύθιοι, χοροπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι,
πεντήκοντα κόραι περὶ κύμασι βακχεύουσαι,
Τριτώνων ἐπ' ὄχοισιν ἀγαλλόμεναι περὶ νῶτα
θηροτύποις μορφαῖς, ὧν βόσκει σώματα πόντος,
ἄλλοις ἢ οἱ ναίουσι βυθόν, Τριτώνιον οἶδμα,
ὑδρόδομοι, σκιρτηταί, ἐλισσόμενοι περὶ κῦμα,
ποντοπλάνοι δελφίνες, ἀλιρρόθιοι, κυαναυγεῖς.
Ὑμᾶς κικλήσκω πέμπειν μύσταις πολὺν ὄλβον·
Ὑμεῖς γὰρ πρῶται τελετὴν ἀνεδείξατε σεμνὴν
εὐιέρου Βάκχιοιο καὶ ἀγνῆς Φερσεφονείης,
Καλλιόπῃ σὺν μητρὶ καὶ Ἀπόλλωνι ἄνακτι.

ΝΗΡΗΙΔΩΝ

θυμίαμα, ἀρώματα

Του θαλασσινοῦ Νηρέως νύμφες αγνές με τα ωραία μάτια, πού προκαλείτε φρίκη και ζήτε στον βυθό της θαλάσσης και παίζετε με τους χορούς εις τους υγρούς δρόμους της θαλάσσης, σεις οι πενήντα κόρες, πού διασκεδάζετε με μανίαν γύρω από τα κύματα, και ευφραίνεσθε στα νῶτα των Τριτώνων επάνω σε οχήματα με μορφές θηρίων, πού τα σώματα των τρέφει ἢ θάλασσα αλλά είναι και ἄλλοι, πού κατοικούν εις τον βυθόν στο φουσκωμένο κύμα του Τρίτωνος, πού τρέχουν στο νερό και σκιρτούν και ελίσσονται γύρω από το κύμα είναι τα δελφίνια, πού περιπλανώνται στον πόντο με θόρυβο και με κυανίζουσαν λάμπιν εσάς επικαλούμαι να στέλλετε στους μεμυημένους πολλήν ευτυχίαν διότι πρώτες εσεῖς ανεδείξατε την σεβαστήν τελετουργίαν του ιερού Βάκχου και της αγνῆς Περσεφόνης μαζί με την μητέρα μου Καλλιόπην και τον ανακτά Απόλλωνα.

25. Πρωτέως

θυμίαμα στύρακα

Πρωτέα κικλήσκω, πόντου κληϊδας έχοντα,
πρωτογενῆ, πάσης φύσεως ἀρχὰς ὃς ἔφηνεν
ὔλην ἀλλάσσων ἱερὴν ἰδέαις πολυμόρφους,
πάντιμος, πολύβουλος, ἐπιστάμενος τά τ' ἔόντα
ὅσσα τε πρόσθεν ἦν ὅσα τ' ἔσσειται ὕστερον αὔτις·
πάντα γὰρ αὐτὸς ἔχων μεταβάλλεται οὐδέ τις ἄλλος
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσιν ἔδος νιφόεντος Ὀλύμπου
καὶ πόντον καὶ γαῖαν ἐνηέριοί τε ποτῶνται·
πάντα γὰρ Πρωτεῖ πρώτη φύσις ἐγκατέθηκε.
ἀλλά, πάτερ, μόλε μυστιπόλοις ὁσίαισι προνοίαις
πέμπων εὐόλβου βιότου τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

ΠΡΩΤΕΩΣ

θυμίαμα, στύρακα, (ηδύοσμον)

Τον Πρωτέα προσφωνῶ, πού κρατεῖ τα κλειδιά του πόντου, τον πρωτότοκον πού εφανέρωσε τὰς ἀρχὰς ὅλης τῆς φύσεως, και μεταβάλλει την ἱερὰν ὔλην σε μορφές πολυποικίλες, τον τιμιώτατον, πού ἔχει πολλές σκέψεις (εἶναι συνετώτατος) καί γνωρίζει και τα παρόντα και ὅσα ἦσαν προηγουμένως καί πάλιν ὅσα θα γίνουιν ὕστερα διότι ὅλα ἡ πρώτη φύσις τα εναπέθεσε εἰς τον Πρωτέα. Ἀλλά ὦ πατέρα μας ἔλα στις μυστηριακές ἱερές προφητείες καί στέλλε μας καλὸν τέλος ενός ευτυχισμένου δια τα ἔργα του βίου.

26. Γῆς

θυμίαμα πᾶν σπέρμα πλὴν κυάμων καὶ ἀρωμάτων

Γαῖα θεά, μήτερ μακάρων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
παντρόφε, πανδῶτειρα, τελεσφόρε, παντολέτειρα,
αὐξηθαλής, φερέκαρπε, καλαῖς ὥραισι βρύουσα,
ἔδρανον ἀθανάτου κόσμου, πολυποίκιλε κούρη,
ἢ λοχίαις ὠδίσι κύεις καρπὸν πολυειδῆ,
αἰδία, πολύσεπτε, βαθύστερν', ὀλβιόμοιρε,
ἠδυπνόοις χαίρουσα χλόαις πολυανθέσι δαῖμον,
ὄμβροχαρής, περὶ ἣν κόσμος πολυδαίδαλος ἄστρων
εἰλεῖται φύσει ἀενάωι καὶ ρεύμασι δεινοῖς.
ἀλλά, μάκαιρα θεά, καρπούς αὔξοις πολυγηθεῖς
εὐμενὲς ἦτορ ἔχουσα, σὺν ὀλβίοισιν ἐν ὥραις.

ΓΗΣ

θυμίαμα, παν σπέρμα πλην κυάμων και αρωμάτων

Ὡ θεά Γη, συ ἡ μητέρα των μακαρίων θεῶν και των θνητῶν ἀνθρώπων, πού τρέφεις τα πάντα και δίδεις τα πάντα, πού φέρεις εἰς πέρας την ωρίμασιν των καρπῶν και τα πάντα θανατώνεις, πού βοηθεῖς την αὐξησιν των καρπῶν καὶ παράγεις καρπούς και εἶσαι γεμάτη ἀπὸ ωραῖες εποχές εἶσαι ο θρόνος του ἀθανάτου κόσμου, ὡ κόρη πολυποίκιλε, πού κυοφορεῖς πολύμορφον καρπὸν με τα ἐπιλόγια κοιλοπονήματα ὡ ἀθάνατη, πολυσέβαστη με τα βαθειά στέρνα, με την ευτυχισμένη μοῖρα πού χαίρεσαι στις γλυκόπνοες χλόες, ἐσύ ἡ θεά με τα πολλά ἀνθη χαίρεσαι με τις βροχές, καὶ γύρω ἀπὸ σε περιστρέφεται ἕνας πολυποίκιλτος κόσμος ἀπὸ ἀστέρια, (που κινεῖται) ἀπὸ την διαρκῶς ρέουσιν φύσιν και ἀπὸ δυνατὰ ρεύματα. Ἀλλά συ ἡ μακαρία θεά, εἶθε να αὐξησης τους καρπούς, πού μας δίδουν πολλήν εὐχαρίστησιν καὶ να ἔχης ευμενὴ καρδιά μαζί με ευτυσμένους εποχές.

27. Μητρός θεῶν

θυμίαμα ποικίλα

Ἀθανάτων θεότιμε θεῶν μήτερ, τροφὲ πάντων,
τῆϊδε μόλοις, κράντειρα θεά, σέο, πότνι', ἐπ' εὐχαῖς,
ταυροφόνων ζεύξασα ταχυδρόμον ἄρμα λεόντων,
σκηπτοῦχε κλεινοῖο πόλου, πολυώνυμε, σεμνή,
ἢ κατέχεις κόσμοιο μέσον θρόνον, οὔνεκεν αὐτῇ
γαῖαν ἔχεις θνητοῖσι τροφὰς παρέχουσα προσηνεῖς.
ἐκ σέο δ' ἀθανάτων τε γένος θνητῶν τ' ἐλοχεύθη,
σοὶ ποταμοὶ κρατέονται ἀεὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
Ἐστία αὐδαχθεῖσα· σέ δ' ὀλβοδότιν καλέουσι,
παντοίων ἀγαθῶν θνητοῖς ὅτι δῶρα χαρίζη,
ἔρχεο πρὸς τελετήν, ὣ πότνια, τυμπανοτερπῆς
πανδαμάτωρ, Φρυγίη{ς}, σῴτειρα, Κρόνου συνόμενε,
Οὐρανόπαι, πρέσβειρα, βιοθρέπτειρα, φίλοιστρε·
ἔρχεο γηθόσυνος, κεχαρημένη εὐσεβίησιν.

ΜΗΤΡΟΣ ΘΕΩΝ

θυμίαμα, ποικίλα

Ὡς μητέρα των αθανάτων θεῶν πού τιμάσαι από τους θεούς καί τρέφεις τα πάντα, εἶθε θεά αρχόντισσα να ἔλθης εδῶ για να ευχηθούμε σε σένα σεβαστή θεά, αφού ζεύξεις γρήγορο ἄρμα λεόντων, πού φονεύουν τους ταύρους, συ πού ἔχεις το σκήπτρον (συ πού κυβερνάς) του ενδόξου (του πασίγνωστου) πόλου, συ με τα πολλά ονόματα, ἢ σεβαστή συ κατέχεις τον θρόνον, πού είναι εἰς το μέσον του κόσμου καί γι' αυτό συ ἢ ἴδια κατέχεις την γῆν καί προσφέρεις εἰς τους ανθρώπους τροφὰς ἡγίας (καταπραϋντικὰς) από σε εγεννήθη το γένος καί των θεῶν καί των ανθρώπων από σε κυριαρχούνται πάντοτε οι ποταμοὶ καί ὅλη ἢ θάλασσα επωνομάσθης Εστία καί σε καλοῦν δότειραν της ευτυχίας, διότι χαρίζεις εἰς τους ανθρώπους δῶρα από παντός εἶδους αγαθά. Ελα εἰς την τελετουργίαν, ὡ σεβαστή θεά, πού τέρπεσαι με τις τυμπανοκρουσίες, συ πού δαμάζεις τα πάντα, ἢ σωτηρία της Φρυγίας (κατά τίνα παράδοσιν ἢ Κυβέλη, ἢ μητέρα των θεῶν, ἢ το προστάτις της Φρυγίας, παράδοσις μεταφερθεῖσα από την παναρχαίαν ἐποχὴν, όταν οι Φρύγες κατοικούσαν εἰς την Θράκην, δηλαδή πριν μετοικήσουν εἰς την Μικρὰν Ασίαν), ἢ σύζυγος του Κρόνου, το παιδί του ουρανοῦ, ἢ σεβαστή, πού τρέφεις την ζωὴν καί εἶσαι φίλη της μανίας·

28. Ἑρμοῦ

θυμίαμα λίβανον

Κλυθί μου, Ἑρμεία, Διὸς ἄγγελε, Μαιάδος υἱέ,
παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, ἐναγώνιε, κοίρανεθητῶν,
εὐφρων, ποικιλόβουλε, διάκτορε ἀργειφόντα,
πτηνοπέδιλε, φίλανδρε, λόγου θνητοῖσι προφήητα,
γυμνάσιν ὃς χαίρεις δολίαις τ' ἀπάταις, τροφιούχε,
ἐρμηνεῦ πάντων, κερδέμπορε, λυσιμέριμνε,
ὃς χεῖρεσσιν ἔχεις εἰρήνης ὄπλον ἀμεμφές,
Κωρυκιῶτα, μάκαρ, ἐριούνιε, ποικιλόμυθε,
ἐργασίαις ἐπαρωγέ, φίλε θνητοῖς ἐν ἀνάγκαις,
γλώσσης δεινὸν ὄπλον τὸ σεβάσμιον ἀνθρώποισι·
κλυθί μου εὐχομένου, βιότου τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων
ἐργασίαισι, λόγου χάρισιν καὶ μνημοσύνησιν.

ΕΡΜΟΥ

θυμίαμα, λίβανον

*Άκουσε με, Ερμή. συ ο αγγελιαφόρος του Διός, ὁ υἱὸς της Μαίας, πού ἔχεις πανίσχυρη καρδιά και εἶσαι μέσα στους αγώνες, αρχηγέ των ανθρώπων, ευχάριστε, πού ἔχεις ποικίλες σκέψεις (εἶσαι πολυμήχανος), οδηγέ, φονέα του Αργου πού ἔχεις πτερωτά πέδιλα και εἶσαι φίλος των ανδρῶν και προφήτης του λόγου εις τους ανθρώπους συ χαίρεσαι με τα γυμνάσια και με τις δόλιες απάτες και κρατεῖς στα χέρια σου φίδι εἶσαι ἐξηγητής των πάντων, προστάτης του ἐμπορικοῦ κέρδους και μας απαλλάσσεις ἀπό τις μέριμνες συ ἔχεις στα χέρια σου το ἀσφογον ὄπλον της ειρήνης ὡ Κηρυκιῶτα (πού φέρεις το κηρύκειον), μακάριε, πού παρέχεις μεγάλες ωφέλειες, πού λέγεις ποικίλα λόγια, βοηθέ εις τὰς εργασίας, φίλε των θνητῶν εις τὰς ἀνάγκας των πού ἔχεις το φοβερόν ὄπλον της γλώσσης, το σεβαστόν εις τους ανθρώπους
άκουσε την προσευχή μου, και δώσε καλόν τέλος του βίου με τις εργασίες, τις χαρές του λόγου και με τις μνημοσύνες.*

29. Ὕμνος Περσεφόνης

Φερσεφόνη, θύγατερ μεγάλου Διός, ἐλθέ, μάκαιρα,
μουνογένεια θεά, κεχαρισμένα δ' ἱερὰ δέξαι,
Πλούτωνος πολύτιμε δάμαρ, κεδνή, βιοδῶτι,
ἢ κατέχεις Αἴδαο πύλας ὑπὸ κεύθεα γαίης,
Πραξιδίκη, ἔρατοπλόκαμε, Διοῦς θάλος ἀγνόν,
Εὐμενίδων γενέτειρα, ὑποχθονίων βασιλεια,
ἦν Ζεὺς ἀρρήτοισι γοναῖς τεκνώσατο κούρην,
μητέρα ἐριβρεμέτου πολυμόρφου Εὐβουλήος,
Ὠρῶν συμπαικτεῖρα, φασφόρε, ἀγλαόμορφε,
σεμνή, παντοκράτειρα, κόρη καρποῖσι βρύουσα,
εὐφεγγής, κερόεσσα, μόνη θνητοῖσι ποθεινή,
εἰαρινή, λειμωνιάσιν χαίρουσα πνοῆσιν,
ἱερὸν ἐκφαίνουσα δέμας βλαστοῖς χλοοκάρποις,
ἀρπαγιμαῖα λέχη μετοπωρινὰ νυμφευθεῖσα,
ζωὴ καὶ θάνατος μούνη θνητοῖς πολυμόχοις,
Φερσεφόνη· φέρβεις γὰρ ἀεὶ καὶ πάντα φονεύεις.
κλῦθι, μάκαιρα θεά, καρπούς δ' ἀνάπεμπ' ἀπὸ γαίης
εἰρήνην θάλλουσα καὶ ἠπιοχείρῳ ὑγείαι
καὶ βίῳ εὐόλβῳ λιπαρὸν γῆρας κατάγοντι
πρὸς σὸν χῶρον, ἄνασσα, καὶ εὐδύνατον Πλούτωνα.

Ὕμνος ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ

*Ὡ Περσεφόνη, θυγατέρα του μεγάλου Διός.
ἐλα ὦ μακαριά, συ η μονογενής θεά, και δέξου την θυσίαν την ευάρεστη πολύτιμη
σύζυγε του Πλούτωνος, ἐνδοξε, πού δίδεις ζωήν
πού κατέχεις τὰς πύλας του Αδου εις τα υποχθόνια της γης.
Πραξιδίκη με τα επέραστα πλοκάμια, της Διούς αγνό βλαστάρι (τέκνον). μητέρα των
Ευμενίδων, βασίλισσα των καταχθόνιων (των νεκρών), την κόρην πού εγέννησεν ὁ Ζεὺς
με ανέκφραστον τοκετό ὦ μητέρα του πολύβροντου και πολύμορφου Ευβουλέως πού
παίζεις μαζί με τις εποχές και φέρεις το φῶς εσύ με την ὡραίαν μορφήν σεμνή,
παντοδύναμος
κόρη πού είσαι γεμάτη ἀπό καρπούς, και φέγγεις λαμπρά ἔχεις κέρατα, και εσύ μόνον
είσαι περιπόθητη εις τους ανθρώπους διότι είσαι εαρινή και χαίρεσαι με τις πνοές των
λιβαδιών, και φανερώνεις το ιερὸν σώμα σου τους βλαστούς, πού παράγουν χλωρούς
καρπούς ενυμφεύθης το φθινόπωρον κατόπιν αρπαγῆς μόνη εσύ είσαι ἡ ζωὴ και ὁ
θάνατος εις τους ανθρώπους τους πολυβασανισμένους, διότι συ ἡ Φερσεφόνη φέρεις
πάντοτε την ζωήν (την ἀνοιξιν) και τα πάντα φονεύεις (τον χειμῶνα). Ακουσε με μακαριά
θεά και φέρε καρπούς εις την γῆν, δίδε εἰρήνην και ευχάριστον οἶδε ειρήνην και
εὐχάριστον υγείαν και βίον ευτυχῆ, πού οδηγεί ὦ βασίλισσα, τα ἡσυχά γηρατειά κάτω
προς τον ἰδικόν σου χῶρον και προς τον δυνατὸν Πλούτωνα.*

30. Διονύσου

θυμίαμα στύρακα

Κικλήσκω Διόνυσον έρίβρομον, εύαστῆρα,
πρωτόγονον, διφυῆ, τρίγονον, Βακχεῖον άνακτα,
άγριον, άρρητον, κρύφιον, δικέρωτα, δίμορφον,
κισσόβρουον, ταυρωπόν, Άρήιον, εύιον, άγνόν,
ώμάδιον, τριετῆ, βοτρυηφόρον, έρνεσίπεπλον.
Εύβουλεϋ, πολύβουλε, Διός και Περσεφονείης
άρρητοις λέκτροισι τεκνωθεῖς, άμβροτε δαῖμον·
κλῦθι, μάκαρ, φωνῆς, ήδϋς δ' έπίπνευσον άμεμ[φ]ῆς
εύμενές ήτορ έχων, σϋν εύζώνοισι τιθήναις.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ

θυμίαμα, στύρακα (ήδϋοσμον)

Τον Διόνυσον προσκαλώ, τον θορυβώδη πού φωνάζει ευά (επιφώνημα ενθουσιώδες), τον πρωτογενή, πού έχει δύο φύσεις, και εγεννήθη τρεις φορές, τον Βακχικόν βασιλέα, τον ζώντα εις τους αγρούς, τον ανέκφραστον. τον απόκρυφον, πού έχει δύο κέρατα και δύο μορφάς τον γεμάτο από κισσό, πού έχει πρόσωπο ταύρου, τον πολεμικόν τον βακχικόν. τον αγνόν. πού τρώγει ωμά κρέατα, τον τριετή, πού τρέφει τα σταφύλια και έχει για πέπλο βλαστάρια. Ω Ευβουλέα, πολυμήχανε, πού εγεννήθης στα απεριγράπτα κρεββάτια του Διός και της Περσεφόνης αθάνατε δαίμονα (θεέ) άκουσε, μακάριε, την φωνήν μου και σπεύσε με γλυκύτητα και με προσήνεια. έχων ευμενή διάθεσιν μαζί με τις καλλίζωνες συντρόφους σου (τις Μαινάδες και τις Βάκχες).

31. Ύμνος Κουρήτων

Σκιρτηταί Κουρήτες, ένόπλια βήματα θέντες,
ποσσίκροτοι, ρομβηταί, όρέστεροι, εύαστῆρες,
κρουσιλύραι, παράρυθοι, έπεμβάται, ίχνεσι κοϋφοι,
όπλοφόροι, φύλακες, κοσμήτορες, άγλαόφημοι,
μητρός όρειομανοϋς συνοπάονες, όργιοφάνται·
έλθοιτ' εύμενέοντες έπ' εύφήμοισι λόγοισι,
βουκόλωι εύάντητοι άεί κεχαρηότι θυμῶι.

Ύμνος ΚΟΥΡΗΤΩΝ

Ό σεις οί Κουρήτες, πού πηδάτε και βαδίζετε ρυθμικά σύμφωνα με τα πολεμικά τραγούδια σας που κάνετε κρότον με τα πόδια και περιστρέφεσθε ωσάν ρόμβοι (σβούρες), και ζήτε εις τα βουνά, βακχικοί, πού κρούετε την λύραν και είσθε ρυθμικοί και βαδίζετε με ελαφρά βήματα, και είσθε ώπλισμένοι. φύλακες, αρχηγοί, με λαμπρή φήμη, σύντροφοι της μητέρας (της Ρέας ή της Κυβέλης), πού σαν μανιακή περιφέρεται στα βουνά, σεις πού φανερώνετε (πού γνωρίζετε) τις ιεροτελεστιές, είθε να έλθετε με ευμενή διάθεσιν από τους εγκωμιαστικούς λόγους, καταδεκτικοί πάντοτε προς τον βοϊδοβοσκό και με χαρούμενη καρδιά.

32. Ἀθηνᾶς

ευμίαμα ἀρώματα

Παλλὰς μουνογενῆς μεγάλου Διὸς ἔκγονε σεμνή,
δῖα, μάκαιρα θεά, πολεμόκλονε, ὄμβριμόθυμε,
ἄρρητε, ῥητή, μεγαλώνυμε, ἀντροδίαιτε,
ἢ διέπεις ὄχθους ὑψαύχενας ἀκρωρείους
ἢδ' ὄρεα σκιδόντα, νάπαισί τε σὴν φρένα τέρπεις,
ὄπλοχαρῆς, οἰστροῦσα βροτῶν ψυχὰς μανίαισι,
γυμνάζουσα κόρη, φρικώδη θυμὸν ἔχουσα,
Γοργοφόνη, φυγόλεκτρε, τεχνῶν μῆτερ πολυόλβε,
ὄρμάστειρα, φίλοιστρε κακοῖς, ἀγαθοῖς δὲ φρόνησις·
ἄρσην μὲν καὶ εἴηλυς ἔφυς, πολεματόκε, μῆτι,
αἰολόμορφε, δράκαινα, φιλένθεε, ἀγλαότιμε,
Φλεγραίων ὀλέτειρα Γιγάντων, ἵππελάτειρα,
Τριτογένεια, λύτεира κακῶν, νικηφόρε δαῖμον,
ἦματα καὶ νύκτας αἰεὶ νεάταισιν ἐν ὥραις,
κλυθεῖ μου εὐχομένου, δὸς δ' εἰρήνην πολυόλβον
καὶ κόρον ἢδ' ὑγίειαν ἐπ' εὐόλβοισιν ἐν ὥραις,
γλαυκῶφ', εὐρεσίτεχνε, πολυλλίστη βασιλεία.

Ἕγνος Αἰθήνας

*Ὡ Παλλάδα μονογενῆς, πού εἶσαι το σεμνὸ τέκνον του μεγάλου Διός, σεβαστὴ μακαριὰ
θεά, πού διεγείρεις τον θόρυβο του πολέμου, κρατερόκαρδε.*

*Σύ αγαπᾶς τα ὄπλα οἰστροηλατεῖς (ξεσηκῶνεις) τις ψυχές των ἀνθρώπων με μανίες εἶσαι ἡ
κόρη πού γυμνάζεις (ασκεῖς) καὶ ἔχεις φρικτὴν οργὴν (διότι τρομάζουν με την Οργή
σου).*

*Εσύ ἐφόνευσες την Γοργόνα, ἀποφεύγεις το συζυγικὸ κρεββάτι, ἀλλὰ εἶσαι ἡ
πολυευτυχι-σμένη μητέρα των τεχνῶν.*

*Εσύ παρέχεις παρορμήσεις, αγαπᾶς να ξεσηκῶνεις οἰστρον (μανίαν) εἰς τους κακοὺς, εἰς
τους ἀνθρώπους ὅμως εἶσαι ἡ φρόνησις (ἡ φρονημάδα) ἐγεννήθης ἐκ φύσεως ἀρσενικὴ
καὶ θηλυκὴ, ἐσύ γεννᾶς τους πολέμους, ἀλλὰ εἶσαι καὶ ἡ σύνεσις.*

*Ποικιλόμορφε, πού βλέπεις με οξύτητα, ἐνθουσιαστικὴ, πού ἔχεις λαμπρὰν τιμὴν ἐσύ
ἐξωλόθρευσες τους Φλεγραίους γίγαντας, ἐσύ οδηγεῖς τους ἵππους. Εἶσαι ἡ Τριτογένεια
μας ἀπαλλάσσεις ἀπὸ τα κακά, εἶσαι ἡ θεά. πού μας φέρεις την νίκην ἢ γαλανομάτα, ἡ
εφευρίσκουσα τέχνας, ἡ βασίλισσα πού δέχεται πολλές ἱκεσίες ἡμερα καὶ νύχτα πάντοτε
στις τελευταῖες ὥρες ἀκούσε τις εὐχές μου καὶ δόσε μας εἰρήνην, πού παρέχει πολλὴν
εὐτυχιάν, καὶ ἱκανοποίησιν καὶ υγιάν μ' ευτυχισμένες ὥρες.*

33. Νίκης

θυμίαμα μάνναν

Ευδύνατον καλέω Νίκην, θνητοῖσι ποθεινήν,
ἢ μούνη λύει θνητῶν έναγώνιον ὄρμην
καὶ στάσιν ἀλγινόεσσαν ἐπ' ἀντιπάλοισι μάχαισιν,
ἐν πολέμοις κρίνουσα τροπαιούχοισιν ἐπ' ἔργοις,
οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φέροις γλυκερώτατον εὐχος·
πάντων γὰρ κρατέεις, πάσης δ' ἔριδος κλέος ἐσθλὸν·
Νίκηι ἐπ' εὐδόξωι κεῖται θαλίαισι βρυάζον.
ἀλλὰ, μάκαιρ', ἔλθοις πεπιοθήμενη ὄμματι φαιδρῶι
αἰεὶ ἐπ' εὐδόξοις ἔργοις κλέος ἐσθλὸν ἄγουσα.

ΝΙΚΗΣ

θυμίαμα, μάνναν

Την Νίκην προσκαλώ την πολυδύναμη, την περιπόθητη στους ανθρώπους, που μόνο αυτή απαλλάσσει τους ανθρώπους από την αγωνιώδη ὄρμην και από την οδυνηράν αντίθεσιν κατά τὰς μάχας μεταξύ αντιπάλων, διότι συ αποφασίζεις στους πολέμους με τα νικηφόρα έργα, προς τα οποία, όταν ορμάς φέρεις γλυκύτερον καύχημα, διότι είσαι των πάντων κυρίαρχος· και εις κάθε διαμάχην εναπόκειται εις εσε από εσε εξαρτάται ή ένδοξος Νίκη το καλό αποτέλεσμα, που χαίρεται ο νικητής αλλά, ω μακαρία, είτε να μας έλθης με περιπόθητο φαιδρό μάτι και να μας φέρης πάντοτε καλήν φήμην για τα ένδοξα έργα.

34. Ἀπόλλωνος θυμίαμα μάνναν

Ἐλεέ, μάκαρ, Παιάν, Τιτυοκτόνε, Φοῖβε, Λυκωρεῦ,
Μεμφῖτ', ἀγλαότιμε, ἰήιε, ὀλβιοδῶτα,
χρυσολύρη, σπερμεῖε, ἀρότριε, Πύθειε, Τιτάν,
Γρύνειε, Σμινθεῦ, Πυθοκτόνε, Δελφικέ, μάντι,
ἄγριε, φωσφόρε δαῖμον, ἐράσμιε, κύδιμε κοῦρε,
μουσαγέτα, χοροποιέ, ἐκηβόλε, τοξοβέλεμνε,
Βράγχιε καὶ Διδυμεῦ, ἐκάεργε, Λοξία, ἀγνέ,
Δήλι' ἄναξ, πανδερκές ἔχων φαεσίμβροτον ὄμμα,
χρυσοκόμα, καθαρὰς φήμας χρησμούς τ' ἀναφαίνων·
κλυθί μου εὐχομένου λαῶν ὑπερ εὐφροني θυμῶι·
τόνδε σὺ γὰρ λεύσσεις τὸν ἀπείριτον αἰθέρα πάντα
γαῖαν δ' ὀλβιόμοιρον ὑπερέ τε καὶ δι' ἀμολγοῦ,
νυκτὸς ἐν ἡσυχίαισιν ὑπ' ἀστεροόμματον ὄρφνην
ρίζας νέρθε δέδορκας, ἔχεις δέ τε πείρατα κόσμου
παντός· σοὶ δ' ἀρχή τε τελευταίη τ' ἐστὶ μέλουσα,
παντοθαλής, σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρηι πολυκρέκτωι
ἀρμόζεις, ὅτε μὲν νεάτης ἐπὶ τέρματα βαίνων,
ἄλλοτε δ' αὖθ' ὑπάτης, ποτὲ Δώριον εἰς διάκοσμον
πάντα πόλον κερνὰς κρίνεις βιοθρέμμονα φύλα,
ἀρμονίηι κεράσας {τὴν} παγκόσμιον ἀνδράσι μοῖραν,
μίξας χειμῶνος θέρεός τ' ἴσον ἀμφοτέροισιν,
ταῖς ὑπάταις χειμῶνα, θέρος νεάταις διακρίνας,
Δώριον εἰς ἔαρος πολυηράτου ὦριον ἄθος.
ἔνθεν ἐπωνυμίην σε βροτοὶ κλήζουσιν ἄνακτα,
Πᾶνα, θεὸν δικέρωτ', ἀνέμων συρίγμαθ' ἰέντα·
οὕνεκα παντός ἔχεις κόσμου σφραγίδα τυπῶτιν.
κλυθί, μάκαρ, σώζων μύστας ἱκετηρίδι φωνῆι.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
θυμίαμα, μάνναν

Ελα, ώ μακάριε Παιάν, πού εφόνευσες τον Τιτυόν, Φοίβε Λυκωρέα, Μεμφίτη, συ πού τιμάσαι λαμπρά, ό ίηιος, ό παρέχων ευτυχίαν. πού έχεις χρυσήν λύραν και έχεις σχέσιν με τα σπέρματα, ό προστάτης των καλλιεργητών, ό Πύθιος, ό Τιτάν, ο Γρύνειος. ό Σμινθεύς, ό φονεύς του Πύθωνος, ό Δελφικός, ό μάντις, ό άγριος, ό θεός πού φέρει το φως, ό αγαπητός, ό ένδοξος νέος συ πού είσαι ό ηγέτης των Μουσών, ό αρχηγός του χορού, ο μακροβόλος, ό τοξοβόλος ό Βράγχιος και Διδυμεύς, ό τοξότης, ό Λοξίας, ό αγνός, ώ ανακτά της Δήλου, πού το μάτι σου, το φωτίζον τους ανθρώπους, βλέπει τα πάντα, συ με την χρυσή κόμη, πού μας δίδεις προφητικές καθαρές φωνές και χρησιμούς, άκουσε την προσευχήν μου υπέρ των λαών με ευφρόσυνη καρδιά· διότι εσύ βλέπεις όλον αυτόν τον απέραντον αιθέρα και από επάνω βλέπεις την ευτυχισμένη γη και από κάτω στο σκοτάδι κατά την νύκτα εν ώρα ησυχίας, πού έχεις για μάτια τα άστρα, βλέπεις τις ρίζες (τα θεμέλια), και έχεις τα πέρατα όλου του κόσμου (κάτω από τα μάτια σου)· εσύ φροντίζεις για την αρχή και το τέλος, και κάνεις να θάλλουν τα πάντα· εσύ συναρμόζεις κάθε πόλον με την κιθάραν, πού έχει μεγάλον ήχον άλλοτε μεν βαδίζων προς τα τέρματα της νεάτης (της κατωτάτης χορδής), άλλοτε πάλιν προς την ύπάτην (την ύψηλοτάτην χορδήν), άλλοτε δε συμμειγνύων κάθε πόλον είς την Δωρικήν διακοσμησιν (διάταξιν). Διαχωρίζεις τα διατηρούμενα είς την ζωήν φύλα συγκεράσας δια της αρμονίας την παγκόσμιον μοίραν των ανθρώπων (την μοίραν τήν θέσιν των ανθρώπων είς όλον τον κόσμον)· άνέμειξες εξ ίσου και με τα δύο (και με την νεάτην και με την ύπάτην) τον χειμώνα και το θέρος, διεχώρισες δε τον χειμώνα είς υπάτας και το θέρος με τάς νεάτας και έσχημάτισες το ώραϊόν Δωρικόν άνθος του πολυαγαπημένου έαρος

Εξ αυτού οι άνθρωποι σε καλούν με την επωνυμίαν ανακτά Πάνα θεόν με δύο κέρατα, πού αφήνεις τα σφυρίγματα των ανέμων και γι αυτό κρατείς την σφραγίδα, που δίδει τον τύπον εις όλον τον κοσμον (πού διαπλάσσει όλον τον κοσμον) άκουσε με μακάριε, και σώσε τους μεμημένους με την ικετευτικήν φωνήν (που σε ικετεύουν).

35. Λητοῦς

θυμίαμα σμύρναν

Λητὼ κυανόπεπλε, θεὰ διδυματόκε, σεμνή,
Κοιαντίς, μεγάθυμε, πολυλλίστη βασιλεία,
εὔτεκνον Ζηνὸς γονίμην ὠδῖνα λαχοῦσα,
γυναμένη Φοῖβόν τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῆι ἐνὶ Δήλῳ,
κλυῖθι, θεὰ δέσποινα, καὶ ἴλαον ἦτορ ἔχουσα
βαῖν' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν τέλος ἡδὺ φέρουσα.

ΛΗΤΟΥΣ

θυμίαμα, σμύρναν

*Ω Λητὼ με τα γαλάζια πέπλα, συ ἢ θεὰ πού εγέννησες δίδυμα, σεμνή, κόρη του Κοίῃ,
(Κοιαντίς). βασίλισσα, πού σου απευθύνουν πολλές παρακλήσεις,
πού σου ἔτυχε να ἔχῃς με τον Δία γόνιμον τοκετόν ωραίων τέκνων, αφού συ εγέννησες
και τον Φοῖβον και την Ἄρτεμιν, πού εκτοξεύει βέλη αυτήν μεν εις την Ορτυγιάν εκείνον
δε (τον Φοῖβον) εις την βραχώδη Δήλον, άκουσε με θεά δέσποινα, και με ευμενή καρδιά
έλα εις την τελετουργίαν, πού είναι αφιερωμένη εις όλους τους θεούς, και φέρε μας
γλυκό τέλος.*

36. Ἀρτέμιδος

θυμίαμα μάνναν

Κλυθί μου, ὦ βασίλεια, Διὸς πολυώνυμε κόρη,
Τιτανίς, βρομία, μεγαλώνυμε, τοξότι, σεμνή,
πασιφαής, δαιδοῦχε θεά, Δίκτυννα, λοχεία,
ὠδίνων ἔπαρωγὲ καὶ ὠδίνων ἀμύητε,
λυσίζωνε, φίλοιστρε, κυνηγέτι, λυσιμέριμνε,
εὔδρομε, ἰοχέαιρα, φιλαγρότι, νυκτερόφοιτε,
κλησιία, εὐάντητε, λυτηρία, ἀρσενόμορφε,
Ὀρθία, ὠκυλόχεια, βροτῶν κουροτρόφε δαῖμον,
ἀμβροτέρα, χθονία, θηροκτόνε, ὀλβιόμοιρε,
ἢ κατέχεις ὀρέων δρυμούς, ἐλαφηβόλε, σεμνή,
πότνια, παμβασίλεια, καλὸν θάλος, αἰὲν ἐοῦσα,
δρυμονία, σκυλακίτι, Κυδωνιάς, αἰολόμορφε·
ἐθέ, θεὰ σώτειρα, φίλη, μύστησις ἅπασιν
εὐάντητος, ἄγουσα καλοῦς καρπούς ἀπὸ γαίης
εἰρήνην τ' ἐρατὴν καλλιπλόκαμόν θ' ὑγίαν·
πέμποις δ' εἰς ὀρέων κεφαλὰς νούσους τε καὶ ἄλγη.

ARTEMIDOS

θυμίαμα, μάνναν

*Ἀκουσε με ὦ βασίλισσα, κόρη του Διὸς με τα πολλά ονόματα. Τιτανίδα πού είσαι
θορυβώδης, ἔνδοξος τοξότρια σεμνή, πού λάμπεις εἰς ὅλους καὶ κρατεῖς λαμπάδα, συ ἢ
θεά Δίκτυννα. ἢ προστατεύουσα τας γεννήσεις, πού προσέρχεσαι βοηθός εἰς τις
ετοιμόγεννες, ἐνώ ἡ ἴδια ἀγνοεῖς τοὺς πόνους του τοκετοῦ.*

*Εσύ λύεις τίς ζώνες, ἀγαπᾷς τον οἶστρον (την μανίαν), είσαι κυνηγός, μας ἀπαλλάσσεις
ἀπὸ τις φροντίδες, τρέχεις πολύ, είσαι τοξεύτρια, φίλη των ἀγροτῶν, περιφέρεσαι κατὰ
την νύκτα,*

*είσαι το καταφύγιον των βασανισμένων, καταδεκτική, λυτρώτρια, με ἀρσενικὴν μορφήν,
Ὀρθή, ἐπιταχύνεις τοὺς τοκετοὺς, θεά πού τρέφεις τα παιδιά των ἀνθρώπων, ἀγρότισσα
γηνὴ φόνισσα των θηρίων, καλότυχη ἐσύ κατέχεις τα δάση των βουνῶν, τοξεύεις τα
ελάφια, είσαι ἢ σεμνή, ἢ σεβαστή, ἢ βασίλισσα των πάντων, είσαι πάντοτε, ωραίο
βλαστάρι (του Διὸς), συχνάζεις εἰς τοὺς δρυμούς, ἢ προστάτις των σκύλων, ἢ Κυδωνιάς,
ἢ ποικιλόμορφος.*

*Ελα, ὦ θεά, για σωτηρία μας, ως φίλη εἰς Ὀλους τοὺς μεμνημένους. εὐηρόσιτη, φέρουσα
ωραίους καρπούς ἀπὸ την γην καὶ την ἀξιέραστη εἰρήνην καὶ την υγίαν με τα ωραία
πλοκάμια καὶ εἶθε να ἀποπέμψης εἰς τὰς κορυφὰς των βουνῶν τὰς ἀσθενείας καὶ τοὺς
πόνους.*

37. Τιτάνων

θυμίαμα λίβανον

Τιπήνες, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
ἡμετέρων πρόγονοι πατέρων, γαίης ὑπένερθεν
οἴκοις Ταρταρίοισι μυχῶι χθονὸς ἐνναίοντες,
ἀρχαὶ καὶ πηγαὶ πάντων θνητῶν πολυμόχων,
εἰναλίων πτηνῶν τε καὶ οἷ χθόνα ναιετάουσιν·
ἐξ ὑμέων γὰρ πᾶσα πέλει γενεὰ κατὰ κόσμον.
ὑμᾶς κικλήσκω μῆνιν χαλεπὴν ἀποπέμπειν,
εἴ τις ἀπὸ χθονίων προγόνων οἴκοις ἐπελάσθη.

ΤΙΤΑΝΩΝ

θυμίαμα, λίβανον

Ω σεῖς οἱ Τιτάνες, τα λαμπρά τέκνα της Γης και του Ουρανού, οἱ πρόγονοι των ιδιῶν μας πατέρων, που ζούσατε ἄλλοτε ὑπεράνω της γης ἀλλὰ πού κατοικεῖτε τώρα εἰς τους οἴκους του Ταρτάρου, εἰς τον μυχόν (το βάθος) του Ἄδου. Σεῖς εἰσθε αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ πηγαὶ ὅλων των θνητῶν των πολυβασιτισμένων. (ὅλων των δημιουργημάτων πού ἀποθνήσκουν).

των θαλασσιῶν δηλαδὴ και των ἰπταμένων και ἐκείνων, πού ζουν εἰς την γῆν διότι ἀπό σας προέρχεται κάθε γένος εἰς τον κόσμον (πού ὑπάρχει εἰς τον κόσμον). Εσάς επικαλούμαι να ἀποδιώξετε την ολεθρίαν οργὴν εἴάν κάποια (οργή) εἰσεχώρησεν εἰς τὰς οἰκίας μας ἀπό τους γήνιους προγόνους.

38. Κουρήτων

θυμίαμα λίβανον

Χαλκόκροτοι Κουρήτες, Ἀρήια τεύχε' ἔχοντες,
οὐράνιοι χθόνιοί τε καὶ εἰνάλιοι, πολύολβοι,
ζωιογόνοι πνοιαί, κόσμου σωτήρες ἀγαυοί,
οἴτε Σαμοθράικην, ἱερὴν χθόνα, ναιετάοντες
κινδύνους θνητῶν ἀπερύκετε ποντοπλανήτων·
ὕμεῖς καὶ τελετὴν πρῶτοι μερόπεσσιν ἔθεσθε,
ἀθάνατοι Κουρήτες, Ἀρήια τεύχε' ἔχοντες·
νωμᾶτ' Ὠκεανόν, νωμᾶθ' ἄλα δένδρεά θ' αὐτως·
ἐρχόμενοι γαῖαν κοναβίζετε ποσσὶν ἐλαφροῖς,
μαρμαίροντες ὄπλοις· πτήσσουσι δὲ θῆρες ἅπαντες
ὀρμώντων, θόρυβος δὲ βοή τ' εἰς οὐρανὸν ἴκει
εἰλιγμοῖς τε ποδῶν κονίη νεφέλας ἀφικάνει
ἐρχομένων· τότε δὴ ῥα καὶ ἄνεθα πάντα τέθηλε.
δαίμονες ἀθάνατοι, τροφές καὶ αὐτ' ὀλετήρες,
ἠνίκ' ἂν ὀρμαίνητε χολούμενοι ἀνθρώποισιν
ὀλλύντες βίοτον καὶ κτήματα ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
πιμπλάντες, στοναχεῖ δὲ μέγας πόντος βαθυδίνης,
δένδρη δ' ὑψικάρην' ἐκ ριζῶν ἐς χθόνα πίπτει,
ἠχῶ δ' οὐρανία κελαδεῖ ῥοιζήμασι φύλλων.
Κουρήτες Κορύβαντες, ἀνάκτορες εὐδύνατοί τε
ἐν Σαμοθράικῃ ἄνακτες, ὁμοῦ δὲ Διόσκοροι αὐτοί,
πνοιαὶ ἀέναοι, ψυχοτρόφοι, ἀεροειδεῖς,
οἴτε καὶ οὐράνιοι δίδυμοι κλήριζεσθ' ἐν Ὀλύμπῳ,
εὐπνοοὶ, εὐδίοι, σωτήριοι ἠδὲ προσηνεῖς,
ῶροτρόφοι, φερέκαρποι ἐπιπνεῖοιτε ἄνακτες.

*ΚΟΥΡΗΤΩΝ
θυμίαμα, λίβανον*

Ω Κουρήτες, πού κρατείτε τα χάλκινα τύμπανα και έχετε πολεμικά όπλα σεις οι επουράνιοι και οι γήινοι και οί θαλάσσιοι, πολυευτυχισμένοι πνοές πού γεννάτε ζωήν ένδοξοι σωτήρες του κόσμου πού κατοικείτε εις την Σαμοθράκην, την ιεράν γήν και απομακρύνετε τους κινδύνους από τους ανθρώπους, πού περιπλανώνται εις την θάλασσαν εσείς πρώτοι καθιερώσατε και την τελετουργίαν (τάς μυστικάς τελετάς), ώ θάνατοι Κουρήτες, πού φέρετε πολεμικά όπλα·

εσείς κινείτε τον Ωκεανών, εσείς κινείτε την θάλασσαν.επίσης και τα δένδρα και όταν έρχεσθε εις την γήν βροντάτε με τα ελαφρά πόδια σας λαμποντες με τα όπλα σας, και καταλαμβάνονται από φόβον όλα τα θηρία, ενώ σεις ορμάτε, θόρυβος δε και βουητό φθάνει έως εις τον ουρανόν. και ενώ έρχεσθε με τους ελιγμούς (τα στριφογυρίσματα) των ποδιών σας ή σκόνη. (Ο κορνιαχτός) από τον ανεμοστρόβιλον πού σηκώνεται, φθάνει εις τα σύννεφα

(τότε δα βέβαια και όλα τα άνθη θάλλουν) θεοί θάνατοι, σεις πού τρέφετε (τους ανθρώπους) και πάλιν τους καταστρέφετε, όταν ορμάτε χολωμένοι εναντίον των ανθρώπων.

καταστρέφοντες την περιουσίαν και τα κτήματα των, ακόμη και αυτούς τους ίδιους ταλανίζοντες τότε στενάζει ο μεγάλος πόντος με τους βαθείς ανεμοστρόβιλους, και τα υψηλά δένδρα πέφτουν από τις ρίζες των εις την γήν (ξεριζώνονται από την δύναμιν του ανέμου) ηχώ δε προερχομένη εξ ουρανού φωνάζει με τα σφυρίγματα των φύλλων, πού κινούνται με ορμήν. Ω Κουρήτες Κορύβαντες. Βασιλείς και ισχυροί, πού βασιλεύετε εις την Σαμοθράκην, μαζί οι ίδιοι είσθε παιδιά του Διός πνοές αέναοι, πού τρέφετε την ψυχήν και 'χετε όψιν σκοτεινήν σεις και επουράνια δίδυμοι επονομάζεσθε εις τον Ολυμπο που έχετε ωραίες πνοές (φουσήματα), σεις που είσθε αίθριοι, σωτήριοι και ευμενείς πού τρέφετε τάς ώρας (τάς εποχάς) του έτους, πού φέρετε καρπούς, είτε ώ άνακτες, να πνεύσετε (να ευνοήσετε) και προς ημάς.

39. Κορύβαντος

θυμίαμα λίβανον

Κικλήσκω χθονός ἀνάου βασιλῆα μέγιστον,
Κύρβαντ' ὀλβιόμοιρον, Ἄρηιον, ἀπροσόρατον,
νυκτερινόν Κουρήτα, φόβων ἀποπαύστορα δεινῶν,
φαντασιῶν ἔπαρωγόν, ἐρημοπλάνον Κορύβαντα,
αἰολόμορφον ἄνακτα, θεὸν διφυῆ, πολύμορφον,
φοῖνιον, αἶμαχθέντα κασιγνήτων ὑπὸ δισσῶν,
Δηοῦς ὃς γνώμασιν ἐνήλλαξας δέμας ἀγνόν,
θηρότυπον θέμενος μορφὴν δνοφεροῖο δράκοντος·
κλυῖθι, μάκαρ, φωνῶν, χαλεπήν δ' ἀποπέμπεο μῆνιν,
παύων φαντασίας, ψυχῆς ἐκπλήκτου ἀνάγκας.

ΚΟΡΥΒΑΝΤΟΣ

θυμίαμα, λίβανον

Καλῶ τον μέγιστον βασιλέα της αιωνίας γης τον καλότυχο Κορύβαντα τον πολεμικόν πού κανείς δεν ημπορεί να τον αντιμετωπίσει, τον νυκτερινόν Κούρητα, πού καταπαύει τους τρομερούς φόβους· αυτόν πού έρχεται βοηθός των φαντασμάτων, τον Κορύβαντα πού περιπλανάται εις την έρημον τον ποικιλόμορφον άνακτα, τον θεόν με τάς δύο φύσεις, τον πολύμορφον. τον ερυθρόν ωσάν το αίμα, αυτόν πού σφάχθηκε από δύο αδελφούς εσένα πού κατά τάς γνώμας της Δηοῦς άλλαξες το αγνόν σώμα σου και εις την θέσιν του έβαλες την θηριοειδή μορφήν μαύρου δράκοντος άκουσε, μακάριε, τάς φωνάς μου και απόδιωξε την φοβεράν οργήν και κατάπαυσε τα φαντάσματα της ψυχής, πού είναι προϊόντα της καταπληκτικής ανάγκης.

40. Δήμητρος Ἐλευσινίας

θυμίαμα στύρακα

Δηῶ, παμμήτειρα θεά, πολυώνυμε δαΐμον,
σεμνή Δήμητερ, κουροτρόφε, ὀλβιοδῶτι,
πλουτοδότειρα θεά, σταχυοτρόφε, παντοδότειρα,
εἰρήνηι χαίρουσα καὶ ἐργασίαις πολυμόχθοις,
σπερμεία, σωρίτι, ἄλwaiά, χλοόκαρπε, ἢ ναίεις ἀγνοῖσιν Ἐλευσῖνος γυάλοισιν,
ἡμερόεσσ', ἐρατή, θνητῶν θρέπτειρα προπάντων, ἢ πρώτη ζεύξασα βοῶν
ἀροτῆρα τένοντακαὶ βίον ἡμερόεντα βροτοῖς πολυόλβον ἀνεῖσα,
αὐξηθαλής, Βρομίιο συνέστιος, ἀγλαότιμος,
λαμπαδόεσσ', ἀγνή, δρεπάνοις χαίρουσα θερείοις·
σὺ χθονία, σὺ δὲ φαινομένη, σὺ δε πᾶσι προσηνής·
εὐτέκνε, παιδοφίλη, σεμνή, κουροτρόφε κούρα,
ἄρμα δρακοντείοισιν ὑποζεύξασα χαλινοῖς
ἐγκυκλίοις δίναις περὶ σὸν θρόνον εὐάζουσα,
μουνογενής, πολύτεκνε θεά, πολυπότνια θνητοῖς,
ἧς πολλαὶ μορφαί, πολυάνθεμοι, ἱεροθαλεῖς.
ἐλθέ, μάκαιρ', ἀγνή, καρποῖς βρίθουσα θερείοις,
εἰρήνην κατάγουσα καὶ εὐνομίην ἐρατεινήν
καὶ πλοῦτον πολυόλβον, ὁμοῦ δ' ὑγίειαν ἄνασσαν.

ΔΗΜΗΤΡΟΣ Ἐλευσινίας

θυμίαμα στύρακα - ηδύοσμον

*Ὁ Δηῶ μητέρα των πάντων, θεά, δαιμονία με τα πολλά ονόματα σεβαστή Δήμητρα, πού
τρέφεις τα παιδιά και δίδεις την ευτυχίαν ὡ θεά πού δίδεις τον πλούτον τρέφεις τα
στάχια, παρέχεις τα πάντα και χαίρεσαι εις την εἰρήνην και εις τὰς εργασίας, πού
απαιτοῦν πολὺν μόχθον συ εἶσαι ἢ προστάτις των σπερμάτων, συ δίδεις σωρούς ἀπὸ
σιτάρι, ἢ συχνάζουσα εις τα ἀλώνια, εσύ παράγεις χλωρούς καρπούς, και κατοικεῖς στις
ιερές κοιλάδες της Ἐλευσίνος εἶσαι περιπόθητη. αγαπητή, τροφός ὄλων των θνητῶν, και
πρῶτη εσύ ἐξέυξες τον αυχένα των βοδιῶν προς καλλιέργειαν, και ἔφερες εις τους
ανθρώπους βίον περιπόθητον πολυευτυχισμένον βοηθείς εις την αὐξησιν των καρπῶν,
εἶσαι σύνοικος του Βρόμιου, (του Διονύσου) τιμάσαι με λαμπρότητα, κρατεῖς λαμπάδα,
εἶσαι αγνή, και χαίρεσαι με τα θερινὰ δρέπανα συ εἶσαι κάτω ἀπὸ την γῆν ἀλλὰ φαίνεσαι,
και εἶσαι προς ὄλους φιλική· ὡ συ ἢ φιλόστοργος, πού αγαπάς τα παιδιά, ἢ σεβαστή, πού
εἶσαι κόρη και τρέφεις παιδιά, πού ἐξέυξες εις ἄρμα με δρακόντεια χαλινάρια οπαδοῦς
του Διονύσου πού εκραύγαζον περιδινούμενοι (περιστρεφόμενοι) κυκλικῶς γύρω ἀπὸ
τον θρόνον σου θεά μονογενής και πολύτεκνος και πολυσέβαστη εις τους ανθρώπους,
πού ἔχεις πολλές μορφές, γεμάτες ἀπὸ πολλά ἀνθη πού θάλλουν ἀπὸ ιερὸτητα ἔλα ὡ
μακαριά, αγνή. πού εἶσαι γεμάτη ἀπὸ καλοκαιριᾶτικους καρπούς, και φέρε μας κάτω
ειρήνην και εὐνομίαν περιπόθητη και πλούτον πολυευτυχισμένον μαζί δε με αὐτά και την
βασιλίσσαν υγείαν.*

41. Μητρὸς Ἀνταίας

θυμίαμα ἀρώματα

Ἀνταία βασίλεια, θεά, πολυώνυμε μήτερ
ἀθανάτων τε θεῶν ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων,
ἢ ποτε μαστεύουσα πολυπλάγκτωι ἐν ἀνίη
νηστείαν κατέπαυσας Ἐλευσίνος {ἐν} γυάλιοισιν
ἤλθες τ' εἰς Αἶδην πρὸς ἀγαυὴν Περσεφόνειαν
ἀγνὸν παῖδα Δυσαύλου ὀδηγητῆρα λαβοῦσα,
μηνυτῆρ' ἀγίων λέκτρων χθονίου Διὸς ἀγνοῦ,
Εὐβουλον τεύξασα θεὸν θνητῆς ἀπ' ἀνάγκης.
ἀλλά, θεά, λίτομαί σε, πολυλλίστη βασίλεια,
ἐλθεῖν εὐάντητον ἐπ' εὐιέρωι σέο μύστηι.

ΜΗΤΡΟΣ ΑΝΤΑΙΑΣ

θυμίαμα, ἀρώματα

Ανταία βασίλισσα, θεά. ονομαστή μητέρα των ἀθανάτων θεῶν και των θνητῶν ἀνθρώπων, συ πού κάποτε ερευνῶσα μέσα σε μια πολυπλάνητη θλίψη κατέπαυσες την νηστείαν (την πείναν) εις τὰς κοιλάδος της Ελευσίνος και κατέβης εις τον Αδην προς την ἐνδοξον Περσεφόνην αφού σου ἔτυχε να ἔχης ως ὀδηγόν το αγνό παιδί του Δυσαύλου, πού απεκάλυψε (ἐφάνέρωσε το αγνό παιδί) τα ιερά κρεβάτια του αγνού υποχθονίου Διός, και ἐγέννησες τον Εὐβουλον, πού ἦτο θεός, υποκύψασα εις ἀνάγκην θνητῆς. Ἄλλα ὦ θεά παρακαλῶ εσένα την βασίλισσα, πού δέχεσαι πολλές ικεσίες, να ελθης καταδεκτικῆ εις τον ιερὸν μύστην σου.

42. Μίσης

θυμίαμα στύρακα

θεσμοφόρον καλέω ναρηκοφόρον Διόνυσον,
σπέρμα πολύμνηστον, πολυώνυμον Εύβουληα,
ἀγνήν εὐίερὸν τε Μίσην ἄρρητον ἄνασσαν,
ἄρσενά καὶ θῆλυν, διφυῆ, λύσειον Ἴακχον·
εἴτ' ἐν Ἐλευσῖνος τέρπηι νηῶι θυόεντι,
εἴτε καὶ ἐν Φρυγίῃ σὺν Μητέρι μυστιπολεύεις,
ἢ Κύπρωι τέρπηι σὺν ἐστεφάνωι Κυθερείῃ,
ἢ καὶ πυροφόροις πεδίοις ἐπαγάλλεαι ἀγνοῖς
σὺν σῆι μητρὶ θεᾷ μελανηφόρω Ἴσιδι σεμνήῃ,
Αἰγύπτου παρὰ χεῦμα σὺν ἀμφιπόλοισι τιθήναις·
εὐμένεουσ' ἔλθοις ἀγαθοῦς τελετῆς ἐπ' ἀέθλους.

ΜΙΣΗΣ

θυμίαμα, στύρακα ηδύοομον

Τον Διόνυσον προσκαλώ, πού βάζει θεσμούς και φέρει ραβδί, πού είναι σπέρμα πολυενθύμητο και ένδοξον του Ευβούλου και την αγνήν ιερωτάτην Μίσην (προσκαλώ), την απεριγραπτον βασίλισσαν, αρσενικήν καί θηλυκήν τον δίμορφον λυτρωτήν Ιακχον είτε τέρπεσαι μέσα εις τον ευώδη ναόν της Ελευσίνας είτε καί εις την Φρυγίαν τελείς μυστηριακάς τελετουργίας μαζί με την μητέρα, ή εις την Κύπρον τέρπεσαι μαζί με την καλλιστέφανη Κυθέρεια, ή καί εις τάς αιτοφόρους ιεράς πεδιάδας ευφραίνεσαι μαζί με την μητέρα θεάν, την σεμνήν μαυροφόρα Ισιν πλησίον εις τα νερά του πόταμου Αιγύπτου, (του Νείλου) μαζί με τις υπηρέτριες παραμάννες, είθε να μας έλθης με ευμενή διάθεσιν εκτελούσα καλά έργα κατά τους αγώνας.

43. Ὠρῶν

θυμίαμα ἀρώματα

Ὠραι θυγατέρες θέμιδος καὶ Ζηνὸς ἄνακτος,
Εὐνομίη τε Δίκη τε καὶ Εἰρήνη πολυόλβε,
εἰαριναί, λειμωσιάδες, πολυάνθεμοι, ἀγναί,
παντόχροοι, πολυόδομοι ἐν ἀνθεμοειδέσι πνοιαῖς,
Ὠραι ἀειθαλέες, περικυκλάδες, ἡδυπρόσωποι,
πέπλους ἐννύμενοι δροσεροὺς ἀνθῶν πολυθρέπτων,
ἀγνῆς Περσεφόνης συμπαίκτορες, ἡνίκα Μοῖραι
καὶ Χάριτες κυκλίοισι χοροῖς πρὸς φῶς ἀνάγωσι
Ζηνὶ χαριζόμεναι καὶ μητέρι καρποδοτείρη·
ἔλθετ' ἐπ' εὐφήμους τελετὰς ὀσίας νεομύστοις
εὐκάρπους καιρῶν γενέσεις ἐπάγουσαι ἀμεμφῶς.

ΩΡΩΝ

θυμίαμα, ἀρώματα

*Ὠραι, θυγατέρες της θέμιδος καὶ του ἀνακτος Διὸς καὶ συ Εὐνομία καὶ Δικαιοσύνη καὶ
Εἰρήνη πολυευτυχισμένη, εαρινές, πού ἀρέσκεσθε στα λιβάδια, πολυανθοστόλιστες,
αγναί, πού ἔχετε ὅλα τα χρώματα καὶ ωραῖαν ευωδίαν πού προέρχεται ἀπὸ της πνοῆς
πολλῶν ανθέων*

*ὦ Ὠραι, πού εἰσθε πάντοτε θαλερές, καὶ περιστρέφεσθε κυκλικῶς πού ἔχετε γλυκὸ
πρόσωπο·*

καὶ εἰσθε ντυμένες με δροσερά πέπλα ἀπὸ Ἀνθη.

*Παίξετε μαζί με την Περσεφόνην ὅταν αἱ Μοῖραι καὶ αἱ Χάριτες με κυκλικούς χορούς
οδηγούν αὐτὴν ἐπάνω εἰς το φως δια να ευχαριστήσουν τον Δία καὶ την μητέρα της πού
δίδει τους καρπούς (την Δήμητρα), ἐλάτε, ὦ Ὠραι εἰς τους νεομεμνημένους κατὰ τὰς
ευσεβεῖς ἱεράς τελετουργίας καὶ φέρτε μαζί σας ἀρίστους παραγωγικούς καιρούς, πού θα
φέρουν στον κατάλληλο καιρὸ καρπούς ωραίους.*

44. Σεμέλης

θυμίαμα στύρακα

Κικλήσκω κούρην Καδμηίδα παμβασίλειαν,
εύειδῆ Σεμέλην, έρατοπλόκαμον, βαθύκολπον,
μητέρα θурсοφόροιο Διωνύσου πολυγηθοῦς,
ἤ μεγάλας ὠδῖνας έλάσσατο πυρφόρωι αύγῆι
άθανάτη τευχεῖσα Διὸς βουλαῖς Κρονίοιο
τιμάς τευξαμένη παρ' άγαυῆς Περσεφονείης
έν θνητοῖσι βροτοῖσιν άνα τριετηρίδας ὠρας,
ήνικά σοῦ Βάκχου γονίμην ὠδῖνα τελῶσιν
εὐίερόν τε τράπεζαν ίδε μυστήριά θ' άγνά.
νῦν σέ, θεά, λίτομαι, κούρη Καδμηίς, άνασσα,
πρηύνοον καλέων αἰεὶ μύσταισιν ὑπάρχειν.

ΣΕΜΕΛΗΣ

θυμίαμα, στύρακα - ηδύοσμον

Την κόρην του Κάδμου επικαλούμαι, την βασίλισσαν των πάντων, την ὠραίαν Σεμέλην με τα αξιέραστα πλοκάμια, την βαθύκολπο, την μητέρα του Διονύσου, πού κρατεί θύρσον πού παρέχει μεγάλην ευθυμίαν ή οποία υπέφερε πολύ κατά την γέννησιν του Διονύσου, πού έγινε κατά την αύγῆν. πού φέρνει το φως και εγέννησε κατά τας βούλας (τάς προθέσεις) του αθανάτου Διός, υιού του Κρόνου και επέτυχε να λάβη από την ονομαστήν Περσεφόνην τιμάς μεταξύ των θνητών ανθρώπων κατά τριετίαν όταν τελούν (κάμνουν τελετήν, εορτάζουν) την γέννησιν του ιδικού σου Βάκχου και την ιεράν τράπεζαν και τα αγνά μυστήρια. Τώρα, ὠ θεά, βασίλισσα, κόρη του Κάδμου, εσένα ικετεύω και σε καλώ να έχης πάντοτε καλήν διάθεσιν προς τους μεμυημένους.

45. Ὕμνος Διονύσου Βασσαρέως Τριετηρικοῦ
Ἐλθέ, μάκαρ Διόνυσε, πυρίσπορε, ταυρομέτωπε,
Βάσσαρε καὶ Βακχεῦ, πολυώνυμε, παντοδυνάστα,
ὃς ξίφεσιν χαίρεις ἠδ' αἵματι Μαινάσι θ' ἀγναῖς,
εὐάζων κατ' Ὀλυμπον, ἐρίβρομε, μανικὲ Βάκχε,
θυρσεγγής, βαρύμηνη, τιμημένε πᾶσι θεοῖσι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ὅσοι χεθόνα ναιετάουσιν·
ἐλθέ, μάκαρ, σκιρτητά, φέρων πολὺ γῆθος ἅπασι.

Ὕμνος ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΒΑΣΣΑΡΕΩΣ ΤΡΙΕΤΗΡΙΚΟΥ

Ελα, μακάριε Διόνυσε, πού σπάρθηκες στη φωτιά και πού έχεις μέτωπον ταύρου, ὦ Βάσσαρε και Βακχέα με τα πολλά ονόματα παντοδύναμε, πού χაίρεσαι με τα ξίφη και με το αίμα και με τις αγνές Μαινάδες εσύ πού κραυγάζεις στον Ολυμπο, ο θορυβώδης, ὁ μανιακός Βάκχος, πού έχεις για δόρυ τον θύρσον, ωργισμενε. τιμημένε από όλους τους θεούς και μεταξύ όλων των θνητών ανθρώπων, ὅσοι κατοικούν εἰς την γήν· ἐλα, μακάριε, πηδηχτή, και φέρε μεγάλην χαράν εις όλους.

46. Λικνίτου

θυμίαμα μάνναν

Λικνίτην Διόνυσον έπευχαΐς ταΐσδε κικλήσκω,
Νύσιον άμφιαλή, πεπτοημένον, εϋφρονα Βάκχον,
νυμφών έρνος έραστόν έυστεφάνου τ' Άφροδίτης,
ός ποτ' άνά δρυμούς κεχορευμένα βήματα πάλλες
σύν νύμφαις χαρίεσσιν έλαυνόμενος μανίησι,
καί βουλαΐσι Διός πρός άγαυήν Φερσεφόνειαν
άχθεις έξετράφης φίλος άθανάτοισι θεοΐσιν.
εϋφρων έλεέ, μάκαρ, κεχαρισμένα δ' ίερά δέξαι.

ΛΙΚΝΙΤΟΥ

θυμίαμα, μάνναν

Τον Λικνίτην Διόνυσον προσκαλώ εις αυτές τις προσευχές, τον Νύσιον, τον θαλερόν εις όλα τον περιπόθητον, τον ευφρόσυνον Βάκχον το αξιέραστο βλαστάρι των νυμφών και της Αφροδίτης με το ωραίο στεφάνι συ κάποτε κινούσες ανά τα δάση χορευτικά βήματα μαζί με χαριτωμένες νύμφες, παρασυρόμενος από μανιές και με την θέλησιν του Διός μετήχθης εις την ένδοξον Περσεφόνην και ανετράφης, αγαπητός εις τους αθανάτους θεούς Ελα μακάριε, με ευφροσύνην και δέξου τας θυσίας, πού σου έχαρίσαμεν.

47. Περικιονίου

θυμίαμα άρώματα

Κικλήσκω Βάκχον περικιονιον, μεθυδότην,
Καδμείοισι δόμοις ός έλισσόμενος πέρι πάντη
έστησε κρατερώς βρασμούς γαίης άποπέμφας,
ήνικα πυρφόρος αύγή έκίνησε χθόνα πᾶσαν
πρηστήρος ροίζοις· ό δ' άνέδραμε δεσμός άπάντων.
έλεέ, μάκαρ, βακχευτά, γεγηθειάις πραπίδεσσιν.

ΒΑΚΧΟΥ περικιονίου

θυμίαμα, άρώματα

Τον Βάκχον τον περίστυλον επικαλούμαι, τον δωρητήν του κρασιού. ο οποίος περιελισσάμενος προς κάθε κατεύθυνσιν εις τα δώματα του Κάδμου εστήριξε την γήν αφού απεμάκρυνε τους ισχυρούς κλονισμούς, όταν ή αυγή, πού φέρει το πυρ ετάραξε όλην την γήν με τα ορμητικά σφυρίγματα του κεραυνού και εκείνος έτρεξεν επάνω ως σύνδεσμος (στήριγμα) όλων.

Έλα μακάριε, βακχευτή, με χαρούμενες διαθέσεις

48. Σαβαζίου

θυμίαμα αρώματα

Κλῦθι, πάτερ, Κρόνου υιέ, Σαβάζιε, κύδιμε δαΐμον,
ὄς Βάκχον Διόνυσον, ἐρίβρομον, εἶραφιώτην,
μηρῶι ἐγκατέραψας, ὅπως τετελεσμένος ἔλθῃ
Τμῶλον ἐς ἡγάθειον παρὰ Ἴπταν καλλιπάρηιον.
ἀλλά, μάκαρ, Φρυγίης μεδέων, βασιλεύτατε πάντων,
εὐμενέων ἔπαρωγός ἐπέλθοις μυστιπόλοισιν.

ΣΑΒΑΖΙΟΥ

θυμίαμα, αρώματα

Ακουσε με πατέρα Σαβάζιε υιέ του Κρόνου, (Δία), ἔνδοξε θεέ, συ πού ἔρραψες μέσα εις τον μηρόν σου τον Βακχον Διόνυσον τον φωνακλά (τον δυνατά φωνάζοντα), τον μηροραμμένον, διά να υπάγῃ μεμυημένος εις τον ιερόν Τμῶλον, πλησίον εις την ωραιάν Ἴππαν.

Αλλά, ὦ μακάριε, εσύ πού κυβερνάς την φρυγίαν και εἶσαι ο μεγαλύτερος ἀπό ὄλους Βασιλεύς εἶθε να ἔλθῃς ως ευμενής βοηθός εις τους τελούντος μυστηριακῆς τελετουργίας

49. Ἴπτας

θυμίαμα στύρακα

Ἴπταν κικλήσκω, Βάκχου τροφόν, εὐάδα κούρην,
μυστιπόλοισ τελεταΐσιν ἀγαλλομένην Σάβου ἀγνοῦ
νυκτερίοις τε χοροῖσιν ἐριβρεμέταο Ἰάκχου.
κλῦθί μου εὐχομένου, χθονία μήτηρ, βασιλεια,
εἴτε σύ γ' ἐν Φρυγίῃ κατέχεις Ἴδης ὄρος ἀγνόν
ἢ Τμῶλος τέρπει σε, καλόν Λυδοῖσι θόασμα·
ἔρχεο πρὸς τελετὰς ἱερῶι γήθουσα προσώπωι.

ΙΠΠΑΣ

θυμίαμα, στύρακα - ηδύοσμον

Την Ἴππαν καλώ την τροφόν του Βάκχου, την κόρην πού τίμα τον Βάκχον, την μεμυημένην, πού ευφραίνεται με τῆς τελετουργίας του αγνοῦ Σάβου κατὰ τους νυκτερινούς χορούς του Ἰάκχου, πού προξενεῖ μεγάλον θόρυβον. Ακουσε την προσευχήν μου, συ η γινη μητέρα, ἢ βασίλισσα, εἴτε κατέχεις (κατοικεῖς) εις την Φρυγίαν το ιερόν ὄρος της Ἴδης ἢ σε ευχαριστεῖ ο Τμῶλος, πού για τους Λυδοῦς εἶναι ωραίος τόπος για χορό ἔλα εις τῆς τελετῆς χαρούμενη με ιερόν πρόσωπον

50. Λυσίου Ληναίου

Κλῦθι, μάκαρ, Διὸς υἱ΄, ἐπιλήνιε Βάκχε, διμάτωρ,
σπέρμα πολύμνηστον, πολυώνυμε, λύσιε δαῖμον,
κρυψίγονον μακάρων ἱερὸν θάλος, εὔιε Βάκχε,
εὐτραφές, εὐκαρπε, πολυγηθέα καρπὸν ἀέξων,
ῥηξίθων, ληναῖε, μεγασθενές, αἰολόμορφε,
παυσίπνονον θνητοῖσι φανείς ἄκος, ἱερὸν ἄθος
χάρμα βροτοῖς φιλάλυπον, ἐπάφιε, καλλιέθειρε,
λύσιε, θурсομανές, βρόμι', εὔιε, πᾶσιν εὐφρων,
οἷς ἐθέλεις θνητῶν ἢ δ' ἀθανάτων ἐπιφαύσκων
νῦν σε καλῶ μύσταισι μολεῖν ἡδύν, φερέκαρπον.

ΛΥΣΙΟΥ Ληναίου ὕμνος

*Ακουσε, μακάριε, υιέ του Διός. Βάκχε πού έχεις σχέσιν με το πατητήρι (των σταφυλιών),
με τις δύο μητέρες γέννημα πολυενθύμητον ἔνδοξε, θεέ πού απολυτρώνεις.
Σύ είσαι το ιερό βλαστάρι, ὡ εὔιε Βάκχε, πού γεννήθηκες κρυφά το καλοθρεμμένο συ
δίδεις πολλούς καρπούς και αυξάνεις τον καρπὸν, πού μας παρέχει μεγάλην χαράν, συ
διαρρηγνύεις την γήν, (καί αυξάνεις τα Φυτά πού μας φέρουν καρπούς), πού έχεις
σχέσιν με τα πατητήρια, πού βγάζουν το κρασί είσαι μεγαλοδύναμος καί ποικιλόμορφος
ενεφανίσθης εις τους ανθρώπους ως ιατρικὸν (ως θεραπευτικὸν μέσον), πού καταπαύει
τους πόνους, ως ιερὸν ἄθος, ως χαρά για τούς ανθρώπους, πού αγαπούν τον χωρίς
λύπες βίον εσύ θωπεύεις και έχεις ωραίαν κόμην απολυτρώνεις, έχεις μανίαν, όταν
κρατής τον θύρσον είσαι θορυβώδης, βακχικός, ευχάριστος εις όλους, εις ὅσους
ανθρώπους και θεούς θέλεις να φανερώνεσαι.
Τώρα σε προσκαλώ να ἔλθης εις τους μύστας με γλυκύτητα και να φέρης καλούς
καρπούς.*

51. Νυμφῶν

θυμίαμα ἀρώματα

Νύμφαι, θυγατέρες μεγαλήτορος Ὠκεανοῖο,
ύγροπόροις γαίης ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί' ἔχουσαι,
κρυψίδρομοι, Βάκχοιο τροφοί, χεθόνια, πολυγηθεῖς,
καρποτρόφοι, λειμωσιάδες, σκολιοδρόμοι, ἀγναί,
ἀντροχαρεῖς, σπήλυγξι κεχαρμέναι, ἠερόφοιτοι,
πηγαῖαι, δρομάδες, δροσοεῖμονες, ἴχνεσι κοῦφαι,
φαινόμεναι, ἀφανεῖς, αὐλωνιάδες, πολυανθεῖς,
σὺν Πανὶ σκιρτῶσαι ἀν' οὔρεα, εὐάστειραι,
πετρόρυτοι, λιγυραί, βομβήτριαι, οὔρεσίφοιτοι,
ἀγρότεραι κοῦραι, κρουνίτιδες ὑλονόμοι τε,
παρθένοι εὐώδεις, λευχείμονες, εὐπνοοὶ αὔραις,
αἰπολικάι, νόμιαι, θηρσὶν φίλαι, ἀγλαόκαρποι,
κρυμοχαρεῖς, ἀπαλαί, πολυθρέμμονες αὐξίτροφοί τε,
κοῦραι ἀμαδρυάδες, φιλοπαίγμονες, ὑγροκέλευθοι,
Νύσiai, μανικάι, παιωνίδες, εἰαροτερπεῖς,
σὺν Βάκχῳ Δηοῖ τε χάριν θνητοῖσι φέρουσαι·
ἔλθ' ἐπ' εὐφήμοις ἱεροῖς κεχαρηότι θυμῶι
νᾶμα χέουσαι ὑγεινὸν ἀεξιτρόφοισιν ἐν ὥραις.

ΝΥΜΦΩΝ

θυμίαμα, ἀρώματα

Νύμφαι θυγατέρες του μεγαλόκαρδου Ὠκεανού.

*Σεις πού ἔχετε τὰς κατοικίας σας εἰς τὰ βάθη τῆς γῆς σε δρόμους υγρούς (υδατίνους),
καὶ κατοικεῖτε σε κρυφούς τόπους, πού εθρέψατε τὸν Βάκχον γήινες, πού παρέχετε
μεγάλην χαρὰν, πού τρέφετε τοὺς καρπούς καὶ ζῆτε στὰ λιβάδια σεις πού γυρίζετε στὰ
λοξοειδῆ μονοπάτια, αἱ αγναὶ πού χαίρεσθε στὰ σπήλαια (καὶ εἰσθε ἡ χαρὰ τῶν
σπηλαίων) καὶ περιπλανήσθε εἰς τὸν αἶρα σεις ζῆτε εἰς τὰς πηγὰς καὶ κινεῖσθε γρήγορα
ἔχετε τὴν δροσιά γιὰ φόρεμα καὶ πόδια ελαφρὰ φανερώνεσθε, ἀλλὰ καὶ δὲν φαίνεσθε,
ζῆτε εἰς τὰς κοιλάδας καὶ ἔχετε πολλὰ ἀνθη· μαζί με τὸν Πάνα πηδάτε ἐπάνω στὰ βουνά,
ενθουσιαστικά, πού βγαίνετε ἀπὸ τὶς πέτρες, εἰσθε λιγυρόφωνες προέρχεσθε ἀπὸ τὶς
βρύσες, καὶ ζῆτε εἰς τὰ δάση εἰσθε ἀρωματισμένες παρθένες, ντυμένες στὰ λευκά,
ἀποπνέετε ωραίες αὔρες, ἔχετε σχέσιν με τοὺς αἰγοβοσκούς, με τοὺς ποιμένας, εἰσθε
φίλαι τῶν θηρίων, φέρετε ωραίους καρπούς χαίρεσθε στοὺς δρυμούς, εἰσθε ἀπαλές,
τρέφετε πολλούς, βοηθεῖτε εἰς τὴν αὐξήσιν εἰσθε κόρες πού γεννηθήκατε μαζί με τὶς
βαλανιδιές, ἀγαπάτε τὰ παιγνίδια, περπατᾶτε στὰ νερά,
Νύσiai, μανιακές, θεραπευτικές, εὐχαριστεῖσθε με τὴν ἀνοιξὶν καὶ μαζί με τὸν Βάκχο καὶ
τὴν Δηῶ φέρετε χαρὰν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ελάτε με χαρούμενη καρδιά στὶς ἱερές
θυσίεσ καὶ χύνετε νερό υγιεινὸ σε ὥρες (σε εποχές), πού βοηθοῦν τὴν αὐξήσιν τῶν
καρπῶν.*

52. Τριετηρικοῦ θυμίαμα ἀρώματα

Κικλήσκω σε, μάκαρ, πολυώνυμε, μανικέ, Βακχεῦ,
ταυρόκερως, ληναῖε, πυρίσπορε, Νύσιε, λυσεῦ,
μηροτρεφής, λικνίτα, πυριπόλε καὶ τελετάρχα,
νυκτέρι', Εὐβουλεῦ, μιτρηφόρε, θυρσοτινάκτα,
ὄργιον ἄρρητον, τριφυές, κρύφιον Διὸς ἔρνος,
πρωτόγον', Ἡρικεπαῖε, θεῶν πάτερ ἠδὲ καὶ υἱέ,
ὠμάδιε, σκηπτοῦχε, χοροιμανές, ἀγέτα κώμων,
βακχεύων ἀγίας τριετηρίδας ἀμφὶ γαληνάς,
ῤηξίχθων, πυριφεγγές, ἐπάφριε, κοῦρε διμάτωρ,
οὔρεσιφοῖτα, κερῶς, νεβριδοστόλε, ἀμφιέτηρε,
Παιάν χρυσεγγής, ὑποκόλπιε, βοτρυόκοσμε,
Βάσσαρε, κισσοχαρής, πολυτάρθενε καὶ διάκοσμε
ἐλθέ, μάκαρ, μύσταισι βρύων κεχαρημένος αἰεὶ.

ΤΡΙΕΤΗΡΙΚΟΥ

θυμίαμα, ἀρώματα

*Εσέ επικαλούμαι, μακάριε, ἔνδοξε, μανιακὴ Βακχέα, πού ἔχεις κέρατα ταύρου καὶ
προστατεύεις τα πατητήρια των σταφυλιῶν, πού σπέρνεις τα πυρ, ἐσέ τον Νύσιον, τον
λυτρωτήν, πού εἶσαι θρέμμα του μηρού, λικνίτη πού φυσάς πυρ, καὶ εἶσαι αρχηγός
(ιδρυτής) των τελετῶν (των μυστηριακῶν)· νυκτερινέ. Εὐβουλέα, πού φορεῖς μίτραν καὶ
τινάσσεις τον θύρσον συ εἶσαι μυστήριον ἀπερίγραφτον με τρεῖς φύσεις, κρυφὸ
Βλαστάρι του Διός· εἶσαι πρωτότοκος, ηρικεπαῖος, πατέρας καὶ υἱός των θεῶν τρώγεις
ὠμά κρέατα, κρατεῖς σκήπτρον ἀγαπᾷς με μανίαν τους χορούς, εἶσαι αρχηγός
κωμαστικῶν ομίλων εορτάζεις κατὰ τις ἡσυχες ἀγίες τριετηρίδες διαρρηγνύεις την γήν,
φέγγεις ὅπως ἡ φωτιά, θωπεύεις. ὦ νέε πού ἔχεις δύο μητέρες περιπλανάσαι στα βουνά,
φέρεις κέρατα καὶ φορεῖς δέρμα ἀπὸ ἐλαφάκι εἶσαι ὁ ἐτήσιος (χρονιάρης) ο Παιάν πού
ἔχεις γιὰ δόρυ τον θύρσο κρυμμένος στην κοιλιά της μητέρας, στολίζεσαι με σταφύλια
εἶσαι ο Βάσσαρος, πού χαίρεσαι με τον κισσό καὶ με πολλές παρθένες καὶ εἶσαι
διακοσμητής ἐλα ὦ μακάριε, στοὺς μύστες πάντοτε χαρούμενος καὶ γεμάτος ἀπὸ
καρπούς.*

53. Ἀμφιετοῦς

θυμίαμα πάντα πλὴν λιβάνου καὶ σπένδε γάλα
Ἄμφιετῆ καλέω Βάκχον, χθόνιον Διόνυσον,
ἐγρόμενον κούραις ἅμα νύμφαις εὐπλοκάμοισιν
ὄς παρὰ Περσεφόνης ἱεροῖσι δόμοισιν ἰαύων
κοιμίζει τριετῆρα χρόνον, Βακχίον ἀγνόν.
αὐτὸς δ' ἠνίκα τὸν τριετῆ πάλι κῶμον ἐγείρηι,
εἰς ὕμνον τρέπεται σὺν ἐυζώνοισι τιθήναις
εὐνάζων κινῶν τε χρόνους ἐνὶ κυκλάσιν ὥραις.
ἀλλὰ, μάκαρ, χλοόκαρπε, κερασφόρε, κάρπιμε Βάκχε,
βαῖν' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν γανόωντι προσώπωι
εὐιέροις καρποῖσι τελεσσιγόνοισι βρυάζων.

ΑΜΦΙΕΤΟΥΣ

θυμίαμα, πάντα πλὴν λιβάνου

Τον Βάκχον προσκαλῶ τον ετήσιον (τον μονοετή), τον γήινον Διόνυσον που αγρυπνεῖ μαζί με τις παρθένες νύμφες, που ἔχουν ωραίους πλοκάμους που διανυκτερεύει πλησίον στα ιερά δώματα της Περσεφόνης και αποκοιμίζει τον τριετή αγνόν Βακχικόν χρόνον. Ο ἴδιος πάλιν ὅταν σηκῶνῃ την τριετή (πού γίνεται κάθε τρία ἔτη) εορταστικὴν πανήγυριν στρέφεται σε ὕμνους μαζί με τις καλλίζωνες συντρόφισσες του, που διασκεδάζει και κάνει χορούς σε ὥρες κυκλικές (πού επανέρχονται τακτικά).

Αλλά ὦ μακάριε, που παράγεις χλωρούς καρπούς και φέρεις (φορεῖς) κέρατα, ὦ καρποφόρε Βάκχε, ἔλα εἰς την κοινήν ὄλων των θεῶν τελετὴν με αστραφτερό πρόσωπο υπερηφανευόμενος για τους ιερούς καρπούς, που εἶναι τελείως ωριμασμένοι.

54. Σιληνοῦ Σατύρου Βακχῶν

θυμίαμα μάνναν

Κλυθί μου, ὦ πολύσεμνε τροφεῦ, Βάκχοιο τιηνέ,
Σιληνῶν ὄχ' ἄριστε, τετιμένε πᾶσι θεοῖσι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ τριετηρίσιν ὥραις,
ἀγνοτελής, γεραρός, θιάσου νομίου τελετάρχα,
εὐαστής, φιλάγρυπνε σὺν εὐζώνοισι τιθήναις,
Ναῖσι καὶ Βάκχαις ἡγούμενε κισσοφόροισι·
δεῦρ' ἐπὶ πάνθειον τελετὴν Σατύροις ἅμα πᾶσι
θηροτύποις, εὐασμα διδοὺς Βακχείου ἄνακτος,
σὺν Βάκχαις Λήναια τελεσφόρα σεμνὰ προπέμπων,
ὄργια νυκτιφαῆ τελεταῖς ἀγίαις ἀναφαίνων,
εὐάζων, φιλόθурсε, γαληνιῶν θιάσοισιν.

*ΣΙΛΗΝΟΥ σατύρου, ΒΑΚΧΩΝ
θυμίαμα, μάνναν*

*Άκουσε με ὦ πολυσέβαστε τροφέα, πού φροντίζεις τον Βάκχο, συ πού είσαι ο
υπεροχώτερος από τους Σιληνοῦς, τιμημένος μεταξύ όλων των θεών και των θνητῶν
ανθρώπων κατά τις τριετείς τελετές, πού λατρεύεσαι με αγνές τελετές, συ ο σεβαστός, ο
αρχηγός του ποιμενικού θιάσου· είσαι μανιώδης διασκεδαστής, σου αρέσει να άγρυπνης
μαζι με τις καλλίζωνες τροφούς, και οδηγείς τις Ναιάδες και τις Βάκχες, πού είναι
τυλιγμένες με κισσό έλα εδώ εις την κοινήν δι' όλους τους θεούς τελετουργίαν μαζι με
όλους τους Σατύρους, πού έχουν μορφήν θηρίου, και δόσε κραυγήν του άνακτος
Βάκχου, συνοδεύων μαζι με τις Βάκχες τις σεμνές εορτές του ληνού (εκεί πού πατιώνται
τα σταφύλια), πού φέρουν καρπούς.
Φανερώνων εις τάς αγίας τελετάς μυστήρια, πού λάμπουν την νύκτα, διασκεδάζων, ὦ
φίλε του θύρσου. με τους θιάσους εν γαλήνη.*

55. Εἰς Ἀφροδίτην

Οὐρανία, πολύμυθε, φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,
ποντογενής, γενέτειρα θεά, φιλοπάννουχε, σεμνή,
νυκτερία ζεύκτειρα, δολοπλόκε μήτηρ Ἀνάγκης·
πάντα γὰρ ἐκ σέθεν ἐστίν, ὑπεξεύξω δὲ τε κόσμον
καὶ κρατέεις τρισσῶν μοιρῶν, γενναῖς δὲ τὰ πάντα,
ὄσσα τ' ἐν οὐρανῷ ἐστί καὶ ἐν γαίῃ πολυκάρπῳ
ἐν πόντου τε βυθῷ {τε}, σεμνή Βάκχοιο πάρεδρε,
τερπομένη θαλίαισι, γαμοστόλε μήτηρ Ἐρώτων,
Πειθοῖ λεκτροχαρῆς, κρυφία, χαριδῶτι,
φαινομένη, τ' ἀφανῆς, ἐρατοπλόκαμ', εὐπατέρεια,
νυμφιδία σύνδαιτι θεῶν, σκηπτοῦχε, λύκαινα,
γεννοδότειρα, φίλανδρε, ποθεινοτάτη, βιοδῶτι,
ἢ ζεύξασα βροτοὺς ἀχαλινώτοισιν ἀνάγκαις
καὶ θηρῶν πολὺ φῦλον ἐρωτομανῶν ὑπὸ φίλτρων·
ἔρχεο, Κυπρογενὲς θεῖον γένος, εἴτ' ἐν Ὀλύμπῳ
ἐσσί, θεὰ βασιλεία, καλῶ γήθουσα προσώπῳ,
εἴτε καὶ εὐλιβάνου Συρίας ἔδος ἀμφιπολεύεις,
εἴτε σύ γ' ἐν πεδίοισι σὺν ἄρμασι χρυσεοτεύκτοις
Αἰγύπτου κατέχεις ἱερῆς γονιμῶδεα λουτρά,
ἢ καὶ κυκνείοισιν ὄχοις ἐπὶ πόντιον οἶδμα
ἐρχομένη χαίρεις κητῶν κυκλῖαισι χορείαις,
ἢ νύμφαις τέρπηι κυανώπισιν ἐν χθονὶ Δίῃ
θῖνας ἐπ' αἰγιαλοῖς ψαμμῶδεσιν ἄλματι κούφῳ·
εἴτ' ἐν Κύπρῳ, ἄνασσα, τροφῶν σέο, ἔνθα καλαί τε
παρθένοι ἄδμηται νύμφαι τ' ἀνὰ πάντ' ἐνιαυτὸν
ὑμνοῦσιν, σέ, μάκαιρα, καὶ ἄμβροτον ἄγνὸν Ἄδωνιν.
ἐλθέ, μάκαιρα θεά μάλ' ἐπήρατον εἶδος ἔχουσα·
ψυχῇ γάρ σε καλῶ σεμνῇ ἀγίοισι λόγοισιν.

Εἰς ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ ὕμνος

Ὡ ἐπουράνια Ἀφροδίτη, περίφημη, πού σκορπίζεις μειδιάματα, γεννημένη στη θάλασσα, θεά μητέρα, πού αγαπάς τις ολονύκτιες διασκεδάσεις, σεβαστή, νυκτερινή, πού συζευγνύεις (ενώνεις) τους ανθρώπους εἰς γάμον, πού πλέκεις δόλους (δόλια σχέδια), ὡ μητέρα της ανάγκης· διότι τα πάντα προέρχονται ἀπό σένα, πού μπλέχτηκες με τον κόσμον και κυριαρχεῖς σε τρία μερίδια καί γεννάς τα πάντα, ὅσα εὐρίσκονται εἰς τον ουρανόν καί ὅσα στην εὐφορη γῆ καί ὅσα στον βυθό της θαλάσσης, σεβαστή συμπαρακαθημένη του Βάκχου, πού τέρπεσαι στα συμπόσια καί παρασκευάζεις τους γάμους, ὡ μητέρα των ἐρώτων

πού χαίρεσαι στα κρεβάτια με την πειθῶ καί ενεργεῖς στα κρυφά, βασίλισσα πού δίδεις χαρά, πού φαίνεσαι, ἀλλά καί δεν φαίνεσαι, πού ἔχεις με ἀξιέραστες πλεξήδες τυλιγμένα τα μαλλιά σου καί κατάγεσαι ἀπό καλόν πατέρα, προστάτρια των νυμφών, σύνδειπνε σκη-πτροφόρε των θεῶν λύκαινα συ πού δίδεις ἀπογόνους, φίλη των ἀνδρῶν, περιπόθητη πού παρέχεις την ζωὴν συ πού ἐμπλεξες τους ανθρώπους καί το μεγάλο πλήθος των ζώων με ἀχαλίνωτες ἀνάγκες ἀπό ἐρωτομανή φίλτρα, ἔλα ὡ θεϊκὴ γόνε πού ἐγεννήθης στην Κύπρο, ὡ θεά βασίλισσα, ἔλα χαρούμενη με ωραῖον πρόσωπον, εἴτε εὐρίσκεσαι στον Ὀλυμπον εἴτε υπηρετεῖς εἰς τον ναόν της Συρίας, πού παράγει πολύ λιβάνι, εἴτε συ εἰς τὰς πεδιάδας με ἄρματα κατασκευασμένα ἀπό χρυσό κατέχεις τα γόνιμα λουτρά της ἱεράς Αἰγύπτου,

ἢ καί ἐπάνω σε κυανὰ οχήματα διερχόμενη το θαλάσσιον κύμα χαίρεσαι με τους κυκλικούς χορούς των υδροβίων ζώων ἢ τέρπεσαι με τίς μαυρομμάτες νύμφες εἰς την Δίαν, πηδῶσα μανιακά με ελαφρά πηδήματα στις ἀμμώδεις ἀκρογιαλιές εἴτε ὡ βασίλισσα, εὐρίσκεσαι εἰς την Κύπρον, την τροφόν σου ὅπου ωραῖες παρθένες ἀγαμες καί νύμφες σε ὑμνοῦν καθ' ὅλον τον χρόνον, ὑμνοῦν ἐσέ ὡ μακαρία, καί τον ἀθάνατον ἀγνόν Ἀδωνιν ἔλα. μακαρία θεά καί να ἔχῃς πολύ εὐχάριστον διάθεσιν διότι ἐσένα προσκαλῶ με ἅγια λόγια σεμνῆς ψυχῆς.

56. Ἀδώνιδος θυμίαμα ἀρώματα

Κλυθεῖ μου εὐχομένου, πολuwάνυμε, δαῖμον ἄριστε,
ἀβροκόμη, φιλέρημε, βρύων ὠιδᾶῖσι ποθειναῖς,
Εὐβουλεῦ, πολύμορφε, τροφεῦ πάντων ἀρίδηλε,
κούρη καὶ κόρε, σὺ πᾶσιν θάλος αἰέν, Ἄδωνι,
σβεννύμενε λάμπων τε καλαῖς ἐν κυκλάσιν ὥραις,
αὐξισαλής, δίκηρως, πολυήρατε, δακρυότιμε,
ἀγλαόμορφε, κυναγεσίοις χαίρων, βαθυχαῖτα,
ἡμερόνουσ, Κύπριδος γλυκερὸν θάλος, ἔρνος Ἔρωτος,
Φερσεφόνης ἐρασιπλοκάμου λέκτροισι λοχευθεῖς,
ὄς ποτὲ μὲν ναίεις ὑπὸ Τάρταρον ἡερόντα,
ἦδ' ἐπάλιν πρὸς Ὀλυμπον ἄγεις δέμας ὠριόκαρπον·
ἐλθέ, μάκαρ, μύσταισι φέρων καρπούς ἀπὸ γαίης.

ΑΔΩΝΙΔΟΣ θυμίαμα, ἀρώματα

Ακουσε την προσευχή μου, ὦ ἐνδοξε, ἄριστε θεέ, με την κομψήν κόμην φίλε της ερημιάς (της μοναξιάς), πού είσαι γεμάτος ἀπὸ περιπόθητους καρπούς, ὦ Ευβουλέα με τις πολλές μορφές, φανερέ ανατροφέα των πάντων, πού είσαι κόρη και παιδί (θηλυκός και αρσενικός) ὦ Ἄδωνι εις ὅλα είσαι πάντοτε το ωραῖον βλαστάρι, σβήνεις και λάμπεις σε ωραίες κυκλικές εποχές βοηθεῖς εις την αύξησιν των καρπών, έχεις δύο κέρατα, είσαι πολυέραστος (πολύ αγαπητός), σε τιμούν με δάκρυα, έχεις μορφήν πού λάμπει, χαίρεσαι το κυνήγι, έχεις πικνά και μακρά μαλλιά (κόμην) έχεις αξιέραστη ψυχή, είσαι το γλυκύ τέκνον της Κύπριδος, βλαστάρι του έρωτος και γεννήθηκες στα κρεββάτια της Περσεφόνης με τα ὄμορφα μαλλιά συ ἄλλοτε μεν κατοικεῖς κάτω ἀπὸ τον σκοτεινόν Τάρταρον και ἄλλοτε ἀντιθέτως οδηγεῖς το σώμα σου ὅταν ωρίμαση στον καιρό του προς τον Ὀλυμπον.

Ἐλα ὦ μακάριε, και φέρε εις τους μύστας καρπούς ἀπὸ την γήν

57. Ἑρμοῦ Χθονίου

θυμίαμα στύρακα

Κωκυτοῦ ναίων ἀνυπόστροφον οἶμον ἀνάγκης,
ὃς ψυχὰς θνητῶν κατάγεις ὑπὸ νέρτερα γαίης,
Ἑρμῆ, βακχεχόροιο Διονύσοιο γένεθλον
καὶ Παφίης κούρης, ἔλικοβλεφάρου Ἀφροδίτης,
ὃς παρὰ Περσεφόνης ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
αἰνομόροις ψυχαῖς πομπὸς κατὰ γαῖαν ὑπάρχων,
ᾧς κατάγεις, ὅπταν μοίρης χρόνος εἰσαφίκηται
εὐιέρωι ῥάβδωι θέλγων ὑπνοδῶτειρα πάντα,
καὶ πάλιν ὑπνώνοντας ἐγείρεις· σοὶ γὰρ ἔδωκε τιμὴν
τιμὴν Φερσεφόνεια θεὰ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν
ψυχαῖς ἀενάοις θνητῶν ὁδὸν ἡγεμονεύειν.
ἀλλὰ, μάκαρ, πέμπτοις μύσταις τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

ΕΡΜΟΥ ΧΘΟΝΙΟΥ

θυμίαμα, στύρακα - ηδύοσμον

Ὡς σὺ πού κατοικεῖς εἰς τοῦ Κωκυτοῦ τὸν δρόμον τῆς ἀνάγκης, πού δεν ἔχει ἐπιστροφὴ (τὸν ἀγύριστο δρόμο), πού οδηγεῖς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν κάτω κόσμον, ὡς Ἑρμῆ τέκνον τοῦ Διονύσου, πού σύρει τὸν βακχικὸν χορὸν, καὶ τῆς κόρης ἀπὸ τὴν Πάφον, τῆς Ἀφροδίτης, με τὰ καμπυλωτὰ βλέφαρα.

Σὺ υπηρετεῖς εἰς τὴν ἱεράν κατοικίαν τῆς Περσεφόνης, καὶ εἶσαι ὁδηγὸς σὺς δυστυχησμένους ψυχές που πάνε εἰς τὸν Ἄδην αὐτές τις ψυχές, ὅταν φθασῇ ὁ μοιραῖος χρόνος, καθοδηγεῖς πρὸς τὸν κάτω κόσμον, ἐσύ πού μαγεύεις τὰ πάντα με τὸ ἱερό ραβδί, πού ὑπνωτίζει, καὶ πάλιν τοὺς σηκώνεις ἀπὸ τὸν ὑπνον διότι σε σένα παρεχώρησεν ἡ θεὰ Περσεφόνη τὴν τιμὴν νὰ εἶσαι Ὁδηγὸς σὺς ψυχές τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὴν ἀδιάκοπον, τὴν αἰωνίαν πορείαν τῶν πρὸς τὸν εὐρὺν Τάρταρον. Ἀλλὰ μακάριε, εἴθε νὰ στέλλης εἰς τοὺς μύστας καλὸν τέλος δια τὰ ἔργα τῶν.

58. Έρωτος

θυμίαμα άρώματα

Κικλήσκω μέγαν, άγνόν, έράσμιον, ήδύν Έρωτα,
τοξαλκή, πτερόεντα, πυρίδρομον, εϋδρομον όρμηϊ,
συμπαίζοντα θεοΐς ήδє θνητοΐς ανθρώποις,
εύπάλαμον, διφυή, πάντων κληϊδας έχοντα,
αΐθέρος ούρανίου, πόντου, χθονός, ήδ' όσα θνητοΐς
πνεύματα παντογένεθλα θεά βόσκει χλοόκαρπος,
ήδ' όσα Τάρταρος εύρυς έχει πόντος· θ' αλίδουπος·
μοϋνος γάρ τούτων πάντων οΐηκα κρατύνεις.
άλλά, μάκαρ, καθαραΐς γνώμαις μύσταισι συνέρχου,
φαύλους δ' έκτοπίους θ' όρμάς άπό τώνδ' άπόπεμπε.

ΕΡΩΤΟΣ

θυμίαμα, αρώματα

*Επικαλούμαι τον μεγάλο, τον αγνόν τον περιπόθητον, τον γλυκύν Ερωτα, τον ισχυρόν
τοξότην τον πτερωτόν που φλογίζει με δύναμιν τους ανθρώπους, τον ταχύν και
ορμητικόν που παίζει μαζί με τους θεούς και με τους θνητούς ανθρώπους τον έξυπνον
τον εφευρετικόν με τας δύο φύσεις, που κρατεί τα κλειδιά των πάντων, τα κλειδιά του
επουρανίου αιθέρος, της θαλάσσης και της γης και όσα πνεύματα, που γεννούν τα πάντα
εις τους ανθρώπους, τρέφει ή θεά, παράγουσα χλωρούς καρπούς και όσα έχει ο ευρύς
Τάρταρος και η θορυβώδης θάλασσα διότι μόνον εσύ κρατείς το πηδάλιον όλων αυτών.
Αλλά ώ μακάριε, με καθαρές διαθέσεις έλα μαζί με τους μύστας και απομάκρυνε από
αυτούς τις φαύλες και παράδοξες ορμές.*

59. Μοιρῶν

θυμίαμα ἀρώματα

Μοῖραι ἀπειρέσιοι, Νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης,
κλυτέ μου εὐχομένου, πολυώνυμοι, αἴτ' ἐπὶ λίμνης
οὐρανίας, ἵνα λευκὸν ὕδωρ νυχίας ὑπὸ θερμῆς ῥήγνυται ἐν σκιερῶι λιπαρῶι
μυχῶι εὐλίθου ἄντρου, ναίουσαι πεπτότησθε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
ἔνθεν ἐπὶ βρότεον δόκιμον γένος ἐλπίδι κοῦφον στείχετε πορφυρέησι
καλυψάμεναι ὀθόνησι μορσίμωι ἐν πεδίωι, ὅθι πάγγεον ἄρμα διώκει
δόξα δίκης παρὰ τέρμα καὶ ἐλπίδος ἡδὲ μεριμνῶν καὶ νόμου ὠγυγίου καὶ
ἀπείρονος εὐνόμου ἀρχῆς· Μοῖρα γὰρ ἐν βίῳτι καθορᾷ μόνη, οὐδέ τις ἄλλος
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόντος Ὀλύμπου,
καὶ Διὸς ὄμμα τέλειον· ἐπεὶ γ' ὅσα γίνεταί ἡμῖν,
Μοῖρά τε καὶ Διὸς οἶδε νόσος διὰ παντὸς ἅπαντα.
ἀλλά μοι εὐκταῖαι, μαλακόφρονες, ἠπιόθυμοι,
Ἄτροπε καὶ Λάχεσι, Κλωθῶ, μόλετ', εὐπατέρειαι,
ἀέριοι, ἀφανεῖς, ἀμετάτροποι, αἰὲν ἀτειρεῖς,
παντοδότειραι, ἀφαιρέτιδες, θνητοῖσιν ἀνάγκη·
Μοῖραι, ἀκούσατ' ἐμῶν ὀσίων λοιβῶν τε καὶ εὐχῶν,
ἐρχόμεναι μύσταις λυσιπήμονες εὐφροني βουληῖ.
Μοιράων τέλος ἔλλαβ' ἀοιδῆ, ἦν ὕφαν' Ὀρφεύς

ΜΟΙΡΩΝ

θυμίαμα, ἀρώματα

Ὡ Μοῖραι αναρίθμηται, αγαπητά τέκνα της μαύρης Νυκτός, ακούσατε την προσευχήν μου σεις με τα πολλά ονόματα, πού κατοικείτε επάνω σε λίμνη επουράνια όπου λευκό νερό στάζει από νυκτερινή ζέστη στον σκιερό μυχό ωραιου φκισμένου με καλά λιθάρια σπηλαιου, και πετάτε εις την απέραντη γή των ανθρώπων, από όπου βαδίζετε προς το ανθρώπινο δουλικό γένος με ανεκπλήρωτη, κενή ελπίδα, αφού σκεπασθήτε με πορφυρά λεπτά ενδύματα, εις την μοιραϊαν πεδιάδα, όπου το ἄρμα πού κρατεί ὅλην την γήν το καταδιώκει ἡ δόξα. πλησίον εις το τέρμα της δίκης (της δικαιοσύνης) και της ελπίδος και των φροντίδων, και εις τον πανάρχαιον νόμον της απέραντου αρχῆς πού κυβερνάται με καλούς νόμους. Διότι μόνον ἡ Μοῖρα βλέπει τα συμβαίνοντα εις τον βίον των ανθρώπων, οὔτε κανεῖς ἄλλος από τους αθανάτους, πού κατέχουν τὰς κορυφὰς του χιονοσκεπούς Ὀλύμπου, (βλέπει τα συμβαίνοντα εις τους ανθρώπους), και το τέλειον μάτι του Διός επειδή ὅσα συμβαίνουν εις ημάς (τους ανθρώπους) τα γνωρίζει εξ ολοκλήρου ὅλα ἡ Μοῖρα και ο νους του Διός. Αλλά ελάτε δι' ἐμέ σεις αι αερινές, αι ευμενεῖς με την ἠπιαν διάθεσιν, σεις η Ἄτροπος η Λάχεσις και η Κλώθω, πού ἔχετε καλόν πατέρα, αι νυκτερινές, αι αφανείς, αι αμετάπειστες, αι πάντοτε σκληρές, πού δίδετε τα πάντα και αφαιρείτε την ἀνάγκην από τους θνητούς

ὦ Μοῖραι, ακούσατε τὰς ἰδικὰς μου ιερὰς προσφορὰς και τὰς προσευχὰς, και ελάτε εις τους μύστας με χαρμόσυνη διάθεσι και αποδιώξατε την λύπην.

60. Χαρίτων

θυμίαμα στύρακα

Κλυτέ μοι, ὦ Χάριτες μεγαλώνυμοι, ἀγλαότιμοι,
θυγατέρες Ζηνός τε καὶ Εὐνομῆς βαθυκόλπου,
Ἄγλαΐη θαλίη τε καὶ Εὐφροσύνη πολυόλβη,
χαρμοσύνης γενέτειραι, ἐράσμιαι, εὐφρονες, ἀγναί,
αἰολόμορφοι, ἀειθαλέες, ἠνητοῖσι ποθειναί·
εὐκταῖαι, κυκλάδες, καλυκώπιδες, ἡμερόεσσαι·
ἔλθοιτ' ὀλβοδότειραι, ἀεὶ μύσταισι προσηνεῖς.

ΧΑΡΙΤΩΝ

θυμίαμα, στύρακα - ἠδύοσμον

*Ακούστε με ὦ Χάριτες ἔνδοξαι, πού τιμάσθε με λαμπρότητα, θυγατέρες του Διός καὶ καὶ
της Ευρυνόμης με τα βαθειὰ στήθη, εσεῖς ἡ Ἀγλαΐα, ἡ Θάλεια καὶ ἡ πολυευτυχισμένη
Ευφροσύνη πού γεννάτε την χαρά, εἰσθε ἀξιέραστες ευχάριστες, ἀγνές, ποικιλόμορφες,
πάντοτε θαλερές (φρέσκιες) εἰς τους ἀνθρώπους περιπόθηται διότι οὔτε αἱ ταχεῖαι
φλόγες του ἡλίου, οὔτε της σελήνης το φῶς οὔτε καὶ το καύχημα της σοφίας, της
ἀρετῆς καὶ της δραστήριας τόλμης
οὔτε της λαμπρῆς ωραιότατης νεότητος του βίου ἢ περίοδος (ἢ ἐποχὴ) διεγείρει χαρὲς
εἰς την ζωὴν μας χωρὶς την ἰδικὴν σας παρουσίαν
Εἶθε να μας ἔλθετε πάντοτε προσηνεῖς πρὸς τους μύστας,
εσεῖς πού εἰσθε ἀξίες ευχῆς, αἱ τριγυρίζουσαι (τους ἀνθρώπους), αἱ ἀνθηραί, αἱ
περιπόθηται, πού δίδετε την ευτυχίαν.*

61. Νεμέσεως ὕμνος

Ὡ Νέμεσι, κλήζω σε, θεά, βασιλεία μεγίστη,
πανδερκής, έσορώσα βίον θνητῶν πολυφύλων·
αἰδία, πολύσεμνε, μόνη χαίρουσα δικαίσις,
ἀλλάσσουσα λόγον πολυποίκιλον, ἄστατον αἰεί,
ἦν πάντες δεδίασι βροτοὶ ζυγὸν αὐχένι θέντες·
σοὶ γὰρ αἰὲ γνῶμη πάντων μέλει, οὐδέ σε λήθει
ψυχὴ ὑπερφρονέουσα λόγων ἀδιακρίτῳ ὀρμῇ.
πάντ' έσορᾷς καὶ πάντ' έπακούεις, {καὶ} πάντα
βραβεύεις·
έν σοὶ δ' εἰσὶ δίκαι θνητῶν, πανυπέρτατε δαῖμον.
έλθέ, μάκαιρ', ἀγνή, μύσταις έπιτάρροθος αἰεί·
δὸς δ' ἀγαθὴν διάνοιαν έχειν, παύουσα πανεχεεῖς
γνώμας οὐχ ὀσίας, πανυπέρφρονας, ἄλλοπροσάλλας.

ΝΕΜΕΣΕΩΣ ὕμνος

*Ὡ Νέμεσι σε υμνῶ, εσένα την θεά την μεγαλύτερη βασίλισσα
πού βλέπεις τα πάντα καὶ παρατηρεῖς τον βίον των ανθρώπων,
πού ανήκουν εις πολλές φυλάς αιωνία, σεβαστή, πού μόνον εσύ χαίρεσαι στα δίκαια, καὶ
τιμωρεῖς τον πολυποίκιλον λόγον, τον πάντοτε ασταθή εσένα φοβούνται ὅλοι οι
ἄνθρωποι πού έχουν ζυγὸν στον τράχηλο (πού έχουν βαρείαν συνείδησιν)
διότι εσύ ενδιαφέρεσαι πάντοτε δια την γνώμην (την διάθεσιν) ὄλων, οὔτε σου
διαφεύγει την προσοχήν ἡ ψυχὴ, πού υπερηφανεύεται κατά τους λόγους με
ἀκοτανόητον ὀρμῇ. Εσύ τα πάντα εποπτεύεις καὶ τα πάντα ακούεις καὶ τα πάντα κρίνεις
από σε εξαρτώνται αι δίκαι των ανθρώπων, ὡ υπέρτατη θεά
Ελα ὡ μακαριά, αγνή, βοηθός πάντοτε εις τους μύστας καὶ δόσε τους να έχουν ἀγαθὴν
διάνοιαν, καὶ να καταπαύσης τας μισητάς γνώμας, τας αντιθέσεις, τας ανοησίας, τὰς
υπεροπτικὰς καὶ αλλοπρόσαλλους (ευμεταβόλους).*

62. Δίκης

θυμίαμα λίβανον

Ὅμμα Δίκης μέλπω πανδερκέος, ἀγλαομόρφου,
ἢ καὶ Ζηνὸς ἄνακτος ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἴζει
οὐρανόθεν καθορώσα βίον θνητῶν πολυφύλων,
τοῖς ἀδίκους τιμωρὸς ἐπιβρίθουσα δικαία,
ἐξ ἰσότητος ἀληθείαι συνάγουσ' ἀνόμοια·
πάντα γάρ, ὅσα κακαῖς γνώμαις θνητοῖσιν ὀχεῖται
δύσκριτα, βουλομένοις τὸ πλεόν βουλαῖς ἀδίκουσι,
μούνη ἐπεμβαίνουσα δίκην ἀδίκους ἐπεγείρεις·
ἐχθρὰ τῶν ἀδίκων, εὐφρων δὲ σύνεσσι δικαίοις.
ἀλλά, θεά, μὸλ' ἐπὶ γνώμαις ἐσθλαῖσι δικαία,
ὥς ἂν αἰὲ βιοτῆς τὸ πεπρωμένον ἡμᾶρ ἐπέλθοι.

ΔΙΚΗΣ

θυμίαμα, λίβανον

Τον οφθαλμὸν εξυμνῶ της Δίκης, πού βλέπει τα πάντα καί λάμπει ἀπὸ ομορφιά. ἡ οποία ἀκόμη καί εἰς τον ἱερὸν θρόνον του βασιλέως Διὸς κάθεται καί παρατηρεῖ ἀπὸ τον ουρανὸν τον βίον (τον τρόπον διαβιώσεως) των ἀνθρώπων, πού ἀνήκουν εἰς πολλές φυλάς

καί ἐπιπίπτει ὡς δικαία τιμωρὸς κατὰ των ἀδίκων, συνάπτουσα τα ἀνόμοια κατὰ την ἰσότητα δια της ἀληθείας

διότι ὅλα, ὅσα φέρονται εἰς τὰς κακόβουλους σκέψεις των ἀνθρώπων, εἶναι δυσδιάκριτα, ἐπειδὴ αὐτοί (οἱ ἀνθρωποὶ) ὡς ἀδικοὶ θέλουν το ἐπὶ πλεόν (εἶναι πλεονέκται) δια των σκέ-ψεων των.

Μόνον ἐσύ ἐπεμβαίνεις δικαίως εἰς ἀδίκὰ ἔργα. καὶ εἶσαι ἐχθρὰ των ἀδίκων ἀνθρώπων, ἔχεις ὅμως καλὰς διαθέσεις πρὸς τους δικαίους.

Ἀλλά, ὦ θεά, ἔλα ἐσύ ὡς δικαία καὶ δῶσε μας καλὰς σκέψεις, ἕως ὅτου ἐπέλθῃ ἡ ὑπὸ της μοίρας προωρισμένη ἡμέρα του βίου (μέχρι να ἀποθάνωμεν).

63. Δικαιοσύνης

θυμίαμα λίβανον

Ὡς θνητοῖσι δικαιοτάτη, πολυόλβε, ποθεινή,
ἐξ ἰσότητος ἀεὶ θνητοῖς χαίρουσα δικαίους,
πάντιμ', ὀλβιόμοιρε, Δικαιοσύνη μεγαλαυχῆς,
ἢ καθαράϊς γνώμαισιν ἀεὶ τὰ δέοντα βραβεύεις,
ἄθραυστος τὸ συνειδὸς ἀεὶ· θραύεις γὰρ ἅπαντας,
ὅσσοι μὴ τὸ σὸν ἦλθον ὑπὸ ζυγόν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ
πλάστιγξι βριαραῖσι παρεγκλίναντες ἀπλήστως·
ἀστασίαςτε, φίλη πάντων, φιλόκωμ', ἐρατεινή,
εἰρήνηι χαίρουσα, βίον ζηλοῦσα βέβαιον·
αἰεὶ γὰρ τὸ πλεόν στυγέεις, ἰσότητι δὲ χαίρεις·
ἐν σοὶ γὰρ σοφίη ἀρετῆς τέλος ἐσθλὸν ἰκάνει.
κλῦθι, θεά, κακίην θνητῶν θραύουσα δικαίως,
ὡς ἂν ἰσορροπίαισιν ἀεὶ βίος ἐσθλὸς ὀδεύοι
θνητῶν ἀνθρώπων, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι,
καὶ ζώων πάντων, ὅπόσ' ἐν κόλποισι τιθηνεῖ
γαῖα θεὰ μήτηρ καὶ πόντιος εἰνάλιος Ζεὺς.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

θυμίαμα. λίβανον

Ὡς σου ἡ δικαιοτάτη μεταξύ των θνητῶν, ἡ πολυευτυχισμένη, ἡ περιπόθητη, πού χαίρεσαι πάντοτε με τους ανθρώπους δια την ἰσότητα, πολύτιμη, καλότυχη, σου ἡ Δικαιοσύνη ἡ πολυένδοξη, πού με καθαρές πάντοτε γνώμες κρίνεις τα πρέποντα, και ἔχεις ἀκεραίαν τὴν συνειδήσιν διότι σου πάντοτε τιμωρεῖς ὅλους, ὅσοι δεν προσήλθαν κάτω ἀπὸ τον ἰδικόν σου ζυγόν (τὴν ζυγαριά σου.), ἀλλὰ εἶναι ἀστατοὶ και παρεκκλίνουν ἀκόρεστα στις βαρεῖες πλάστιγγες· σου εἶσαι χωρὶς ἐπαναστάσεις (ἡσυχῆ), φίλη των πάντων, ἀγαπᾶς τὰς διασκεδάσεις ἀξιέραστη, χαίρεσαι στην εἰρήνη και ποθεῖς τον σταθερόν βίον. Διότι πάντοτε μισεῖς τὴν πλεονεξίαν και χαίρεσαι εἰς τὴν ἰσότητα. Διότι σε σένα ἡ γνώσις τῆς ἀρετῆς ἔχει ἀριστον τέλος.

Ἄκουσε με θεά, και τσάκιζε δικαίως τὴν κακίαν των ἀνθρώπων, δια να πορεύεται (να προχωρή) ἐν ἰσορροπία πάντοτε ὁ καλὸς βίος των θνητῶν ἀνθρώπων, οἱ οἱποῖοὶ τρώγουν τον καρπὸν τῆς γῆς, και ὅλων των ζώων ὅσα τρέφει εἰς τους κόλπους τῆς ἡ γῆ ἡ θεὰ μητέρα, και ὁ πόντιος θαλάσσιος Ζεὺς.

64. Ύμνος Νόμου

Ἀθανάτων καλέω καὶ θνητῶν ἀγνὸν ἄνακτα,
οὐράνιον Νόμον, ἀστροθέτην, σφραγίδα δικαίαν
πόντου τ' εἰναλίου καὶ γῆς, φύσεως τὸ βέβαιον
ἀκλινὲς ἀστασίαστον αἰεὶ τηροῦντα νόμοισιν,
οἷσιν ἄνωθε φέρων μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς ὄδεύει,
καὶ φθόνον οὐ δίκαιον ῥοίζου τρόπον ἐκτὸς ἐλαύνει·
ὃς καὶ θνητοῖσιν βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ἐγείρει·
αὐτὸς γὰρ μοῦνος ζώων οἴακα κρατύνει
γνώμας ὀρθοτάταισι συνών, ἀδιάστροφος αἰεὶ,
ὠγύγιος, πολῦπειρος, ἀβλάπτως πᾶσι συνοικῶν
τοῖς νομίμοις, ἀνόμοις δὲ φέρων κακότητα βαρεῖαν.
ἀλλά, μάκαρ, πάντιμε, φερόλβιε, πᾶσι ποθεινέ,
εὐμενὲς ἦτορ ἔχων μνήμην σέο πέμπε, φέριστε.

Ύμνος ΝΟΜΟΥ

Των αθανάτων θεῶν προσκαλῶ καὶ των θνητῶν ἀνθρώπων τον ἀγνὸν ἀνακτά, τον ἐπουράνιον Νόμον, αὐτὸν ποὺ κατατάσσει (θέτει εἰς τάξιν) τα ἀστρα, με οἰκαίαν σφραγίδα καὶ του θαλασσίου πόντου καὶ της γης, αὐτὸν ποὺ φροντίζει πάντοτε να εἶναι ἡ φύσις σταθερά, ἀσάλευτη, ἀδιατάρακτη δια εἰδικῶν, μερικωτέρων νόμων, διὰ των οποίων κατευθύνει τα πάντα ἀνωθεν καὶ διατρέχει καὶ κυριαρχεῖ αὐτός, ο Ὑπέρτατος Νόμος τον μέγαν οὐρανόν, καὶ τον ἀδίκον φθόνον ἀποδιώκει αὐτὸς ως ὀρμητικὴ κίνησις αὐτὸς διεγείρει εἰς τους ἀνθρώπους το καλὸν τέλος του βίου διότι μόνον αὐτὸς κατέχει το πηδάλιον των ζώων (κατευθύνει την ζωὴν), ἐπειδὴ ἔχει ὀρθοτάτας γνώμας, εἶναι πάντοτε ἀμετακίνητος, πανάρχαιος, με μεγάλην πείραν συγκατοίκων ἀβλαβῶς με ὅλους τους δικαίους, ἀλλὰ εἰς τους παρανομούντας (τους ἀδίκους) ἐπιφέρει βαρεῖαν ζημίαν, βλάβην Ἀλλὰ ὦ μακάριε, πολῦτιμε, συ ποὺ φέρεις την εὐτυχίαν εἰς ὅλους περιπόθητε. ἔχων εὐμενὴ καρδίαν μη μας λησμονῆς ὦ ἀριστε.

65. Ἄρεος

θυμίαμα λίβανον

Ἄρρηκτ', ὀμβριμόθυμε, μεγασθενές, ἄλκιμε δαῖμον,
ὄπλοχαρής, ἀδάμαστε, βροτοκτόνε, τειχεσιπλήτα,
Ἄρες ἄναξ, ὀπλόδουπε, φόνους πεπαλαγμένος αἰεῖ,
αἵματι ἀνδροφόνωι χαίρων, πολεμόκλονε, φρικτέ,
ὃς ποθέεις ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσι δῆριν ἄμουσον·
στῆσον ἔριν λυσιῶσαν, ἄνες πόνον ἀλγεσίθυμον,
εἰς δὲ πόθον νεῦσον Κύπριδος κώμους τε Λυαίου
ἀλλάξας ἀλκὴν ὄπλων εἰς ἔργα τὰ Δηοῦς,
εἰρήνην ποθέων κουροτρόφον, ὀλβιοδῶτιν.

ΑΡΕΩΣ

θυμίαμα, λίβανον

*Ακατάβλητε, ισχυρόκαρδε, μεγαλοδύναμε, ρωμαλέε θεέ,
πού χαίρεσαι στα όπλα, ανίκητε, πού σκοτώνεις τους ανθρώπους και πλήττεις (κτυπάς)
τα τείχη ώ άνακτα Αρη, πού κρατείς τα όπλα, πού είσαι πάντοτε μπερδεμένος
(αναμειγμένος) με φόνους πού χαίρεσαι στο αίμα των ανδρών, πού φονεύονται, και
σηκώνεις τον θόρυβον του πολέμου, φρικτέ, και ποθείς την μάχην με ξίφη και με
δόρατα, την μάχην την αγρίαν σταμάτησε την λυσσασμένη μάχη άφησε των πόνον πού
προκαλεί θλίψιν στην καρδιά, κλίνε (στρέψε) προς τον πόθον της Κύπριδος και προς τάς
εορταστικάς πανηγύρεις του Λυσαίου, (του λυτρωτού. του Διονύσου) και να ανταλλάξης
την ισχύν των όπλων με τα έργα της Δηούς (της Δήμητρας, της γεωργίας)
καί να ποθης την ειρήνην πού τρέφει τους νέους και μας παρέχει την ευτυχίαν.*

66. Ἡφαίστου

θυμίαμα λιβανομόνναν

Ἡφαιστ' ὄμβριμόθυμε, μεγασθενές, ἀκάματον πῦρ,
λαμπόμενε φλογέαις αὐγαῖς, φαεσίμβροτε δαῖμον,
φωσφόρε, καρτερόχειρ, αἰώνιε, τεχνοδίαιτε,
ἐργαστήρ, κόσμοιο μέρος, στοιχεῖον ἀμεμφές,
παμφάγε, πανδαμάτωρ, πανυπέρτατε, παντοδίαιτε,
αἰθήρ, ἥλιος, ἄστρα, σελήνη, φῶς ἀμίαντον·
ταῦτα γὰρ Ἡφαίστοιο μέλη θνητοῖσι προφαίνει.
πάντα δὲ οἶκον ἔχεις, πᾶσαν πόλιν, ἔθνεα πάντα,
σώματά τε θνητῶν οἰκεῖς, πολύολβε, κραταιέ.
κλῦθι, μάκαρ, κλήζω σε πρὸς εὐιέρους ἐπιλοιβάς,
αἰεὶ ὅπως χαίρουσιν ἐπ' ἔργοις ἡμερος ἔλθοις.
παῦσον λυσσωσαν μανίαν πυρὸς ἀκαμάτοιο
καῦσιν ἔχων φύσεως ἐν σώμασιν ἡμετέροισιν.

ΗΦΑΙΣΤΟΥ

θυμίαμα, λιβανομόνναν

*Ηφαιστε ἰσχυρόκαρδε, μεγαλοδύναμε, πού εἶσαι τα ἀσβεστον πυρ,
και φωτίζεσαι ἀπὸ φλογερές λάμπεις, ὦ θεέ που παρέχεις το φως εἰς τους ἀνθρώπους,
εσύ πού φέρεις το φως, με τα ἰσχυρά χέρια, αἰώνιε, πού ζήεις με την τέχνην, συ ὁ
εργάτης, μέρος του κόσμου και στοιχεῖον ἀμεμπτον, πού τρώγεις τα πάντα, πού δαμάζεις
τα πάντα (ὡς εκπρόσωπος της φωτιάς), ὁ υπεράνω ὅλων υπέρτατος, πού ευρίσκεσαι
παντού. Εἶσαι ὁ αἰθήρ, ὁ ἥλιος, τα ἄστρα, ἡ σελήνη, το φως το ἀμόλυτον διότι αὐτό τα
μέλη του Ηφαιστου φέρουν το φως εἰς τους ἀνθρώπους.*

*Και κατοικεῖς εσύ εἰς πάντα οἶκον, ὅλες τις πόλεις, ὅλα τα ἔθνη·
καί κατοικεῖς (ὡς πυρ, ὡς φωτιά) μέσα εἰς τα σώματα των ἀνθρώπων, εσύ με την
μεγάλην ευτυχίαν, ὁ ἰσχυρός.*

*Ἀκουσε με μακάριε, εσέ προσκαλώ εἰς τὰς Ἱεράς σπονδάς, δια να προσέλθης πάντοτε
ἡμερος καί με ἔργα πού φέρουν χαράν.*

*Κατάπαυσε την λυσσασμένην μανίαν του ἀκατάβλητου πυρὸς
παρέχων εἰς τα ἰδικά μας σώματα την φυσικην καύσιν (ὄχι διεγέρσεις ἀφύσικες).*

67. Ἀσκληπιοῦ θυμίαμα μάνναν

Ἰητὴρ πάντων, Ἀσκληπιέ, δέσποτα Παιάν,
θέλγων ἀνθρώπων πολυαλγέα πήματα νούσων,
ἠπιόδωρε, κραταιέ, μόλοις κατάγων ὑγίαιαν
καὶ παύων νούσους, χαλεπὰς κῆρας θανάτιο,
αὐξισαλῆς, ἐπίκουρ', ἀπαλεξίκακ', ὀλβιόμοιρε,
Φοίβου Ἀπόλλωνος κρατερόν θάλος ἀγλαότιμον,
ἐχθρὲ νόσων, Ὑγίαιαν ἔχων σύλλεκτρον ἀμεμφῆ,
ἐλεέ, μάκαρ, σωτήρ, βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων.

*ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ
θυμίαμα, μάνναν*

ὦ συ Ασκληπιέ, ἰατρέ των πάντων, ὦ δέσποτα Παιάν πού μαγεύεις τα εκ των νόσων παθήματα των ανθρώπων, πού προξενούν μεγάλους πόνους, συ πού καταπραΰνεις με τα δώρα σου ο ισχυρός, εἶθε να ἔλθης φέρων εις ημάς την υγίαιαν, και καταπαύων τις βαρεῖες ασθένειες και τον ολέθριον θάνατον, συ ὦ νέε, πού συντελεῖς εις την αύξησιν και απομακρύνεις τα κακά ο καλότυχος συ το ισχυρό βλαστάρι, το πολυτίμητο του Φοίβου Ἀπόλλωνος, ο εχθρός των νοσημάτων, πού ἔχεις ἀμεμπτον σύζυγον την Υγίαιαν ἔλα, μακάριε, σωτήρα μας, δίδων εις ημάς καλόν τέλος του βίου.

68. Ὑγείας

θυμίαμα μάνναν

Ἰμερόεσσ', ἔρατή, πολυθάλμιε, παμβασίλεια,
κλυῖθι, μάκαιρ' Ὑγεία, φερόλβιε, μήτερ ἀπάντων·
ἐκ σέο γὰρ νοῦσοι μὲν ἀποφθινύθουσι βροτοῖσι,
πᾶς δὲ δόμος θάλλει πολυγηθῆς εἵνεκα σεῖο,
καὶ τέχνηαι βρίθουσι· ποθεῖ δὲ σε κόσμος, ἄνασσα,
μοῦνος δὲ στυγέει σ' Ἄϊδης ψυχοφθόρος αἰεὶ,
ἀθαλῆς, εὐκταιοτάτη, θνητῶν ἀνάπαυμα·
σοῦ γὰρ ἄτερ πάντ' ἐστὶν ἀνωφελῆ ἀνθρώποισιν·
οὔτε γὰρ ὀλβοδότης πλοῦτος γλυκερὸς θαλίησιν,
οὔτε γέρων πολύμοχος ἄτερ σέο γίγνεται ἀνήρ·
πάντων γὰρ κρατέεις μούνη καὶ πᾶσιν ἀνάσσεις·
ἀλλὰ, θεά, μόλε μυστιπόλοισ ἐπιτάρροθος αἰεὶ
ῥυομένη νούσων χαλεπῶν κακόποτμον ἀνίην.

ΥΓΕΙΑΣ

θυμίαμα, μάνναν

Σὺ ἡ περιπόθητη ἡ αξιέραστη που ζωογονεῖς τα πάντα, ἡ βασίλισσα των πάντων, ἀκουσε με ὡ μακαρία Ὑγεία, πού φέρεις την εὐτυχίαν και εἶσαι ἡ μητέρα ὅλων διότι ἀπὸ σένα ἀπὸ το ἓνα μέρος καταστρέφονται αἱ ἀσθένειαι των ἀνθρώπων, και ἀπὸ τα ἄλλο μέρος κάθε σπῖτι πάλιν ἐξ αἰτίας σου (ὅταν ἔχη υγείαν) ἀνθοφορεῖ γεμάτο ἀπὸ χαρά, και αἱ τέχνηαι ἀκμάζου. Και σε ποθεῖ ὁ κόσμος, ὡ βασίλισσα, καὶ μόνον ὁ Ἄδης σέ μισεῖ ὁ πάντοτε θανατηφόρος.

Εἶσαι πάντοτε θαλερά, σε σένα περισσότερο ἀπὸ ὅλους ἀπευθύνομεν τις εὐχές μας εἶσαι ἡ ἀνακούφισις των ἀνθρώπων διότι χωρὶς ἐσένα ὅλα εἶναι ἀνωφελῆ εἰς τους ἀνθρώπους διότι οὔτε ὁ Πλούτος, πού μας δίδει τα ἀγαθὰ, εἶναι γλυκός κατὰ τα συμπόσια, οὔτε ὁ ἀνὴρ γίνεταί γέρων, που ἐμόχθησε πολὺ χωρὶς ἐσένα διότι μόνη ἐσὺ κυριαρχεῖς των πάντων, και βασιλεύεις εἰς ὅλα. Ἀλλὰ ὡ θεά ἔλα εἰς τους μύστας πάντοτε βοηθός, και σῶζε μας ἀπὸ την κακότυχη ἀνία των φοβερῶν ἀσθενειῶν.

69. Ἐρινύων

θυμίαμα στύρακα καὶ μάνναν

Κλῦτε, θεαὶ πάντιμοι, ἐρίβρομοι, εὐάστειραι,
Τισιφόνη τε καὶ Ἀλληκτῶ καὶ δῖα Μέγαιρα·
νυκτέριαι, μυχίοις ὑπὸ κεύθεσιν οἰκί' ἔχουσαι
ἄντρωι ἐν ἡερόεντι παρὰ Στυγὸς ἱερόν ὕδωρ,
οὐχ ὀσίαις βουλαῖσι βροτῶν κεκοτημένοι αἰεῖ,
λυσσήρεις, ἀγέρωχοι, ἐπευάζουσαι ἀνάγκαις,
θηρόπεπλοι, τιμωροί, ἐρισθενέες, βαρυαλγεῖς,
Ἄιδεω χθόνιαι, φοβεραὶ κόραι, αἰολόμορφοι,
ἡέριαι, ἀφανεῖς, ὠκυδρόμοι ὥστε νόημα·
οὔτε γὰρ ἡελίου ταχινὰ φλόγες οὔτε σελήνης
καὶ σοφίης ἀρετῆς τε καὶ ἐργασίμου θρασύτητος
εὐχαρι οὔτε βίου λιπαρᾶς περικαλλέος ἡβης
ὑμῶν χωρὶς ἐγείρει εὐφροσύνας βιότοιο·
ἀλλ' αἰεὶ θνητῶν πάντων ἐπ' ἀπείρονα φῦλα
ὄμμα Δίκης ἐφορᾶτε, δικασπόλοι αἰὲν ἐοῦσαι.
ἀλλὰ, θεαὶ Μοῖραι, ὀφιοπλόκαμοι, πολύμορφοι,
πραῦνοον μετὰθεσθε βίου μαλακόφρονα δόξαν.

EPINYΩN

θυμίαμα, ἀρώματα

*Ακούσατε με ὦ θεοὶ ποῦ ἔχετε πᾶσαν τιμὴν, ποῦ φωνάζετε δυνατὰ, βακχικοί, σεις ἡ
Τισιφόνη καὶ ἡ Ἀλληκτῶ καὶ ἡ θεϊκὴ Μέγαιρα νυκτερινές, ποῦ ζήτε εἰς τὸν μυχόν καὶ
ἔχετε εἰς τὰ βάθη τὴν οἰκίαν σας μέσα εἰς ἓνα ὀμιχλώδες σπήλαιον πλησίον εἰς τὸ ἱερόν
νερό τῆς Στυγός*

*πετάτε πάντοτε ἐνεκα τῶν ανοσιῶν διαθέσεων τῶν ἀνθρώπων λυσσασμένες,
μεγαλόφρονες, πολυδύναμες ἐπιφέρουσαι βαρεῖς πόνους, κόρες τοῦ Ἄδου καταχθόνιες,
ποικιλόμορφες, ποῦ προξενεῖτε φόβον ἀέρινες, ἀφανεῖς, ποῦ τρέχετε γρήγορα ὅπως τὸ
νόημα (ὁ νοῦς).*

*Εσεῖς ἐπιβλέπετε πάντοτε ὡσάν μάτι τῆς Δίκης τις ἀπειράριθμες φυλές ὅλων τῶν
ἀνθρώπων, καὶ εἰσθε πάντοτε δικασταί. Ἀλλὰ, ὦ θεαὶ Μοῖραι με τὰ πλοκάμια ἀπὸ φίδια
πολύμορφες, μετὰθέσατε καὶ καταστήσατε τὴν μαλακόκαρδη καὶ εὐμενὴ τὴν γνώμην τοῦ
βίου.*

70. Εὐμενίδων

θυμίαμα ἀρώματα

Κλιῦτέ μου, Εὐμενίδες μεγαλώνυμοι, εὐφροني βουλήι,
ἀγναὶ θυγατέρες μεγάλοιο Διὸς χθονίοιο
Φερσεφόνης τ', ἐρατῆς κούρης καλλιπλοκάμοιο,
αἱ πάντων καθορᾶτε βίον ἐνητῶν ἀσεβούντων,
τῶν ἀδίκων τιμωροί, ἐφεστηκυῖαι ἀνάγκη,
κυανόχρωτες ἀνασσαί, ἀπαστράπτουσαι ἀπ' ὄσσων
δεινὴν ἀνταυγῆ φάεος σαρκοφθόρον αἶγλην·
αἰδίοι, φοβερῶπες, ἀπόστροφοι, αὐτοκράτειραι,
λυσιμελεῖς οἴστρωι, βλοσυραί, νύχιαι, πολύποτμοι,
νυκτέριαι κοῦραι, ὀφιοπλόκαμοι, φοβερῶπες·
ὑμᾶς κικλήσκω γνῶμαις ὁσίαισι πελάζειν.

EYMENIDΩN

θυμίαμα, ἀρώματα

*Ακούσατε με με ευφρόσυνη διάθεσι, ὡ πολυένδοξοι Ευμενίδες, ἀγναὶ θυγατέρες του
μεγάλου γηῖνου Διὸς και της Περσεφόνης, της ἀξιαγάπητης κόρης με τους ωραίους
πλοκάμους (τα ωραία μαλλιά) σεις αι οποῖαι ἐπιβλέπετε τον βίον ὅλων των ἀνθρώπων,
πού ἀσεβούν αι τιμωροὶ των ἀδίκων, πού στεκεσθε ἐπάνω εις την ἀνάγκην, μελαγχροινές
βασιλίσσες, που ἐκπέμπετε, (πού πετάτε ἀπὸ τα μάτια σας φοβερὰν σπινθηροβόλον
λάμπιν, πού καταστρέφει τας σάρκας αἰώνιες, φοβερές την ὄψιν, ἀποτρόπαιες,
κυρίαρχοι, πού λύετε (παραλύετε) τα μέλη του σώματος με την μανίαν, αυστηρές,
νυκτερινές, με τις πολλές τύχες,
κόρες της νυκτός, με τα πλοκάμια ἀπὸ φίδια, φοβερές κατὰ την μορφή, ἐσὰς προσκαλώ
να μας δώσετε σκέψεις καθαρὰς (οσίας).*

71. Μηλινόης

θυμίαμα ἀρώματα

Μηλινόην καλέω, νύμφην χθονίαν, κροκόπεπλον,
ἦν παρὰ Κωκυτοῦ προχοαῖς ἐλοχεύσατο σεμνή
Φερσεφόνη λέκτροις ἱεροῖς Ζηνὸς Κρονίοιο,
ἧι ψευθεῖς Πλούτων' ἐμίγη δολίαις ἀπάταισι,
θυμῶι Φερσεφόνης δὲ δισώματον ἔσπασε χροϊήν,
ἣ θνητοὺς μαίνει φαντάσμασιν ἠερίοισιν,
ἀλλοκότοις ἰδέαις μορφῆς τύπον ἐκπροφαίνουσα,
ἄλλοτε μὲν προφανής, ποτὲ δὲ σκοτόεσσα, νυχαυγής,
ἀνταίαις ἐφόδοισι κατὰ ζοφοειδέα νύκτα.
ἀλλά, θεά, λίτομαί σε, καταχθονίων βασίλεια,
ψυχῆς ἐκπέμπειν οἴστρον ἐπὶ τέρματα γαίης,
εὐμενὲς εὐίερον μύσταις φαίνουσα πρόσωπον.

ΜΗΛΙΝΟΗΣ

θυμίαμα, ἀρώματα.

Την Μηλινόην προσκαλώ, την γηϊνήν νύμφην, με τον κίτρινον πέπλον, πού την εγέννησεν η σεμνή Περσεφόνη πλησίον των εκβολών του Κωκυτού επάνω εις τα ιερά κρεβάτια του Διός, υιού του Κρόνου· με αυτήν έσμιξε, αφού εξηπάτησε τον Πλούτωνα με δόλιους απατηλούς τρόπους, και διέσπασε με θυμόν το διπλουν σώμα της Περσεφόνης η οποία καθιστά μανιακούς τους Ανθρώπους με αέρινα φαντάσματα, αφού έδειξε τον τύπον του προσώπου της με παράξενες μορφές άλλοτε μεν εμφανής (φανερά), άλλοτε δε σκοτεινή, λάμπουσα κατά την νύκτα, με εχθρικός επιθέσεις κατά την σκοτεινήν νύκτα.

Αλλά σε παρακαλώ, θεά, βασίλισσα των καταχθόνιων, να αποπέμψης την μανίαν της ψυχής εις τα πέρατα της γης, εμφανίζουσα εις τους μύστας ευνοϊκό Ιερόν πρόσωπον.

72. Τύχης

θυμίαμα λίβανον

Δεῦρο, Τύχη· καλέω σ', ἀγαθῶν κράντειραν, ἔπευχαῖς,
μειλιχίαν, ἐνοδίτιν, ἐπ' εὐόλβοις κτεάτεσσιν, Ἄρτεμιν ἠγεμόνην, μεγαλώνυμον,
Εὐβουλήϊος αἵματος ἐκγεγαῶσαν, ἀπρόςμαχον εὐχος ἔχουσαν,
τυμβιδίαν, πολύπλαγκτον, ἀοίδιμον ἀνθρώποισιν.

ἐν σοὶ γὰρ βίος ἠνθητῶν παμπτοίκιλος ἔστιν·
οἷς μὲν γὰρ τεύχεις κτεάνων πλῆθος πολυόλβον,
οἷς δὲ κακὴν πενήνην θυμῶι χόλον ὀρμαίνουσα.
ἀλλὰ, θεά, λίτομαί σε μολεῖν βίωι εὐμενέουσαν,
ὄλβοισι πλήθουσαν ἐπ' εὐόλβοις κτεάτεσσιν.

ΤΥΧΗΣ

θυμίαμα, λίβανον

Εδώ ὦ Τύχη, σε προσκαλώ, εσέ την αγαθήν κυβερνήτισσα, για να ευχηθούμε, εις εσέ την μαλακήν, την διαμένουσαν εις τας οδοὺς, σε πλούσια κτήματα εσέ την βασιλίσσαν Ἀρτεμιν την ἐνδοξον πού εγεννήθης ἀπό το αίμα του Ευβούλου που έχεις ακαταμάχητον καύχημα εσέ που κάνεις ευμετάβολον τον βίον των ανθρώπων διότι ἀπό σε εξαρτάται ο πολυποίκιλος βίος των ανθρώπων και εις άλλους μεν παρέχεις πλούτον ἀπειρον, εις άλλους όμως δίδεις την αθλίαν πτώχεια και διεγείρεις εις την καρδιά των οργήν. Ἀλλά, θεά, σε παρακαλώ να ἔλθης εις τον βίον μας ευμενής, γεμάτη ἀπό ευτυχία με πλούσια δώρα.

73. Δαίμονος

θυμίαμα λίβανον

Δαίμονα κικλήσκω μεγάλην ἠγήτορα φρικτόν,
μειλίχιον Δία, παγγενέτην, βιοδῶτορα ἠνθητῶν, Ζῆνα μέγαν, πολύπλαγκτον,
ἀλάστορα, παμβασιλῆα, πλουτοδότην, ὅπταν γε βρυάζων οἶκον ἐσέλεθι,
ἔμπαλι δὲ τρύχοντα βίον ἠνθητῶν πολυμόχων·
ἐν σοὶ γὰρ λύπης τε χαρᾶς κληῖδες ὄχοῦνται.
τοιγάρ τοι, μάκαρ, ἀγνέ, πολύστονα κήδε' ἐλάσσας,
ὅσσα βιοφθορίην πέμπει κατὰ γαῖαν ἅπασαν,
ἐνδοξον βιοτῆς γλυκερὸν τέλος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

ΔΑΙΜΟΝΟΣ

θυμίαμα, λίβανον

Τον Δαίμονα επικαλούμαι τον μέγαν τον καλόν οδηγόν τον φρικτόν τον μαλακόν Δία, τον γεννήτορα των πάντων, αυτόν πού δίδει την ζωήν εις τους θνητούς, τον Δία τον μέγαν τον πολυπλάνητον, τον τιμωρόν, τον βασιλέα των πάντων τον δίδοντα τον πλούτον, ὅταν εισέλθῃ εις τον οἶκον φουσκωμένος (ἀπό δώρα), και αντιθέτως αφανίζει την περιουσίαν των ανθρώπων, πού μοχθούν πολύ διότι εσύ κατέχεις τα κλειδιά της λύπης και της χαράς. Δια τούτο, ὦ μακάριε, ἀγνέ, ἀφού απομακρύνεις τας λυπηράς ἀνησυχίας, ὅσαι στέλλουν την καταστροφὴν της ζωῆς εις ὅλην την γην, εἴθε να μας δώσης ἐνδοξον γλυκύ καλό τέλος του βίου.

74. Λευκοθέας

θυμίαμα άρώματα

Λευκοθέαν καλέω Καδμηίδα, δαίμονα σεμνήν,
εὐδύνατον, θρέπτειραν εὐστεφάνου Διονύσου.
κλῦθι, θεά, πόντοιο βαουστέρνου μεδέουσα,
κύμασι τερπομένη, θνητῶν σώτειρα μεγίστη·
ἐν σοὶ γὰρ νηῶν πελαγοδρόμος ἄστατος ὄρμη,
μόυνη δὲ θνητῶν οἰκτρὸν μόρον εἶν ἄλι λύεις,
οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φίλη σωτήριος ἔλθοις.
ἀλλά, θεὰ δέσποινα, μόλοις ἐπαρωγὸς ἐοῦσα
νηυσὶν ἐπ' εὐσέλμοις σωτήριος εὐφρονη βουλήν,
μύσταις ἐν πόντῳ ναυσίδρομον οὖρον ἄγουσα.

ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ

θυμίαμα, αρώματα

Την Λευκοθέαν προσκαλῶ, την κόρην του Κάδμου, την σεμνήν θεάν, την δυνατήν, την τροφόν του καλλιστεφάνου Διονύσου.

Ακουσε με, θεά εσύ που κυβερνάς τον βαθύτερνο πόντον που τέρπεσαι στα κύματα, και είσαι ή μεγαλύτερα σωτηρία των ανθρώπων διότι από σε εξαρτάται η ασταθής ορμη των πλοίων, που διατρέχουν το πέλαγος, και μόνον εσύ απολυτρώνεις τους ανθρώπους από τον θλιβερόν θάνατον εις την θάλασσαν, προς όσους εφορμώσα ήθελες έλθει ως φίλη σωτηρία. Αλλά, ώ θεά δέσποινα, είθε να έλθης, επειδή είσαι βοηθός.

εις τα καλοφκιαγμένα πλοία ως σωτηρία με ευχάριστη διάθεση, και εις τους μύστας, που ευρίσκονται εις την θάλασσαν, να φέρης ούριον άνεμον που επιταχύνει τον πλου.

75. Παλαίμονος

θυμίαμα μάνναν

Σύντροφε βακχεχόριο Διωνύσου πολυγηθοῦς,
ὄς ναίεις πόντοιο βυθοῦς ἀλικύμονας, ἄγνους,
κικλήσκω σε, Παλαῖμον, ἐπ' εὐιέροις τελεταῖσιν
ἐλθεῖν εὐμένεοντα, νέωι γήθοντα προσώπῳ,
καὶ σώζειν μύστας κατὰ τε χθόνα καὶ κατὰ πόντον·
ποντοπλάνοις γὰρ ἀεὶ ναυσὶν χειμῶνος ἐναργῆς
φαινομένου σωτήρ μοῦνος θνητοῖς ἀναφαίνῃ,
ρύόμενος μῆνιν χαλεπὴν κατὰ πόντιον οἶδμα.

ΠΑΛΑΙΜΟΝΟΣ

θυμίαμα, μάνναν Ὡ σύντροφε του Διονύσου του τερπνού, που σύρει τον βακχικόν χορόν, συ που κατοικεῖς εις τους καθαρούς βυθούς του πόντου με τα μεγάλα κύματα, εσε επικαλούμαι τον Παλαίμονα να προσέλθης ευμενής εις τας ιεράς τελετάς και χαρούμενος με νέον πρόσωπον, και να διασώζης τους μύστας και εις την γήν και εις την θάλασσαν Διότι εσύ μόνον εμφανίζεσαι πάντοτε φανερά ως σωτήρ των ανθρώπων, που περιπλανώνται με τα πλοία εις την θάλασσαν, όταν αναφαίνεται βαρυχειμωνιά, και τους διασώζεις από την βαρεία μανίαν της θαλασσοταραχής

76. Μουσῶν

θυμίαμα λίβανον

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς ἐριγδοῦπιοιο θύγατρεις,
Μοῦσαι Πιερίδες, μεγαλώνυμοι, ἀγλαόφημοι,
θητοῖς, οἷς κε παρήτε, ποθεινόταται, πολύμορφοι,
πάσης παιδείης ἀρετὴν γεννῶσαι ἄμεμπτον,
θρέπτειραι ψυχῆς, διανοίας ὀρθοδότειραι,
καὶ νόου εὐδυνάτοιο καθηγήτειραι ἄνασσαί,
αἱ τελετὰς θητοῖς ἀνεδείξατε μυστιπολεύτους,
Κλειῶ τ' Εὐτέρπη τε θάλειά τε Μελπομένη τε
Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε
Καλλιόπη σὺν μητρὶ καὶ εὐδυνάτη θεᾷ Ἀγνῆι.
ἀλλὰ μόλοιτε, θεαί, μύσταις, πολυποίκιοι, ἀγναί,
εὐκλειαν ζῆλόν τ' ἐρατὸν πολύμνον ἄγουσαι.

ΜΟΥΣΩΝ

θυμίαμα, λίβανον

*Σεις αι θυγατέρες της Μνημοσύνης και του βροντερού Διός ὡ ἐνδοξες Πιερίδες Μούσαι
με την λαμπράν φήμην σεις εις ὅσους ἀνθρώπους παρευρεθήτε εἰσθε περιπόθητες,
πολύμορφες, επειδὴ γεννάτε την ἄμεμπτον ἀρετὴν πάσης παιδείας εσεῖς τρέφετε την
ψυχὴν και δίδετε την ὀρθὴν κατεύθυνσιν εις την διανόησιν και εἰσθε αι ὀδηγοὶ βασίλισσαι
του δυνατοῦ νου σεις που εδείξατε εις τους ἀνθρώπους τας τελετὰς, αι ὁποῖοι
εορτάζονται με μυστήρια, σεις η Κλειώ η Ευτέρπη, η Θάλεια, η Μελπομένη η Τερψιχόρη,
η Ερατώ, η Πολυμνία, η Ουρανία και η μητέρα μου Καλλιόπη, πού εἰσθε ἀγνές θεές πολὺ
ισχυρές.*

*Ἀλλὰ εἴθε ὡ θεοὶ να προσέλθετε εις τους μύστας σεις πού εἰσθε πολυποίκιοι και ἀγναί
και να φέρετε εις αυτοὺς δόξαν καὶ ζῆλον (ἐπιθυμίαν προς δόξαν) ἀξιεραστον και
πολύμνητον.*

77. Μνημοσύνης

θυμίαμα λίβανον

Μνημοσύνην καλέω, Ζηνὸς σύλλεκτρον, ἄνασσαν,
ἢ Μούσας τέκνωσ' ἱεράς, ὀσίας, λιγυφώνους,
ἐκτὸς ἐοῦσα κακῆς λήθης βλαψίφρονος αἰεί,
πάντα νόον συνέχουσα βροτῶν ψυχαῖσι σύνοικον,
εὐδύνατον κρατερόν θνητῶν αὔξουσα λογισμόν,
ἠδυστάτη, φιλάγρυπνος ὑπομνήσκουσά τε πάντα,
ὣν ἂν ἕκαστος ἀεὶ στέρνοις γνώμην κατάθῃται,
οὔτι παρεκβαίνουσ', ἐπεγείρουσα φρένα πᾶσιν.
ἀλλὰ, μάκαιρα θεά, μύσταις μνήμην ἐπέγειρε
εὐιέρου τελετῆς, λήθην δ' ἀπὸ τῶνδ' ἀπόπεμπε.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ

θυμίαμα, λίβανον

*Την Μνημοσύνην προσκαλώ, την συζυγον του Διός, την βασίλισσαν. ἡ οποία εγέννησε τας ιεράς Μούσας, τας οσίας, τας λιγυροφώνους (με την λιγυρή φωνή) πού έχει πάντοτε την μνήμην της έξω από την κακίαν ἡ οποία (κακία) βλάπτει τας φρενας καί συγκρατεῖ κάθε νουν των βροτῶν σύνοικον με τας ψυχάς και αυξάνει τον δυνατόν και ισχυρόν λογισμόν των ανθρώπων εἶναι γλυκύτατη, αγαπά την αγρυπνίαν υπενθυμίζει τα πάντα περί των οποίων ο καθένας σχηματίζει πάντοτε γνώμιν (αποκτά μνήμην) οὔτε παρεκτρέπεται καί διεγείρει εις όλους την σκέψιν.
Αλλά μακαρία θεά, ξεσήκωσε (δυνάμωσε) την μνήμην εις τους μύστας της ιεράς ταύτης τελετουργίας, και απόδιωξε από αυτούς την λησμοσύνη.*

78. Ἡοῦς

θυμίαμα μάνναν

Κλυῖθι, θεά, θνητοῖς φασσίμβροτον ἦμαρ ἄγουσα,
Ἡὼς λαμπροφαῆς, ἐρυθαινομένη κατὰ κόσμον,
ἀγγέλτειρα θεοῦ μεγάλου Τιτᾶνος ἀγαυοῦ,
ἢ νυκτὸς ζοφερὴν τε καὶ αἰολόχρωτα πορείην
ἀντολίαις ταῖς σαῖς πέμπεις ὑπὸ νέρτερα γαίης·
ἔργων ἠγήτειρα, βίου πρόπολε θνητοῖσιν·
ἦ χαίρει θνητῶν μερόπων γένος· οὐδέ τις ἔστιν,
ὃς φεύγει τὴν σὴν ὄψιν καυπέρτερον οὔσαν,
ἠνίκα τὸν γλυκὺν ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων ἀποσεΐσης,
πᾶς δὲ βροτὸς γήθει, πᾶν ἐρπετὸν ἄλλα τε φῦλα
τετραπόδων πτηνῶν τε καὶ εἰναλίων πολυεθνῶν·
πάντα γὰρ ἐργάσιμον βίοτον θνητοῖσι πορίζεις.
ἀλλά, μάκαιρ', ἀγνή, μύσταις ἱερὸν φάος αὔξοις.

ΗΟΥΣ

θυμίαμα, μάνναν

*Ακουσε με συ η θεά, πού φέρεις εις τους ανθρωπους την ημεραν πού δίδει το φως συ η
Ηὼς η λαμπροφέγγουσα πού γίνεται κόκκινη στον κόσμο, η αγγελιαφόρος του μεγάλου
θεοῦ του ἔνδοξου Τιτᾶνος, συ η ὅποια κατὰ την ανατολήν σου διώχνεις της νυκτὸς την
μαυρόχρωμη πορεία και την εξαποστέλλεις εις τα βάθη της γης, συ πού είσαι οδηγός εις
τα ἔργα των ανθρωπων και εξυπηρετεῖς τον βίον των με σένα χαίρεται το γένος των
θνητῶν ανθρωπων και δεν υπάρχει κανείς, ο οποίος αποφεύγει την ιδικὴν σου ὄψιν (να
βλέπη εσένα), αφού είσαι ανωτέρα ἀπὸ κάθε ἄλλην, ὅταν απομακρύνης ἀπὸ τα βλέφαρα
των τον γλυκὺν ὕπνον*

*και κάθε ἄνθρωπος ευχαριστεῖται να σε βλέπη, καθὼς και κάθε ερπετόν και ὅλα τα ἄλλα
γένη των τετραπόδων ζῶων. των πουλιῶν και των θαλασσινῶν, πού ανήκουν σε πολλά
εἶδη*

*διότι προσπορίζεις εις τους ανθρωπους ὅλον τον χρόνον την αυγήν, πού είναι
κατάλληλος προς εργασίαν για να ζήσουν. Αλλά εσύ η μακαρία ἢ αγνή εἶθε να αὐξησης
εις τους μύστας το ἱερὸν φῶς.*

79. Θέμιδος

θυμίαμα λίβανον

Οὐρανόπαιδ' ἀγνήν καλέω θέμιν εὐπατέρειαν,
Γαίης τὸ βλάστημα, νέην καλυκώπιδα κούρην,
ἢ πρώτη κατέδειξε βροτοῖς μαντήιον ἀγνὸν
Δελφικῶι ἐν κευθμῶνι θεμιστεύουσα θεοῖσι
Πυθίωι ἐν δαπέδωι, ὄθι Πύθων ἐμβασίλευεν·
ἢ καὶ Φοῖβον ἄνακτα θεμιστοσύνας ἐδίδαξε·
πάντιμ', ἀγλαόμορφε, σεβάσμιε, νυκτιπόλευτε·
πρώτη γὰρ τελετὰς ἀγίας θνητοῖς ἀνέφηνας,
βακχιακὰς ἀνὰ νύκτας ἐπευάζουσα ἄνακτα·
ἐκ σέο γὰρ τιμαὶ μακάρων μυστήριά θ' ἀγνά.
ἀλλὰ, μάκαιρ', ἔλθοις κεχαρημένη εὐφροني βουλήι
εὐιέρους ἐπὶ μυστιπόλου τελετὰς σέο, κούρη.

ΘΕΜΙΔΟΣ

θυμίαμα, λίβανον

*Την κόρην του Ουρανού την ἀγνήν προσκαλῶ, την θέμιν με τον καλὸν πατέρα, το νέον
βλαστάρι της Γης την κόρην πού ἔχει πρόσωπον σαν ἄνθος,
πού πρώτη ἔδειξε εἰς τους ἀνθρώπους το ἱερόν μαντεῖον
εἰς τον κρυψῶνα των Δελφῶν και ἀπέδιδε το δίκαιον εἰς τους θεοὺς εἰς τον ναόν του
Απόλλωνος, ὅτε ἐβασίλευεν εἰς τους Δελφούς αὐτή πού και τον Φοῖβον τον ἄνακτα
εδίδαξε τα δίκαια σου ἢ ἔχουσα ὅλας τὰς τιμάς, με την λαμπρὰν μορφήν, ἢ σεβαστή, πού
περιπλανασαὶ κατὰ την νύκτα διότι πρώτη ἐσύ ἐφανέρωσες εἰς τους ἀνθρώπους τὰς
ἀγίας ἱεροτελεστίας και ἐπευφημούσες τον ἄνακτα κατὰ τὰς βακχικὰς νύκτας διότι ἀπὸ
σένα προέρχονται αἱ τιμαὶ των θεῶν καὶ τα ἅγια μυστήρια.
Ἀλλὰ, μακαρία, εἶθε να ἐλθῆς χαρούμενη με εὐφρόσυνον διάθεσιν
εἰς τὰς ἱεράς μυστηριακὰς τελετουργίας, που γίνονται γιὰ σε, ὦ κόρη.*

80. Βορέου

θυμίαμα λίβανον

Χειμερίοις αὔραισι δονῶν βαθὺν ἥερα κόσμου,
κρυμοπαγῆς Βορέα, χιονώδεος ἔλθ' ἀπὸ θράικης
λύε τε παννέφελον στάσιν ἥερος ὑγροκελεύθου
ρίπτίζων ἰκμάσιν νοτεραῖς ὄμβρηγενές ὕδωρ,
αἴθρια πάντα τιθεῖς, θαλερόμματον αἰθέρα τεύχων
ἀκτίνες ὥς λάμπουσιν ἐπὶ χθονὸς ἡελίοιο.

ΒΟΡΕΟΥ

θυμίαμα, λίβανον

Ω συ πού με τις χειμωνιάτικες αὐρές δονεῖς (συγκλονίζεις, ταρασσεῖς) τον βαθὺν ἀέρα του κόσμου, συ ο παγετώδης Βορέας, ἔλα ἀπὸ την χιονοσκεπή θράικη και λύσε την στάσιν (το σταμάτημα), πού εἶναι σκεπασμένη ἀπὸ σύννεφα, του ἀέρος, που ἔχει τον δρόμον του στα νερά.

81. Ζεφύρου

θυμίαμα λίβανον

Αὔραι παντογενεῖς Ζεφυρίτιδες, ἠεροφοῖται,
ἠδυπνοοι, ψιθουραί, θανάτου ἀνάπασιν ἔχουσαι,
εἰαριναί, λειμωνιάδες, πεπποημένα ὄρμοις,
σύρουσαι ναυσὶ τρυφερονόρμον, ἥερα κοῦφον·
ἔλθοιτ' εὐμενέουσαι, ἐπιπνεῖουσαι ἀμεμφεῖς,
ἠέριαι, ἀφανεῖς, κουφόπτεροι, ἀερόμορφοι.

ΖΕΦΥΡΟΥ

θυμίαμα, λίβανον

Ω αὐρές του Ζέφυρου, πού γεννιέσθε στον πόντο και περιφέρεσθε στον ἀέρα, πού πνέετε γλυκά και ψιθουριστά και παρέχετε ανακούφισιν ἀπὸ τους κόπους, ανοιξιάτικες, πού φυσάτε εις τα λιβάδια και εἰσθε περιπόθητες εις τους ὄρμους (τα αγκυροβόλια). ὦ σεις πού σύρετε τα πλοία σε ἠσυχὸ πέραμα με ἀέρα ελαφρῶν, εἴθε να ἔλθετε με ευμένειαν με πνοές ευνοϊκές, ἀέρινες, ἀφανεῖς, σαν ελαφρά πτερά, με μορφὴν ἀέρος.

82. Νότου

θυμίαμα λίβανον

Λαιψηρόν πήδημα δι' ήέρος ύγροπόρευτον,
ώκειαίς πτερύγεσσι δονούμενον ένωα καί ένθα,
έλθοις σύν νεφέλαις νοτιάις, όμβροιο γενάρχα·
τούτο γάρ έκ Διός έστι σέθεν γέρας ήερόφοιτον,
όμβροτόκους νεφέλας έξ ήέρος είς χθόνα πέμπειν.
τοιγάρ τοι λιτόμεσθα, μάκαρ, ήεροϊσι χαρέντα
πέμπειν καρποτρόφους όμβρους επί μητέρα γαΐαν.

ΝΟΤΟΥ,

θυμίαμα, λίβανον

Σύ πού τρέχεις (πηδάς) γρήγορα δια του αέρος εις τα υγρά κύματα και δονείσαι με γρήγορα πτερά εδώ και εκεί, είτε να έλθης με σύννεφα του νοτιά, συ ο γενάρχης της βροχής. Διότι τούτο μόνον το δικαίωμα, το προνόμιον, εδόθη εις σε από τον Δία να στέλλης δηλαδή από τον αέρα εις την γήν τα σύννεφα, πού σχηματίζονται στον Ουρανό και πού γεννούν τις βροχές. Δια τούτο σε παρακαλούμεν, ώ μακάριε, αφού λαβής χαράν από τας θυσίας, να μας στέλλης εις την μητέρα γήν τις βροχές, πού τρέφουν τους καρπούς.

83. Ώκεανού

θυμίαμα άρώματα

Ώκεανόν καλέω, πατέρ' άφθιτον, αϊέν έόντα,
άθανάτων τε θεών γενεσιν θνητών τ' άνθρώπων,
ός περικυμαίνει γαίης περιτέρμονα κύκλον·
έξ οϋπερ πάντες ποταμοί και πᾶσα θάλασσα
και χθόνιοι γαίης πηγόρρυτοι ικμάδες άγναί.
κλϋθι, μάκαρ, πολύολβε, θεών άγνισμα μέγιστον,
τέρμα φίλον γαίης, αρχή πόλου, ύγροκέλευθε,
έλθοις εύμενέων μύσταις κεχαρημένος αϊεί.

ΩΚΕΑΝΟΥ

θυμίαμα, άρώματα

Τον Ώκεανόν προσκαλώ, τον άθάνατον πατέρα, τον πάντοτε υπάρχοντα, την αρχήν των άθανάτων θεών και των θνητών ανθρώπων ο οποίος κυματίζει γύρω από την γήν πού την περικυκλώνει. Από αυτόν προέρχονται όλοι οι ποταμοί και όλη η θάλασσα και αι αγναί υποχθόνιοι ικμάδες της γης πού ρέουν από τις πηγές. Άκουσε με, ώ μακάριε, πού παρέχεις πολλήν ευτυχίαν και είσαι το μεγαλύτερον εξαγνιστικόν μέσον των θεών, το αγαπητόν τέρμα της γης η αρχή του πόλου συ που έχεις ως δρόμο τα νερά. Είθε να έλθης με ευμένειαν παρέχων πάντοτε την χάριν σου εις τους μύστας.

84. Έστίας

θυμίαμα ἀρώματα

Έστία εὐδυνάτοιο Κρόνου θύγατερ βασίλεια,
ἢ μέσον οἶκον ἔχεις πυρὸς ἀνάοιο, μεγίστου,
τούσδε σὺ ἐν τελεταῖς ὄσιους μύστας ἀναδείξαις,
θεῖσ' αἰιθαλέας, πολυόλβους, εὐφρονας, ἀγνούς·
οἴκε θεῶν μακάρων, θνητῶν στήριγμα κραταιόν,
αἰδίη, πολύμορφε, ποθεινοτάτη, χλοόμορφε·
μειδιόωσα, μάκαιρα, τάδ' ἱερά δέξο προθύμως,
ὄλβον ἐπιπνεύουσα καὶ ἠπιόχειρον ὑγείαν.

ΕΣΤΙΑΣ

θυμίαμα, ἀρώματα

*Ω Έστία βασίλισσα, θυγατέρα του ισχυρού Κρόνου,
συ η οποία κατέχεις το μέσον της κατοικίας του αιωνίου μεγίστου πυρός, είτε συ αυτούς
εδώ τους ιερούς μύστας να τους αναδείξης κατά τάς τελετάς και να τους κάμης να είναι
πάντοτε θαλεροί, πολυευτυχισμένοι ευφρόσυνοι, αγνοί συ είσαι η κατοικία των μακαρίων
θεών, το ισχυρόν στήριγμα των ανθρώπων συ η αιωνία, η πολύμορφη, η περιπόθητη, η
όμοια με χλόην πού σκορπίζεις μειδιάματα, ἢ μακαρία, δέξου με προθυμίαν αυτές τις
θυσίες και φύσηξε μας ευτυχίαν και την υγείαν, πού καταπραύνει τον άνθρωπον.*

85. Ὕπνου

θυμίαμα μετὰ μήκωνος

Ὕπνε, ἄναξ μακάρων πάντων θνητῶν τ' ἀνθρώπων
καὶ πάντων ζώων, ὅπόσα τρέφει εὐρεῖα χεῶν·
πάντων γὰρ κρατέεις μοῦνος καὶ πᾶσι προσέρχηι
σώματα δεσμεύων ἐν ἀχαλκεύτοισι πέδησι,
λυσιμέριμνε, κόπων ἠδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν
καὶ πάσης λύπης ἱερὸν παραμύθιον ἔρδων·
καὶ θανάτου μελέτην ἐπάγεις ψυχὰς διασώζων·
αὐτοκασίγητος γὰρ ἔφυς Λήθης θανάτου τε.
ἀλλὰ, μάκαρ, λίτομαί σε κεκραμένον ἠδὺν ἰκάνειν
σώζοντ' εὐμένεως μύστας θείοισιν ἐπ' ἔργοις.

ΥΠΝΟΥ

θυμίαμα, μετὰ μήκωνος

ὦ ὕπνε, συ ο βασιλεύς όλων των μακαρίων θεών και των θνητών ανθρώπων και όλων των ζώων όσα τρέφει η ευρεία γή διότι μόνος σου είσαι κυρίαρχος όλων και προσέρχεσαι εις όλους και δεσμεύεις τα σώματα με δεσμά, που δεν είναι κατασκευασμένα από χαλκό. Εσύ μας απαλλάσσεις από τις φροντίδες και μας παρέχεις γλυκεία ανακούφιση από τους κόπους και μας παρασκευάζεις για κάθε λύπη μια ιερή παρηγοριά και μας φέρεις επίσης την άσκησιν (την προπαρασκευήν) του θανάτου και διασώζεις τας ψυχάς μας διότι εσύ είσαι εκ φύσεως ο γνήσιος αδελφός της Λήθης και του θανάτου. Αλλα, ώ μακάριε, σε παρακαλώ να έλθης συγκερασμένος με γλυκύτητα και να σώζης ευνοϊκώς τους μύστας για τα θεϊκά έργα.

86. Όνειρου

θυμίαμα άρώματα

Κικλήσκω σε, μάκαρ, τανυσίπτερε, οὔλε Όνειρε,
ἄγγελε μελλόντων, θνητοῖς χρησμιωδὲ μέγιστε·
ἦσυχίαι γὰρ ὕπνου γλυκεροῦ σιγηλὸς ἐπελθών,
προσφωνῶν ψυχαῖς θνητῶν νόον αὐτὸς ἐγείρεις,
καὶ γνώμας μακάρων αὐτὸς καθ' ὕπνους ὑποπέμπεις,
σιγῶν σιγώσαις ψυχαῖς μέλλοντα προφαίνων,
οἷσιν ἐπ' εὐσεβίησι θεῶν νόος ἐσθλὸς ὀδεύει,
ὡς ἂν αἰεὶ τὸ καλὸν μέλλον, γνώμησι προληφθέν,
τερπωλαῖς ὑπάγηι βίον ἀνθρώπων προχαρέντων,
τῶν δὲ κακῶν ἀνάπαυλαν, ὅπως θεὸς αὐτὸς ἐνίσπηι
εὐχλωαῖς θυσίαις τε χόλον λύσαντες ἀνάκτων.
εὐσεβέσιν γὰρ αἰεὶ τὸ τέλος γλυκερώτερόν ἐστι,
τοῖς δὲ κακοῖς οὐδὲν φαίνει μέλλουσαν ἀνάγκην
ὄψις ὄνειρήεσσα, κακῶν ἐξάγγελος ἔργων,
ὄφρα μὴ εὐρωνται λύσιν ἄλγεος ἐρχομένοιο.
ἀλλὰ, μάκαρ, λίτομαί σε θεῶν μηνύματα φράζειν,
ὡς ἂν αἰεὶ γνώμαις ὀρθαῖς κατὰ πάντα πελάζης
μηδὲν ἐπ' ἄλλοκότοισι κακῶν σημεῖα προφαίνων.

ΟΝΕΙΡΟΥ

θυμίαμα, αρώματα

*Εσένα προσκαλώ, ὦ μακάριε, με τα μεγάλα πτερά, ὦ Όνειρε ωλοκληρωμένε, συ ο
αγγελιαφόρος εκείνων, πού μέλλουν να γίνουν, μεγάλε προφήτη των ανθρώπων διότι
εσύ επέρχεσαι σιωπηλός κατά την ησυχίαν του γλυκού ύπνου και φωνάζεις (ομιλείς) στις
ψυχές των ανθρώπων και συ ο Βίος διεγείρεις το μυαλό τους (τους ξυπνάς το μυαλό),
και τους στέλλεις κρυφά στον ύπνο τους τὰς γνώμας των θεῶν καὶ ἀφῶνος φανερώνεις
στις ψυχές τίς κοιμισμένες τα μέλλοντα να συμβοῦν εἰς εκείνους τους ανθρώπους, των
οποίων ο καλὸς νους συμβαδίζει προς την εὐσεβειαν των θεῶν, ὡστε πάντοτε το καλὸν
μάλλον, προκαθορισθέν δια των γνωμῶν των θεῶν να ειδοποιῆς και να καθοδηγῆς με
τέρψεις τον βίον των ανθρώπων, πού ησθάνθησαν εκ των προτέρων χαράν να ἔχουν δε
ανακούφιση ἀπὸ τα κακά, καθὼς ἴδιος ο θεὸς θα τους ειπῆ δια να διαλύσουν με
προσευχὰς και θυσίας την οργήν των βασιλέων διότι το τέλος των ευσεβῶν ανθρώπων
εἶναι πάντοτε γλυκύτερον.*

*Εἰς τους κακοὺς ὁμως ανθρώπους δεν εἶναι δυνατόν να φανέρωση την μελλοντικὴν ζωὴν
των το δράμα του ονειρου (ο Όνειρος) ως ἄγγελος κακῶν ἔργων, δια να ημπορέσουν να
εὔρουν (οι κακοὶ Ἀνθρωποι) την απαλλαγὴν ἀπὸ τα δεινά (τα κακά) πού ἔρχονται.
Ἀλλὰ σε παρακαλώ, ὦ μακάριε, να μας ἐξαγγέλλης τα μηνύματα των θεῶν, ὡστε να μας
πλησιάζης πάντοτε με ὀρθὰς κατὰ πάντα γνωμας και να μη μας φανερώνης σημεῖα
δυσάρεστα.*

87. Θανάτου

θυμίαμα μάνναν

Κλυθή μευ, ὃς πάντων θνητῶν οἴηκα κρατύνεις
πᾶσι διδοὺς χρόνον ἀγνόν, ὅσων πόρρωθ' ὑπάρχεις·
σὸς γὰρ ὕπνος ψυχῆς θραύει καὶ σώματος ὄλκόν,
ἤνικ' ἂν ἐκλύης φύσεως κεκρατημένα δεσμὰ
τὸν μακρὸν ζώιοισι φέρων αἰώνιον ὕπνον,
κοινὸς μὲν πάντων, ἄδικος δ' ἐνίοισιν ὑπάρχων,
ἐν ταχυτῆτι βίου παύων νεοήλικας ἀκμάς·
ἐν σοὶ γὰρ μούνωι πάντων τὸ κριθὲν τελοῦται·
οὔτε γὰρ εὐχαῖσιν πείθῃ μόνος οὔτε λιταῖσιν.
ἀλλὰ, μάκαρ, μακροῖσι χρόνοις ζωῆς σε πελάζειν
αἰτοῦμαι, θυσίαις καὶ εὐχωλαῖς λιτανεύων,
ὡς ἂν ἔοι γέρας ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆρας.

ΘΑΝΑΤΟΥ

θυμίαμα, μάνναν

*Ακουσε με, συ που κρατεῖς ὅλων των ἀνθρώπων την ζωὴν, και που δίδεις χρόνον ἀγνόν
εις ἐκείνους, ἀπὸ τους οἰοῖς ευρίσκεσαι μακράν.*

*Διότι ο ἰδικός σου ὕπνος τσακίζει την ψυχὴν και σύρει το σώμα, διότι διαλύεις τα
συγκρατημένα δεσμὰ του σώματος (τα δεσμὰ πού συγκρατοῦν το σώμα), και φέρεις εις
τους ζωντανούς τον μακρὸν αἰώνιον ὕπνον και εἶσαι μεν κοινός εις ὅλους, ἀλλ' εις
μερικούς δείχνεσαι ἄδικος, ὅταν με ταχύτητα θετῆς τέρμα του βίου εις ἀνθρώπους
ακμαίους και νέους κατὰ την ηλικίαν διότι ἀπὸ ἐσένα μόνον εκτελεῖται ἐκείνο πού
ἀπεφασίσθη περί ὅλων διότι μόνον ἐσύ δεν πείθεσαι οὔτε ἀπὸ προσευχάς οὔτε ἀπὸ
παρακλήσεις. Αλλὰ ὦ μακάριε, σου ζητῶ να προσέρχεται ὑστερα ἀπὸ πολλά ἔτη ζωῆς,
και σε παρακαλῶ γι αὐτό με θυσίες και με προσευχές ὡστε το γῆρας (τα γηρατεία) να
εἶναι για τους ἀνθρώπους καλὸν βραβεῖον.*